

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVII.

CHICAGO, ILL., 15. ZÁŘÍ 1915.

ČÍSLO 9.

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

PO KRVAVÝCH STOPÁCH.

Byli jsme na banketě, který pořádaný byl na počest anglické misie Lady Wilburnové. Že jsme byli na banketě a museli vyslechnouti pár lichotivých řečí, v celku ničeho neznamená, ale tolik dlužno zaznamenati, že i Srbové dnes znají rozdíl mezi těmi, kdož přišli jim pomoci nezištně a oněmi, již pečují vlastně o příští styky obchodní a p. v prvé řadě. My když došli, vrhli jsme se do práce, netázajíce se, jaká bude úroda máku na opium, ba nám v té spoustě případů raněných a chorých ani nenapadlo, že Vardar splavným učiteli mohl by po válce kapitál amerických lidí, již poslali sem své misie a j. v. My na rozdíl od druhých, neznajíce odpočinku, spěchali jsme z Patrasu do Srbska, kdy bylo nejohroženější, kdy nepřítel litý sápal se již na sídlo državy a boje kruté divné v hrůze své se stupňovaly. Zkusili jsme mnoho, ale nikterak nelitujeme, jako spíše toho, že nebylo lze za panujících poměrů, v jiném prostředí a za pomoci poměrně slabé, již měli jsme po ruce, vykonati více . . . Pomoci slabé a za časté kázně uvolnění! My nezdrželi se nikde na cestě a nedbajíce krás Athén aneb příležitosti přístavního města jako Solun, nečekali jsme tu, až síla epidemie tyfové přejde v ubohém tom Srbsku, ale šli jsme a pracovali svědomitě a poctivě, nedbajíce těch mnohých a příliš často se vyskytujících překážek vnějších i vnitřních v družstvu samém. Mnohé nám chybělo, však když porovnali jsme výsledky naše a poměrný počet členů jiných sdružení odborně jinak vybavených a ohromnými fondy vládnoucích, s výsledky jejich, tu mohl jsme být spokojeni, neboť u nás nadšení a upřímná snaha konaly mnohdy více jiného. Tak bylo aspoň v začátcích a za návalu práce. Jakmile však se trochu uvolnilo a zejména v době poslední již lecos se dělo, co strpěovalo nám úkol náš bez tak těžký. Missie anglická, čítající celkem 49 členů od vrchního lékaře až po truhláře, šoféra i cidiče bot, měla po ruce vše moderní, jako konzervy, prádlo a šaty pro členy i auto několik. Místnosti stálé nemocnice nákladem několika tisíc dinárů se zřídily a konečně, když i "bording-house" pro ošetřovatelky opatřen byl elektrickým světlem, začali se po poznání Athén, Soluně a ovšem i Skoplje, přijímat pacienti, jichž nejméně bylo v nejmenší a nejrozsáhlejší nemocnici u gradu 29 a nejvíce 102. Celkem byla tu misie 3 měsíce, měla 2 operační sály, v nichž se neoperovalo mnoho, jako spíše "honorace" jezdila na koni a jiný "sport" vyhledávající, bavila se. Tak trvalo to do doby přítomné. Byla tu "pravá šlechta", lékaři samý monokl a samá "modrá krev" i "rádilo se polako". Za to jejich ošetřovatelky graduované a upřímné pracovnice konaly pravé divy u lože nemocných a dle toho i jednotlivá oddělení vypadala. Všude čist'ouňko jak jen jemná ručka ženy dovede. Postele ustlané, léky na stolku opodál s návodem i záznamem pro ošetřujícího lékaře, jakž povinností každého svědomitého ošetřovatele a ošetřovatelky zvlášť. Jedna byla radost se do takové "soby" podívat. A co jiné družky její bavily se leckde s důstojníky, projížděly se na koních, v auto a jinak si ten "výlet do Srbska" spříjemňovaly, hledající stůj co stůj romanci aneb ulovily by v družstvu a jinde nějakou tu "partii", pracovala taková pilná včelka, ošetřovatelka do noci. Vděčný pohled pacientův, jehož řeči nerozuměla, byl nejlepší jí odměnou! Naučila se v pohledu tom čísti . . . Mimoděk smekáme

čapku, zarděla se pozorující, že sledujeme každé její hnutí. A takových tu byla řada a jestli banket pořádaný byl na počest těchto bytostí, těchto pracovnic, jež žel domu se navrací — kde mnoho — ach tak mnoho je práce — pak ještě jednou čapku dolu. . . .

Když došla první zásilka šatů, prádla, obuvi a jiných vhodných věcí, zejména doutníků a cigaret z New Yorku, ihned jsme rozdělili mnohým těm našim zajatcům i oblekli jsme některé, že nebyli přímo ani k poznání. Na stolech našeho obvaziště bylo jako o Mikuláši. Co tu radosti a vděku všem těm našim lidem dobré vůle tam za oceánem. A byly tu dary hlavně z New Yorku, Watertown, Connecticut, Clevelandu atd., kdežto Chicago, St. Louis, Cedar Rapids a odjinud nové zásilky se hlásily, nemluvě ani o přispěvčích peněžních, jakž schází se ku naší radosti ze všech koutů Spojených Států, kde naši jsou a to hlavně přičiněním našich časopisů. Všem těm platí nejen náš, ale hlavně zajatců českých vřelý dík! A měli jste viděti, když takový otec, takový osudem sem zavátý voják, raněný, chorý a rekonvalescent, Čech, našel v kapse šatu mu z české Ameriky poslaného, americký čtvrták, aneb lísteček, psaný českým dítětem. Srdce radostí mu poskočilo a lísteček, jako talisman chovaný, šel z ruky do ruky. Různé pochoutky a cigarety, zejména ony "Coat of Arms", "Learner's Perfectos" doutníky, tabáček, a jiné se prohlíželo s tím vědomím, že poslala možná ruka dělníka. Co jsou u také příležitosti dary boháčů oproti těmto obětinám krajanské lásky?! Ano, viděli jsme nejen slzu v oku českého člověka, zajatce, předčítajícího soudruhům svým několik těch rádečků dítěte: "Nešťastný vojáček: přijměte zde maličkost, škatulku amerických cigaret a nechte si dobře chutnat. Buďte tak laskav a jak Vám bude možno, pošlete mi pohlednici. Moje adresa jest: Frank G., 31 Public Square, Watertown, N. Y., U. S. America. Pošlete nevyplacenou. Psáno dne 9. dubna 1915. Daruje Boženka G., 7 roků stará." Řeknete napsali ji rodiče, dejme tomu, avšak kde v české rodině tam u nás takový vane český duch, kde smysl pro dobročinnost se takto pěstuje, tam věru jen dobře je. A nebyly jen cigarety dítěte, ale i druží přispěli, a nebyl jen jeden případ, ale na sta jich, již na prvu výzvu bratří našich v New Yorku učinili, seč bylo lze, co zatím bývalá naše Č. A. T. Kancelář a hlavně její předseda a tajemník vykonali na projevovou námi žádost kabelem i úpěnlivou prosbu zajatců, dílo záslužné v tom našem Chicagu. Co ti vše sebrali, co poslali a jak účinně pracovali na vzdor tomu, že lid náš přetížen jest různými sbírkami, že z většiny nebohat a jako obyčejně zase jen dal sám, co zatím "vlastenecky" nalaďený nabob, budník a všeliký humbukář, zavřeli jako obyčejně v takové drobné, ale účinné práci, kapsy na několik knoflíků najednou. Inu, odbyly se jiné šlechtěné a dobré podniky u nás bez takových lidiček, i odbyde se tento počín, jako odbyvá se neméně krásný čin brzy zde a onde v těch mnohých našich osadách a hlavně hnízdech sokolských, kde brzy to a zase ono se koná na prospěch těch tam doma i všech těch našich slovanských bratří, válkou postižených. A co někdy povzbuzení, co potěšení vyvolá jen takový lísteček poštovní, list aneb různé ty zvěsti, výstřižky z novin, noviny, illu-

strace, knížky, pohlednice a pozdravy. Jak vše to působí na náladu zajatečů, jak rozehřeje i nejzamlklejší povahy, co naděje vyvolá a k další činnosti nadehává. Tak u zajatečů a jak teprve je v nemocnici u těch raněných a chorých . . . A máme snad mluvit i o sobě?!

Procházím jednotlivými odděleními naší nemocnice, čili jdu na visitu a tu těším, nabádám, radím a ovšem vyšetřuji. V každém případě dbám spíše životosprávy, nežli mnoha léků, neboť po náležitém rozpoznání upravení diety, pokud lze, je důležitější, nežli napsati sebekomplikovanější recept, jako zavedení naprosté čistoty zachraňuje životy, hlavně v ranhojičství, jež u nás v době poslední neobmezovalo se jen na amputace, ale hlavně na opravu údů zomených, podružené nádory, choroby kostí a podobné. Na frontě byl klid, snět' z jiných nemocnic nám rovněž všechnu snad již poslali a tak jsme obrátili zřetel zejména k poruchám podružným. Tyto šmahem Roentgenůvce dle nálezu jsme denně operovali a protože práce bylo dost, střídali jsme se v tom ohledu s Dr. Czajou, ba v případech nutných sami zakročujeme, dle toho, jak kdo z nás měl službu. A když na příklad minule operovali jsme, pocítil nás návštěvou svou Dr. Subotič, od Červeného Kříže Srbského z Niše v průvodu dr. Nikoliče a dr. Marinkoviče, i těšilo nás, že jsme jim mohli ukázati, jak u nás Američanů se pracuje a v případě, kde zakročuje se okamžitě, náhle a bez opovědi. Poslali nám totiž celou řadu raněných "čičů", starších to vojáků, již pomáhali hasiti při vypuknuvším požáru a zeď se na ně zřítla. Šest zůstalo jich mrtvých na místě. Požár vznikl v turecké čtvrti a celé město má jen jednu starou stříkačku. Také dr. Czaja měl příležitost osvědčiti dovednost svou před dr. Nikoličem při amputaci nohou, i dostalo se mu uznání tohoto znamenitého lékaře srbského, když týž přehlížel případy naše operované a na převazišti. A pochlubíme-li se, že srbské listy práce naši i činnosti si již několikrát povšimly, (Srbský Jug, Politika atd.) že dostalo se nám již uznání kruhů nejvyšších i odborných, dojista nezazlíte nám. Ono trochu toho uznání blaží každého, nač si zapírat. Ale uznání vojína, básníka lidového, jemuž život zachraňujeme, užijli jste obě nohy, Srbína, jenž ještě dnes věří v život, ač zmrazen, jest něco tak zvláštního, tak velkolepě vážného, že divíte se. Ano, Milutin Rakič napsal nám svou "Pesnica z bolnice" a píseň ta bolná, truchlivá, protkaná zde humorem a tam na-prosto melancholická, vyjadřuje city junáka nešťastného, ale spokojeného nad vykonanou povinností. Děkuje ovšem v první řadě bohu, že jest zachráněn i libuje si, že bude mít nové nohy — umělé

Na slavný čtvrtý jsme se velice těšili, mysleli jsme, že oslavíme, zejména dojdou-li různé věci a materiál z Ameriky, hlavně ale, dojdou-li peníze, čili plat náš, jenž dle smlouvy za celé půlletí dostati jsme měli již na počátku května. Naši poslali dotyčný obnos na amer. vyslance obě. Vopíčku do Bukarešti a to už v květnu a prostřednictvím Pražské banky. Jaký div, že se zdrželo a tak jsme, nevíme či vinou, zůstali bez peněz, i vytloukajíce klín klínem, měli jsme o trochu starostí více! Ku podivu, jako to ohromné zabíjení lidu, jemuž se říká válka, stojí ohromné peníze, tak i každý sebemenší počin humanní také stojí peníze a mimo to pracuje-li se, chce se jisti těm, kdož přišli, aby zachraňovali a pomáhali Když vyslanec náš dlel tu mezi námi, poznal i vyslovil podiv svůj, že na opětovné dotazy své telegraficky do Prahy posílané, nemohl docílit, aby poukázka ve zlatě splatná, byla honorována. Co počít? Družstva část zde a část na Černé Hoře, v cizině a bez hmotných prostředků, jaká to rozkoš, jaká radost — darmo mluvit!

Nás však nezhroutilo, měli jsme dva malé vepřiky na krmníku a tak obětovali jsme je u této příležitosti již proto, že náš orchestr vojenský, zajatečů, přišel zahrát, aby nám i všem bylo veseleji v tak významný den, jako je 4. červenec. Hudebníci hráli velice pěkně i podali několik koncertních čísel i v jednotlivých odděleních. A znovu měli jsme obraz jeden z nejkrásnějších! Ranění se rozveselili a když dozvěděli se, proč vše to, i oni rozpovídali se "o právech člověka a svobodě národů . . ." atd. Jindy neradi vypravují. Někdy odbydou vás, že na útěku byli, aneb že tlačili je boty, nebylo co jíst. Ale dnes se rozpovídali — nikoliv však jen proto, že dostali po doutníku a číši vína více. Tu jeden vypráví, jak to tam "nahore" praskalo, jak pumy lítaly. Ostatní, můžete na tvářích jejich vyčísti, jakoby sledovali vyprávěcího, jestli nenadsazuje. Jest v hlavách jejich chaos, jenž periodou mlčenlivosti procházejí, mění se konečně v klid. To je hlavní smysl jejich rekonvalescence a nás jen těší, neboť toho klidu těla i mysle třeba jim v míře největší. A hudba spustila "kolo", ranění na chodbě tančí s berlema i bez. Jiní na loži usedají a usmívají se. Tam ten vyňal fotografii z malého pouzdra. "Když jsem měl hlad, byla to moje útěcha, když hvízdaly mi kule nad hlavou, posunul jsem ji z kapsy a nahlédl, když bylo nejhuře, k ní jsem se modlil. . . .", vysvětloval nám raněný Srb, v němž zvuky písně vyvolávaly vzpomínky — — —

Šestý červenec! A po pěti stech letech! Mysl má nese se tam k nám domu, i vzpomínám, jak asi uctili jste památku velikého mistra Jana z Husince, jak zdařilo se vám a do jaké míry, prohloubiti úsudek jiných o národu našem a velikých bojů jeho se živí zpátečnickými. Vzpomínám i lituji, že nebylo mi možno působiti s Vámi tentokráte, na vzdor tomu však konal jsem i činil se jiným směrem. Hus nejen etil a miloval pravdu, ale miloval i člověka, pro vše dobré pracuje a lidskosti příchod zjednáva, snažil se o to, aby národ jeho nad jiné vynikal! Činnost naše založená na podkladu čistě humanním, dojista do rámece oslav Husových rovněž se hodí, zejména povázíme-li, že pečujeme i o ty všechny, kdož trpí a krev z krve naší jsou, aneb bratři naši nejbližší Ve jméně té veliké pravdy: lidskosti snad také se někdy zvítězí! Kdy ale bude, kdy "osmělí se lidstvo zmoudřeti?" Zažili jsme den památný poměrně vhodně. Ráno obyčejně dělo se převazování a ošetření raněných, odpoledne vykonal jsem návštěvu po jednotlivých odděleních a pak začal rozdělovati dary, došlé od našeho obě. Frothinghama: stany, pro raněné a nemocné nové spodní prádlo, punčochy a nové, velice pěkné boty. Bylo toho 8 beden a 25 balíků, z nichž hned ze Soluně přičiněním "Srbské Zadrugy" posláno jest na albánskou hranici za Bitolji 8 balíků čili stanů, co zatím vše druhé stihlo přímo k nám a to šestého července! Dík obě. Frothinghamovi a ještě jednou dík, že zrovna v Husův den jest dána nám příležitost činiti dobré a mnohemu chud'asu prospěti, mnohemu z toho Husova národa, před nímž kdys třásl se celý svět . . . U večer sešli jsme se členové sdružení Čechoslované v Srbsku v zahradě "Hotelu Liberté" a tu pod stinnými akáty a jasné záře elektrických žárovek připomněli si toho prvního záblesku osvěty, jak vyšlehl z plamenů hranice kostnické Vzpomněli jsme toho Jana našeho, jakž jen za panujících poměrů se dá a prostředím bodáků, děl a veškerého utrpení válečného dovoluje Jakoby jsme viděli vystavati tu mohutnou a velebnou tvář mistrovi ze sousedí tam na Staroměstském náměstí matičky Prahy — té Prahy, jež v nitru svém raněna, ukládá na bolem strhanou, však milou tvář škrobošku loyálnosti, aby v příštích chvílích ty mnohé padlé, pronásledované syny své a hanobené — slavně pohřbila A mraky dále táhnou — — —

E. Tůma:

DR. JOSEF SCHEINER.

(Dokončení.)

V roce 1884, když se dr. Tyrš loučil s cvičitelským sborem Sokola Pražského, neodechával v obavách, že veliká práce jeho zanikne, ale vyslovoval naději, či lépe věštbu, že věc sokolská stojí již na pevných základech, nezvratných a že silami mladšími vzpružena, tím svěžeji a vítězněji v před ke cti národa půjde. A ve sboru byli tehdy bratři dr. Vil. Kure, dr. Fr. Čížek, Jindř. Reegr, Jar. Stýblo, Ant. Tlampa, Jos. Višek, Alois Pragr, Fr. Kožíšek, Viet. Homola, Jar. Pechan a Ludv. Čížek a Scheiner (mezi nimi nejmladší), sbor to mužů zajisté nadšených a pracovitých a sokolsky odchovaných, jichž neunavná práce za ideu sokolskou právem se obdivuje v celém světě slovanském. Nejmladší z nich, nadaný vzácnými schopnostmi, energií a mravenčí pílí získal si ohromných zásluh o myšlenku sokolskou. Slovem i péroem snažil se vysvětliti nám všem velikost idey Tyršovy práce jeho jako jas pochodně nám padá na cestu, kterou se brátí máme a svítí zářně po celém vzdělaném světě. Dnes slovo Sokol má svou cenu a Scheiner není mezi posledními, kteří Sokolstvu k uznání světovému dopomohli.

Scheiner jest jedním z těch, kteří nevěří, že na počátku bylo slovo, nýbrž čin a proto zůstává věren práci a činům.

O sjezdu Volné Myšlenky v Praze promluvil za Sokolstvo a pověděl, že Sokolstvo jest od počátku zastancem volného smýšlení, obhájcem svobody horlivým a zároveň veškeré volnosti a průkopníkem pokroku. Slova ta slyšeli zástupci všech národů. „Nám“ — pravil — „nepřináší sjezd nového, jsme potomky Husa a Komenského, kteří před stáletími hlásali a hájili již zásady sjezdem dnešním tlumočené.“ Dr. Scheiner však prohlásil na sjezdu onom také, že myšlenka, která byla na sjezdu vyložena — nestačí Sokolstvu, ano obsahuje zásadní omyl.

„My žádnou z doktrin nepovažujeme za samospasitelnou, — prohlašoval — at' se zve jakkoliv a tudíž také ne tu, která vše obsahovati chce pouze a jediné suchým rozumem. Nám nejedná se jen o člověka jasně a logicky myslícího, neboť jest nesporné, že i takový může býti násilníkem. Či možno našim sousedům upírati vzdělanost (civilisaci)? Zjistěte ne a přece v boji proti nám, neštítí se používatí prostředků naprosto nelidských. (Jak by to řekl po dnešních zkušenostech?) Nelze hleděti při výchově Sokola pouze k jeho rozumu, ale nutno míti na mysli celou bytost fysickou i mravní. Nejen o rozum jde, ale také o čest, svědomí, vůli, zkrátka to, co na rozdíl od rozumu zveme srdcem a bez čehož duše člověka nemá ceny. Postrádá-li kdo těchto vlastností, nemůže býti Sokolem, ale může se snadno státí nepřitelem ideí našich, neboť bývá nezdělaným nevolníkem svých pudů a vášní. Idea sokolská povždy bude žádati obětování se zájmům bližního, rodině, společnosti, národu, z něhož jsme vyšli.“

Může pronésti kdo krásnějších slov? Mohou ale také slova ta urazit příslušníka stran sebezúživějších a Sokolstvu nepřátelských? Nemůže, zajisté, že nemůže.

A přece dnes shání Vídeň svědky proti šlechtnému Scheinerovi.

Dr. Scheiner byl přesvědčen, že český národ dospěje k vytoužené metě jenom tehdy, bude-li své syny a své dcery vychovávat v duchu dr. Tyrše. On věděl, že doby, kdy velcí národové se starali o zájmy národů malých již se nevrátí a proto se snažil, aby národ byl schopen pomoci si sám. Sokolství pokládal za jediné, které může národu našemu svobodu přinést. Poměry se však příliš rychle změnily. Národ byl překvapen a nebylo žádné pomoci. Proud dravý strhl

vše co posíliti mohlo jeho tok a strhl vše co stálo mu v cestě a jednou z překážek velikých byl i náš Scheiner . . .

Jeho zájezdy do ciziny, které měly jen ten účel, aby ukázaly světu vzdělanému, že národ český ještě žije a že svou prací překonává mnohé národy silnější, dnes Vidni staly se ovoce nesoucími, neboť vykonaly to, co jim bylo uloženo a proto mstivá smečka rve se o původce.

Br. Scheiner však nelituje a položil by i život, kdyby věděl, že zachrání svou vlast, své milované Sokolstvo. Vlast ubita, lid zotročený. To bylo do dnes údělem našim. Jsou ovšem i jiní, kteří touží po svobodě a ruchu toho se bála Vídeň, bál se ho i Berlín.

Porobení Slované, Irové, Vlámové a Finové chtěli svou samostatnost. Ba i Baskové a Provenčálové začali se ozývat. A po novém žití volali i křesťanskou kulturou přitlačené Arabové a Egypt proti Islamu se bouřil. Dnešní válka osvobodí snad všechny a s nimi i Scheinerovu vlast. Nebo zotročí ji na věky?

Br. Scheiner byl však i prorokem tehdy, kdy socialistní demokracie volala po světovém všeobčanství. „Všecky ty fráze o všeobčanství a všelidství rozbíjí se u práhu našeho domova, jakmile i my rovné svobody s jinými národy požadovati budeme.“ Slova ta osvědčila se nanejvýš pravdivými. Němci, zakladatelé myšlenky té, pokud šlo o jich panství drželi se ji, dnes však jsou právě nejzúživějšími jejími odpůrci. Občas se ozve nějaký desetkrát zastřelený Liebknecht, ale to ještě jistě z návozu vlády berlínské.

Br. Scheiner byl jedním z nejpřednějších průkopníků, kteří se snažili, aby Sokolstvo svými slety, zájezdy, ohnivými slovy, přesvědčovali národy jiné že Čechové jsou schopni, aby dovedli žití samostatně a nikoliv pod těžkým jařmem vídeňským.

Poprvé viděli br. Scheinera ve Lvově. Bylo to roku 1892, když sokolská výprava byla tam vyslána. Za dva roky byl v Lublani a odtamtud zajel v Postojnu, Gorici a Terst. V roce 1903 již zase byl ve Lvově, kde odevzdal Svazu Sokolů polských medaili Č. O. S. A v roce příštím v Lublani volá o posláni Sokolstva Slovanského: „Ono nese k vysokému cíli povznesení všeho Slovanstva, majíc za úkol z měkké, poddajné duše slovanské utvořiti povahu silnou, neustupnou a všeho odporu schopnou.“ V roce 1905 byl v Záhřebu a rok na to zase na sletu chorvatského Sokolstva a odtud pak vedl poselstvo na Černou Horu, odkud odnesl si účastníci dojmy nikdy nezapomenutelné. V roce 1907 zajel na jih. Byla to veliká cesta agitační a výsledek bylo upevnění svazků Sokolstva bulharského se srbským a hromadné jich návštěvy na V. sletu v Praze. V Záhřebě dal dr. Scheiner popud k sloučení se veškerého slovanského Sokolstva, jehož se stal starostou. Aby získal však i Rusy, zajel do Moskvy, kde sjezdu slovanskému ohnivé se za sloučení Rusů se Svazem přimlouval a také toho docílil. Ale nejen v Evropě se staral aby Sokolstvo bylo pod jedním praporem soustředěno. Br. Scheiner se pokusil, aby i zde v Americe usmířil a k spojení přiměl rozvaděné a roztříštěné Sokolstvo. Nepodařilo se mu to však ke škodě nás všech. Nemohu, než litovati toho, ale doufám pevně, že upřímná snaha a přání vůdcovo přece jednou dojde k splnění.

Cest, které br. Scheiner vykonal po zemích cizích, Čechům však po většině přejících, jest řada veliká.

Již v roce 1885 vznikala v něm myšlenka, když byl v Drážďanech na sjezdu turnerů, zda by nebylo dobře spojit Sokolstvo i se svazy tělocvičnými národů jiných. A za tři roky poslal Tělocvičné Unii v Paříži sokolské publikace, které vyvolaly velikou otázku „Kdo jsou Češi?“ V celém ústředí Unie nedovedl ji nikdo zodpověditi a museli konverzační lexikon k tomu vzít. Našli. A jako odpověď byla zaslána Sokolu Pražskému medaile Unie. To byl nejprvnější krok ke stykům s Francií. Rok na to již Sokolové pozvání

k účasti na sjezdu Unie, jehož se Sokolstvo s velikým výsledkem účastnilo. To už se Sokolstvo těšilo i pozornosti úředních kruhů Francie. Pak následovala do Francie cesta za cestou a bylo jich nejméně osm. V roce 1897 byl v Belgii a sice v Bruselu a v r. 1903 v Antverpách. Zajel do Švýcar, dvakrát do Italie, před odjezdem do Ameriky pak do Luxemburku. V roce 1910 do Anglie, 1911 do Ruska, kde obhájoval úspěšně Sokolskou soustavu před švédskou a jinými. Poslední cesta jeho byla s družstvem vítězným do Paříže v roce 1913. Chystal se na velké práce, ale válka přerušila násilně účelně rozvrženou osnovu a s ní spojené zájezdy, mezi nimiž bylo největší snahou jeho usmíření Sokolstvo jihoslovanské.

Velice důležitou prací Scheinerovou jest literární činnost jeho a lituji, že nemohu rozepsati se šířeji o velikosti její. Použiji však v krátkosti několik výroků bratra Karla Vaníčka.

Pojednám ovšem jen o literární činnosti Scheinerově pokud se týká Sokolstva, neboť dr. Scheiner jest i v oboru právníkém na slovo vzatým spisovatelem. Bratr Vaníček praví, a s ním souhlasí jistě každý: "Sokolstvo staví bratra Scheinera po bok svému zakladateli Tyršovi, jehož oddaným a věrným žákem byl. Za heslo si vyvolil "Sloužím" a jest mu věren tou měrou, že pozorovatel s údivem se ptá, jak možno, aby jediný člověk, povoláním svým tak zaměstnaný, tolik cenné práce literární (o bezměrné práci spolkové tuto mluvit nelze) vykonal.

Základním dílem jeho zůstává dílo "Dějiny cvičení tělesných ve starém věku". Dílo krásné, práce ohromná, velezasluzná, ale dosud vyšel jen jeden díl, a to již v roce 1891. Vydala jej jednota "Sokol Pražský", ale rozebráno, dílo ceny veliké, není. Jistě, že po válce, každý Sokol americký pomůže a koupí si výtisk, abychom se dočkali v brzké svazku dalšího. Za to však marně by se dnes pokoušel někdo z vás bratři o koupi "Památníku Sokola v prvním 25letí" v němž líčí br. Scheiner život Sokola od jeho počátků. — S láskou a úctou velikou sebral vznešené myšlenky zakladatele našeho "Úvahy a řeči dra. Miroslava Tyrše". Kdo tyto nepřičetl, nemůže říci, že rozumí myšlenkám sokolské. Vyšly celkem tři svazky, vlastně dva, třetí nese název "Úvahy a pojednání o umění výtvarném". I tyto svazky, všechny tři můžete bratři si zakoupiti, neboť veliké množství jich nakladatelka Jednota "Sokol Pražský" má na skladě. Dále napsal spisek "Miroslav Tyrš". Pro americké Sokolstvo zvláště bych doporučil dílko br. Scheinera o jeho cestě s vzorným družstvem a výpravou do Ameriky. Největší ovšem činnost jeho spisovatelská jest snesena v ročnících časopisu "Sokol". Najdeme v Sokole nejméně 100 článků pocházejících z jeho pera. Ve Věstníku Č. O. S. jest rovněž celá řada jeho článků a v Ottově slovníku naučném nalezáme veliký počet jeho článků i statí. Rovněž ve Sborníku Sokolském a v jiných publikacích. V úmyslu chová vydati všechny dosud nevydané spisy dr. Tyrše i jeho dopisy. Však péro br. Scheinera dovede také vedle článků vážných psát i rozmarné. O tom přesvědčí každého, kdo dostane do ruky vzácné již dnes některé Šibřinkové listy Sokola Pražského. Br. Scheiner býval také výtečným redaktorem pamětních spisů sletových a najdete v nich jeho krásné literární příspěvky. Ovšem že i do jiných pamětních listů musel napsati mnoho článků.

Ze všeho, co br. Scheiner napsal, čtíme vnitřní přesvědčení a rozhodný vliv Tyršův. Vřelost citu vyniká a plyne z něho nadšení. Dále pozorujeme z jeho spisů znalost věcí národních a sokolských zvláště neobyčejně velikou.

Končím, ale připomínám ještě, že mnoho toho všeho, co jsem mohl ovšem jen hodně sběžně napsati, musí bratr starosta odpovídati na nesčetné dopisy bratří, kteří neznají jiné cesty, jak by to neb ono zařídili a proto se obračí přímo na něho. Poučování nepomáhá. Což kdybyste ale přišli do jeho pracovny, či lépe, chtěli se tam dostat. Jako v úle je

tam a stále a stále přichází bratr za bratrem se žádostí, jiný zase se stížností a nechybí ani těch, kteří přijdou o podporu hmotnou požádati.

Jednou jsem kdesi viděl tabulku "Ve věcech spolkových od 5—6 hod. odpoledne". To kdyby učinil br. Scheiner, musel by to zaříditi tak, aby ta hodina trvala nejméně 600 minut.

Vstupoval jsem do jeho pracovny vždy s jakousi radostí, která byla podobná oné, kterou jsem pocítil, když po prvním řečnickém kursu Č. O. S. mohl jsem vstoupiti do pracovny zvěčnělého dr. Tyrše. Byla to radost plná úcty a něčeho co vysloviti marně se snažím.

A ke každému vždy měl br. Scheiner laskavé slovo, dovedl i v záležitostech těžkých klidně a bez rozčilení jednati. Způsobiti někomu bolest nebo pohněvati — toho nedovedl.

A dnes nám jej vyrvali a snad mu hrozí zadávením.

A ty by měl národ český milovati?

A přece musí za ně nejlepší synové jeho krváceti.

Starosta Č. O. S. na svobodě.

Bratr K. Matoušek, tajemník T. J. S. Blesk dostal od sokolského předáka z Čech A. V. Prágra tuto zprávu: "Bratr Dr. Scheiner, starosta Č. O. S. byl ve Vídni internován a vyslýchán vojenským soudem, ale nyní v těchto dnech byl propuštěn. Patrně neshledáno na něm viny. Interován byl plný měsíc. Ještě tráví čas svůj ve Vídni." Sdělení toto zajisté bude každým Sokolem s povděkem přijmuto.

Marie Česká:

NÁŠ DOROST.

Vezmeme-li do ruky kterékoli číslo Sokolstva Amerického, a čteme ty zprávy o činnosti jednot z různých míst, slyšíme stále jedno a to samé, stále stesky o ztrácejícím se dorostu z tělocvičen. Stesky a stále stesky. — Ale pohlédli snad někdo hlouběji k štekům těm, tak by poznal, proč vlastně se nám ten dorost ztrácí? Přála bych si, by mi bylo možno studovati otázku tu ve všech našich jednotách, a tuším, že by studie ta byla nejen zajímavá, ale že by celkově mnoho prospěla k poznání těch pravých příčin, proč se nám naše mládež, naděje našich jednot, ztrácí.

Pokud jsem mohla z pozorování svých zde u nás zjistiti, vede se nám zde stejně, jako u jednot jiných. Jedním rokem vidíme v tělocvičně dorostovou četu, nad níž by každému cvičiteli srdce radostí zaplesalo. Hoši silní, přímí, těla vyvinutá, cvičící s lehkostí a obratností, jakou jen u vyspělých cvičenců bychom očekávali, a v duchu gratuluji jednotě k těm dobrým silám, jaké si vychovává. Po roce přicházíme ku veřejnému do tělocvičny, a již předem těšíme se na to, že nám bude možno porovnat výkony těch hochů, již se nám loni tolik zamlouvali, a tak pozorovat vyspělost jejich. Avšak jaké zklamání. Dorostová četa sestává z hochů zcela jiných, mladších, dosti těžkopádných, a marně hledáme ve cvičení jejich ten rytmický soulad, jak jsme viděli v četě té roku loňského. Škoda, však doufáme, že užijeme mladé cvičence naše mezi Sokoly. Sokolové nastupují k prostným, my hledáme mezi nimi známé nám tváře mladistvé, ale co to? Ze všech těch nadějných hochů nalézáme pouze dva, nanejvýš tři. Smutná pravda. A nyní kladme si otázku: Kam se poděli ti hoši, v které jsme tolik nadějí skládali? Pokusím se zodpovídati otázku tu.

Při přemítání o této záhadě přišla jsem k poznání, že většinou ztrácíme dorost náš mezi 15—17 rokem. Tedy v letech, kdy hoch přirozeně dospívá, a kdy hlavně má stálého čviku zapotřebí, opouští tělocvičnu, by, pouze ve velmi řídkém případě se do ní opět vrátil. A příčina? Známe hochy, kteří v těchto letech, vinou rychlého vývinu jaksi zle-

noší, jsou zmalátnělí, slabí, takže je třeba velkého napjetí všech sil ku vykonání každého rychlejšího pohybu, ku zvednutí břemene sebe lehčího. Hoch takový posléze nabaží se všeho, cesta do tělocvičny jest mu namáhavá a obtížná, on víc a více hodiny evičební zanedbává, až přestane choditi docela. A výsledek? Vidíme takových výsledků kolem sebe až příliš mnoho. Mladík vytáhlý, nahrbený, s okem mdlým, jehož nejlepším zábavou jest státi opřen o svítlnu na rohu ulice a v ústech svíratu cigaretu. Znáte takové výjevy? A nyní, kde spočívá vina? Kdo jest zodpověden za takový obrát v životě hochově? Kdož jiný, než rodiče jeho. Nebot' uvažme, zda dospělo by to tak daleko, kdyby při řádné životosprávě rodiče dbali, by se synu jejich dostalo v těch letech nejen výživné a nervy rozrušující stravy, ale i dosti zdravého spánku a volného pohybu. A zde právě rodiče prohřešují se na dítkách svých, že nedovedou býti dosti pevní, by přiměli je ku konání věci zdraví prospěšných. Na místě toho jeví se povšechná netečnost vůči tomu, jak a kde dítky tráví volný čas, a jaká je jejich zábava. Nemůžeme od mládeže naší žádati, by měla takové pochopení pro to, co zdraví je prospěšno, a proto musíme my, rodiče, rozumným a pevným způsobem starati se o náležitý vývin jejich.

Druhá příčina odchodu mladých hochů z tělocvičny jest výdělkářství. Rodiče nemohou se již dočkati, by syn, sotva 14letý, již vydělával a nenechají jej ani obecnou školu vychoditi, již posílají jej do továrny ku práci, často nad jeho síly, práci, pozdě do večera trvající, po níž ovšem hoch, celý utmáčený, nemá valné chuti do návštěvy tělocvičny. Vymlouvá se, že má za dne pohybu dosti, a pakli u rodičů jeví se již zmíněná netečnost, nechají ho, by "si dělal, co chce". Smutné, ale není to ta jediná zlá stránka časného vydělávání. Hoch mladý, nezkušený, přijde do společnosti v továrně, která málokdy jest takovou, jakou by rozumný otec pro syna svého vyhledal. Znenáhla naučí se způsobům a mravům nepěkným, zpupným a vyzývavým chováním hledí sobě dobytí uznání u soudruhů i rodičů, a za nedlouho zkáza jeho jest úplná. A to vše pro těch několik dolarů, jež hoch vydělá. Kdyby si rodiče uvědomili, že hoch v těch letech jest jako "mladá opice", totiž, že rád napodobuje způsoby dospělých, byli by snad opatrnější na výběr těch, s nimiž jest mu se stýkati.

A jak se to má s dívčím dorostem?

O tom velice málo čteme z jiných jednot, neb Sokolky, nevím proč, se nějak hlubší práci sokolské vyhýbají. Vědí o mnohých nedostatecích, ale přijmou je jako za věc sama sebou se rozumící, a nepokouší se o nápravu. Alespoň veřejnost se o něčem takovém nedozvídá.

U nás, průměrně počítaje, ztratily jsme za posledních 5 roků 90 procent dívčího dorostu. Číslice překvapující, že ano? A proč? I zde, rodiče nesou vinu největší. Pakli se dečrušce, ještě hodně malé, něco v tělocvičně nelíbí, pakli ji evičitel pokárá neb jí jiné místo vykáže, než k jakému si myslí, že je oprávněna, stěhuje si hned u maminky, a tato, v doměnce, že se miláčkovi jejímu stalo bezpráví, ji ihned podporuje, a ještě řekne: "Nemusíš tam chodit." Ubohá, to neví, že dítěti svému bere to nejlepší, co mu dáti má, možnost zdravého vývinu. Největší však procento dívek odchází z tělocvičny mezi 14. a 15. rokem. A jak já na věc pohlížím, příčina jest tato. Jak každý vychovatel mládeže ví, dívky, zvláště v horkých pásmech, mnohem rychleji dospívají, nežli hoši. A zdravá dívka ve 14 letech jest tak vyvinutá, jako hoch v 17 neb 18 roků. A když taková dívka má evičiti s dorostem, kde jsou dívky od 12 roků, přestává ji evičení těšiti, zdá se jí, že jest již příliš velká proti těm ostatním. A i když by chtěla vytrvat, a pomyslí si, že by musila s dorostem evičiti do 16 roků, než by se mohla státi Sokolkou, raději odchází, než by tak dlouho čekala. Proto jsme u nás přišly na myšlenku založiti při sboru klub dorostenek, do

něhož bychom přijímaly dívky a evičenky od 14 do 16 roků, dovolily jim zúčastniti se evičebních hodin Sokolek, i schůzi našich a společných evičení se Sokoly, neb chceme, by se jim ve společnosti Sokolské zalíbilo, by se cítily u nás doma, a jsem jista, když to dokážeme, že nikdy více nás neopustí, že nezatouží po společnosti cizonárodní, že nebudou večery trávit v biografech a pod. zábavách, ale že po skončené práci rády budou spěchat do tělocvičny, neb se jim dá příležitost ku pobavení se mezi sobě rovnými.

Tím způsobem chceme se pokusiti o zachování našeho dorostu, a aby se nám to zdařilo, jest nejvšelejším přáním mým.

Jake Peroutka:

KAŽDÝ JINAK.

Jinak Židé, — jinak my, praví br. Čermák v článku, referujícím o tělocvičném ústavu židovském. Přemýšlel jsem o článku tom, když jednoho krásného odpoledne po vykoupání vyhříval jsem se v písku na břehu jezera Michiganského, a nemaje nic jiného na starosti, pozoroval jsem okolí a dle řeči a obličejů soudil jsem, jaké asi národnosti přísluší většina koupajících, a shledal jsem, že většina žen i mužů byli židé. Ještě před krátkým časem pohlíženo bylo na židy jako na lidi fysicky nevypělé, ale jaký rozdíl teď, dnes vidíme židovské mladíky pěkných atletických postav a shledáme se s nimi na každém závodisti mezi předními athlety, oni též dovedou oceniti užitek, který jim přinese nejzdravější sport — plování. Jen v řídkých případech sejdeme se při koupání s našinci a ještě řidčeji se Sokolem aneb Sokolkou.

Škarohlídem jest, kdo nevěří, že naše mládež nepěstuje tělocvik, dojed'me si jen do některé z okolních výletních zahrad, tam shledáme se s většinou naší mládeže, kde propocení až na kůži, a obličejí prachem umazanými, pěstují různé "fancy steps" aneb u báru s tupým výrazem v obličejí lůdi ze sebe srdečvoucí tony (pěstují zpěv) a žel že mnoho z nich jest i členů naší organizace.

Zajímavá by byla statistika výsledků práce mladíka, který po vykoupání osvěžen na těle i na duchu vrací se druhý den s chutí do práce a pak mladíka, vracějícího se do práce po prohřelém dnu s velkou hlavou, — inu, každý jinak.

Mimo nutnosti a osobní bezpečnosti, jest plování nezbytnou součástí pravidelného tělocviku, a přece v Sokolstvu není mu věnována náležitá pozornost, v horkých letních měsících jest to evičení, nejlépe nahrazující ona na nářadí v dusných, uzavřených tělocvičnách. Vydatný všestranný pohyb, mnohé mocné vypjetí hrudníku, čistý vzduch a chladivá voda, činí plování evičením nejzdravějším.

Člověk trpící chronickým bolením hlavy může to přičítati nedostatku pohybu na zdravém vzduchu. Koupání v jezeru by vyléčilo.

Nebezpečí, k vůli kterému snad starostlivé rodiče své dítky před koupáním varují, není ani takové, jako nebezpečí velkoměstských ulic, mnoho lidí vystaveno jest ve svém životě nebezpečí utonutí a již pro tuto příčinu každý, a zvláště děti, měli by se naučit plovati.

Dne 24. července, při hrozném neštěstí na lodi "Eastland" v Chicagské řece, mnoho životů mladých, nadějných lidí, bylo ztraceno, smrt mnohých byla nezabránitelná, mnoho lidí bylo zachráněno, ale ještě více mohlo být zachráněno, kdyby byli uměli plovat, lod' převrátila se 20—30 stop od břehu, tedy vzdálenost snadno k přeplavání, jak lehko mohli mnozí doplavat ku břehu a zachrániti sebe a pomoci snad i jiným.

Vyučování plování měli by si určit Jednoty sokolské za jednu z hlavních povinností, v jednotách, kde jest to

možné, měl by se alespoň jeden den v týdnu věnovat vyučování plavání, a kde plovárny v tělocvičně není, zajisté nalézá se v blízkosti veřejná plovárna, kterou by parkovní rada aneb ředitelstvo na požádání jednotě jeden den v týdnu propůjčila. Naučíme-li někoho plavat, učinili jsme po něj víc, nežli jsme učinili naučením krkolomných výkonů na hrazdě aneb stojů o rukách na bradlech.

Václav Kilberger:

JAK JSME OSLAVILI PAMÁTKU 31. VÝROČÍ ÚMRTÍ DR. MIROSLAVA TYRŠE.

Bylo to jedenáctého srpna t. r. co poprvé se veřejnosti představil vzdělávací odbor Klatovských Sokolů. Ač nemám ve zvyku chlubení přece jsem na to hrdý, že dobrá věc prokrestila si cestu do jednoty naší a utěšeně počíná zapouštět zdravé kořinky své mezi členy. A toto blahé vědomí vtisklo mě do ruky péro, abych vyličil první úspěch vzdělávací práce. Program, ač ne bohatý, přece četné diváky uspokojil. Dr. Ant. Mueller promluvil k posluchačstvu pročitěnou řečí, povzbuzuje hosty k práci, kterou nám oslavenec naznačil. Dvě básně přednesené členkyněmi Klatovských Sokolů se velmi líbily a taktéž i písně přednesené tím samým sborem. K shromáždění promluvila starostka Klat. Sokolů vzletnými slovy za které po ukončení odměněna byla bouří potlesku. Živý obraz znázorňující "Probuzení Národa" mocně působil na mysl hostů. Menší řeč, kterou přednesla sokolka P. ohledně vzdělávacích odborů a jejich významu, učinila hluboký dojem obzvláště mezi těmi, kteří měli příležitost pracovat pro českou věc s dětmi zde rozenými. Tak bych asi byl krátce naznačil pořad oné slavnosti, která ač nepatrná vyvolala nové nadšení pro věc sokolskou u takřka již usínající jednoty naší. Vědomí, že práce ta nezůstala marnou mezi lidem našim, naplňuje srdce hřejivým pocitem a posiluje nás všechny k nové práci, k vyšším cílům, které nám naznačeny byly Dr. Miroslavem Tyršem. Kolik krásných vzpomínek přišlo na mysl těm několika starým zákopníkům přítomným, kteří pomáhali budovat základy jednoty naší? S jakou ohotou a pílí v začátcích věnovali se této mužově a ženské věci sokolské a do dnes, tedy po dvacet pět let, stále stojí při praporu a rmoutí se jen nad tím, že těžko jest rozdmýchat tu uhasínající jiskru života národního, že ochablo nadšení pro věc dobrou, ano svatou. A když nový oheň vlasteneckého nadšení počíná plápolat v řadách naší jednoty jen jedno přání mi tane na mysli, a to jest: by onen nový zápal nedal se uhasiti jedovatým větrem nepřiznivě doby.

Třicet jeden rok uplynul od smutného okamžiku, kdy řady naše na vždy opustil veliký učitel a vůdce náš Dr. Miroslav Tyrš, tvůrce českého tělocviku, v nějž vdechl krásné snahy ideální, k povznesení lidu českého směřující. Třicet jeden rok jest tomu, co ztratili jsme geniálního mistra, učence a myslitele, který duši svoji posvětil cele věci naší a se zápalem horoucím a vytrvalostí nezdolnou zbudoval nám velikolepé dílo, jež na věky zůstane mu nejkrásnějším pomníkem. Úchvatná slova, jimiž on vystihnul pravý účel a cíl snahy naší, jimiž šířil nadšení a lásku pro věc sokolskou, jimiž vyvolal v krátké době nepřehledné pluky českého mužstva pod prapor náš, jimiž potíral útoky odpůrců a utvrzoval oddanost věrných přátel a stoupenců, úchvatná krásná slova ta dosud mohutnou ozvěnou zní v řadách našich, tkví v hrudích všech upřímných věcí sokolské titelův a zůstávají nejvydatnějším zdrojem uvědomění sokolského. Zachováti slova ta pokolením příštím, přenést je v mládež srdce česko-americkým hochům a dívkám, znamená zachováti Sokolstvu vzácný ideální pel, vysokou hodnotu mravní a zároveň nejmočnější vzpruhu ušlechtilé činnosti, na pouhé zručnosti tělesné nepřestávající, leč ku všestranné

dekonalosti lidské, ku povznesení veškerých sil celého národa tím ku jeho svobodě a veliké budoucnosti tihnoucí.

Tot' povinnost, kterou nám káže nejen nesmrtelná paměť a neskonale vděčnost k velikému učiteli našemu, ale i důležitý vlastní zájem sokolský a prospěch vlastenecký. Nuže bratři a sestry, přál bych si aby několik těch slov nevyznělo na prázdno, by neodrazili jste je od srdce svého, ze všech sil se snažili pracovat pro věc naši, pro věc čistě národní, neubírajíce ji na podstatě, ničeho nedobrého k ní nepřidávající. A vy, bratři a sestry, kteří snad ještě nepoznali jste tu pravou cenu, ten pravý podklad sokolství, neb kteří jste byli k věci oné doposud vlažní, hled'te to napravit a sice při příležitosti tak význačné pro nás všechny, jako je 31. výročí smrti M. Tyrše. Učiníme slib, že oslavíme památku našeho Tyrše důstojně každým rokem a to ne pouze vzpomínkou jednou za rok ale tím, že budeme chtít si odvykat tím nejhorším věcem, které každému člověku jsou kamenem úrazu a nám sokolům obzvláště. A sice: co možná nejvíce odvykat potřebě tabáku, hledět pokud možno zdržet se pití alkoholu, a dále, nezaprodávat svoje tělo Venuši. Snad narazím někde na odpor, ale buď si, jedenkrát i ten nejzarputilejší pobožník přijde k poznání, že nejen odříkáváním slov přijde k vytčenému cíli, ale skutkem! Na zdar!

NA ZDAR!

Pan K. T. Trádecký ve Věstníku Z. Č. B. J. v pojednání svém o "Zájmu všeobecném" píše:

V naší české řeči je to na příklad pozdrav "Na zdar." V žádné řeči jiné není takový pozdrav, ani jiné slovo, v němž by se dalo tolik vyjádřiti a vycítiti jako v těch dvou slabikách českých. Lze nám jej užití co pozdravu při setkání se i při rozjetí, co pozdravu v dopise, při loučení, při přání, co přání, při provolávání či uznání etí, atd. Při každém jeho vyslovení cítíme zvláštní nadšení, zvláštní milý ochvív, jako by nám připomínalo něco mravně vyššího, něco opravdového, co se jinak vysloviti nedá, než našim "Na zdar!"

Při posledním Sokolském Sletu v Omaze nejen měšťanosta (mayor) Omahy, nýbrž i guvernér státu Nebrasky, rádi slyšeli naše "Na zdar" a sami si jej též ihned osvojili. Zmiňuje se o sletu, musím dodat, že právě při takové příležitosti to bývá, kdy tento pozdrav a jeho moc lze nejlépe procíti. Jsou zde celé řady boreů, z nichž jeden každý vidí v druhém soupeře a přece jeden k druhému volá "Na zdar", a to s jasným čelem a s jásotem v srdci. Tu oním pozdravem "Na zdar", jakoby sokol bratra vyzýval: "Pojd', ukaž co jsi svou sebekázní, svým sebeovládáním docílil, změme se všichni a tomu, který z nás nejvíce dokáže, budiž vzdána čest. A pak opět k práci a jindy změříme se znovu!"

Věřu, jak mocná a krásná slova "Na zdar!" Proto české matky, učte již z mládí své dítky tomuto pozdravu, aby pak oni neb jejich potomci dočkali se toho, že místo "hurá", jímž se dnes ženou statisíce nevinných lidí v Evropě ve vrážedném zápasu na jatky, budou tyto potomci volati na sebe "Na zdar!" v zápasu šlechtěném, v zápasu rozumu, umění a vědy, kteréžto době necht' již nyní zní naše české: Na zdar!

Svaz chorvatských Sokolů konal slet a závody v dnech 17.-18.-19. září v Cleveland, O.

— Bratru Paskovskému, novému evičiteli Sokola Chicago dostalo se v úterý večer dne 7. září, kdy zahájil své působení, srdečného, okázalého přijetí se strany členstva. U příležitosti této promluvil dr. A. Mueller a pak br. Paskovský měl kratší, ale případnou řeč. Obšírnější zprávu přineseme v čísle příštím.

Jos. Buñata:

UVEDENÍ JEDNOTY HOUSTON, TEX.

Jest po uvedení nového sboru k N. J. S., sboru Těl. Jed. Sokol Houston. Nevyspán a s hlavou bolavou sedám ku psaní, abych té celé naší čeledi sokolské podal zprávu o tom. Bylo to něco, čeho bych se byl v tomto městě ještě před krátkem nenadál. Sokol zde udělal v malém, co první Sokol pražský způsobil ve velkém: probudil tu český lid ze spánku. Nejen že se shromáždil v síni řádu Texaské Jednoty téměř veškeren lid český z města, ale přilétli sem sokolici z Guy, Crosby, z Galvestonu a z East Bernard. Byla to pravá sokolská slavnost a slet.

Již v sobotu 4. září jsem zajel do Crosby, kam mne pozvali tamní bratři sokolové a Svob. Obec, abych jim přednášel. Nějak málo to ohlásili, neb ani v Texanu, který nyní v Houstonu vychází, o tom nic neuveřejnili. Přirozeně návštěva byla slabá, ale pověděl jsem přítomným, co sokolstvo a spolčování vůbec znamená a jaké jsou další jeho cíle. Mají tam hudební sbor, který při tom něco zahrál a pak se mládež pustila do tance.

V neděli 5. září po poledni jsme se vydali na cestu po automobilu do Houstonu, kam jsme dorazili asi ke třetí hodině. V síni řádu Pokrok Houstonu S. P. J. S. T. byla již ta chasa sokolská shromážděna a k mému podivení tu zím nejen Sokoly, ale i Sokolky, dorost a káňata. Sotva se ta družina vyhlíhla a již to lítá. Vše již v stejnokroji ovšem prozatím jen evičebním, neb stejnokroj N. J. S. je zde až dosud vzácností. Jsem jist, že by ten pravý sokolský stejnokroj, na jaký jest každý zvyklý, došel u nás v Texasu všeobecného přijetí, poněvadž je zde mnoho Sokolů ze starých vlastí, z nichž někteří si sokolský stejnokroj přivezli.

Nu, však ten kabát, aniž ta košile Sokola nedělá a v tom evičebním úboru se všichni pěkně vyjímají. Ovšem že nebyli všichni v stejnokroji, nýbrž jen sokolky a sokolové, kteří evičili. Všechných těch, již se až do té neděle přihlásili pod prapor sokolský, jest blízko devadesáti. Jsou totiž dosud muži i ženy a dívky v jednom sboru, chtějí se teprve později rozdělit.

O uvedení do N. J. S. tohoto nejnovějšího sboru se nebudu příliš šířiti, poněvadž vím, že se v Sokole Amer. místa nedostává. Ale o evičení této naší nové větve se zmínit musím. Až dosud náčiní žádného nemají, evičilo 16 mužů a 16 žen prostná. Mužské družstvo provedlo prostná po rejoiném nástupu, pak s krátkými tyčemi a naposledy skupiny a kolotoč. Ženské družstvo po pěkném rejoiném nástupu provedlo prostná s malými praporky. Sokolů z Guy se dostavil slušný počet, přijeli s hudbou a s crosbyskými v počtu 17 jich provedlo též pěkná a velmi obtížná evičení prostná a skupiny. Co pak ke všemu tomu tvrdilo muziku, bylo vystoupení mládeže. Zařídili si tam totiž nedělní školu, již vyučuje br. Studničný a ten přednesly. Vinc. Kelnar přednesl od Svat. Čecha: Bud' práci čest a Píseň o pluhu velmi pěkně. Pak Jan Studničný přednesl Jarní pohádku, Marie Pokorná Pravda a klam, Kar. Krabecová Letní večer a Jos. Matula Škola mládí.

Tak má tedy ten náš nový Sokol vše nejpotřebnější již do začátku a nemá dosud žádného náčiní a zde se nám ho tolik po různých místech povaluje. Bývali Sokolové v Tylor, Shiner, Hallettsville, Granger atd., chovají náčiní leckdes v místech nepřislušných — nemohli by je dáti těm, již je potřebují? Byl tam přítomen však bratr Klečka z bývalého Sokola v East Bernard, který slíbil, že se postará o to, aby tam zbylá bradla a hrazda byly dány tomuto novému sboru.

Nemohu zakončiti zprávu tuto, abych neučinil zmínku o hudebnících. Přijeli z Guy a z Crosby, hrály oba sbory střídavě a to vše z lásky bratrské, poněvadž jsou to také bratři Sokolové. Zvláště Guyští, museli jet asi 15 mil

do Rosenbergu a odtud po dráze do Houstonu. Již v sobotu vyjeli a teprve v pondělí se vrátili. Hudebníci z Crosby a někteří Sokolové přijeli na automobilech a vraceli se k domovu pozdě v noci a je to 20 mil. Ale okolí Houstonu má pěkné tvrdé cesty a tak se jim to jelo pěkně. Budeme asi vzpomínati všichni na to uvádění Sokola Houstonského a mám za to, že tento náš poslední sokolský krdeľ se za krátko octne v čele sokolstva Župy Jižní. Nu, vždyť máme k tomu vydatnou pomoc domácího časopisu Texana, je-li celý personál od pánaboha až k čertu náleží do družiny tohoto nového sboru, jemuž volám upřímně Na zdar!

ST. LOUISKÁ CVIČENÍ.

Cvičení s činkami a rolníčkami.—Sokolky odd. I.—Valčík I.

1. Upažit. 2. Předpažit spodními oblouky. 3. Upažit. 4. Zapažit. 5.—6. Upažit, valčíkovými kroky 1/1 obr. v pr. 7. Výkrokem v pr. únik v pr. stranou pr. ohnout vzpažmo, levá předpažmo 8. Výdrž. 9.—10. Výkrokem v l. valčíkovými kroky 1/1 obrat v l. upažit. 11. Výkrokem v l. únik v l. stranou l. ohnout vzpažmo pr. předpažmo. 12. Výdrž. 13. Výkrok v pr. do stoje únož. v l. upažit v pr. stranou. 14. ¼ obr. v l. do stoje přednož. v l. předpažit. 15. Předklon, zanožit v l. zapažit zevnitř. 16. Výdrž. 17. Výkrok v l. do stoje zanož. v pr. předpažit. 18. ¼ obr. v pr. do výpadu v pr. stranou předpažit dolu. 19. Odrazem pr. 1/1 obr. na l. špičce, upažit. 20. Výpad v pr. stranou, předpažit dolu. 21. Vztyk odrazem v pr. upažit. 22. Stoj spatný vzpažit. 23.—24. 1/1 obrat na špičkách, výdrž ve vzpažení. 25. Upažit. 26. Poklek v pr. v zad, ohnout vzpažmo. 27. Upažit zevnitř. 28. Vztyk do stoje únož. v l., skřížit pr. přes l. a upažit. 29. ¼ obr. v l. do stoje spatného v l. předpažit pr. spodním obloukem. 30. Únik v pr. v zad, ohnout vzpažmo. 31. Stoj spatný přísunem pr. připažit. 32. Výdrž.

II.

Šotýš.

1.—2. Úkrok v pr. do stoje spatného, upažit. 3.—4. Úkrok v l. do stoje spatného, výdrž v upažení 5. Únik v pr. v zad, předpažit dolu. 6. Podřep únožmo v pr. zapažit. 7. Stoj spatný přísunem pr. vzpažit. 8. Výdrž. 9.—10. Úkrok v pr. ohnout přednožmo levá přes pravou, upažit v l. stranou. 11.—12. Opácně. 13. 14. 15. 16. Výkrokem v pr. 4 kroky 1/1 obrat v pr. upažit. 17. Úkrok v l. do stoje únož v pr. vzpažit. 18. Únik v pr. dovnitř, upažit. 19. Úkrok v pr. do stoje únož v l. vzpažit. 20. Únik v l. dovnitř, upažit. 21. Výkrok v l. do stoje únož. v l. předpažit. 22. Upažit. 23. Přinožit v pr., připažit. 24. Výdrž. 25. Přednožit v pr., předpažit. 26. Zásvihem v pr. ¼ obr. v pr. do stoje únož. v pr. upažit pr. spodním obloukem. 27. Úkrok v pr. do stoje únož. v l. vzpažit. 28. Přinožit v l. upažit 29. 30. 31. 32. Krok sunný v l. do stoje spatného, připažit.

III.

Polka.

1. Krok sunný v l. v před, upažit. 2. Krok sunný v pr. vpřed, výdrž v upažení. 3. ¼ obr. v l. Únik v l. v zad, vzpažením zapažit zevnitř. 4. ½ obr. v l. do úniku v pr. v zad, vzpažením zapažit zevnitř. 5. Výkrokem v pr. poklek v l. vzpažit, upažit, vzpažit. 6. Předklon. 7. Vzprím. 8. Výkrokem v pr. do stoje zanož. v l. skřížit předpažmo. 9. Krok sunný v l. v před, předpažit. 10. Krok sunný v pr. v před, upažit. 11. Únik v l. v zad, předpažit dolu, ¼ obr. v l. do stoje únož. v l. upažit l. horním obloukem. 12. Podřep únožmo v l. upažit v l. stranou horním obloukem, poskokem dřep únožmo v pr. upažit v pr. stranou horními oblouky. 13. ¼ obr. v l. do stoje zanož. v pr. skřížit. úpažmo, upažit a skřížit úpažmo. 14. ½ obr. v pr. krok sunný v pr. v před, upažit zevnitř. 15. Stoj spatný, vzpažit a zapažit. 16. Připažit. (Dokončení).

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15 každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatelem V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelem zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které ednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

MIMOŘÁDNÉ ZÁVODY ZÁP. ŽUPY N. J. S.,

odbyvané v Jižní Omaze, 2.—5. září.

Z Osvěty Americké.

Ve čtvrtek dne 2. t. m. počalo v naší české čtvrti Jižní Omahy býti živo. Značný počet krajanů a krajanek sjel se zde v den ten a dny následující, někteří by co borci a soudcové na závodech podílu brali, jiní by se pohledem na výkony Sokolů, Sokolic a žactva sborů sokolských pokochali. U večer po příjezdu všech boreů a soudců uvítání byli účastníci starostou Sokola Fuegner-Tyrš, závody pořádajícího, br. Fr. Radilem, starostou Západní Župy N. J. S., br. Šimonem Rokůskem a náčelníkem župním, br. Fr. Kopeckým. Po uvítání zahájena náčelníkem sežhze soudců, ve které vylosovány byly výkony závodní a soudcové rozdělení na jednotlivé skupiny. Pro závody tyto byla přivržena též novinka a sice závody žactva sborů sokolských do čtrnácti roků a dorostu sokolského.

Závodů účastníci se následující borci dle družstev:

II. třída: T. J. S. Tyrš, Omaha. 1. Fr. Dibelka, 2. Karel Macků, 3. Fr. Satorie, 4. Karel Lukášek, 5. Fr. Vaněk.—T. J. S. Plattsmouth, 6. Karel Hadraba.—T. J. S. Fuegner-Tyrš, Jižní Omaha. 1. Fr. Kubín, 2. F. Allen, 3. Ant. Máchal, 4. Jos. Polster, 5. Fr. Fisher, 6. Jos. Horák.—T. J. S. Omaha. 1. Fr. Laštovica, 2. Gust. Hupner.

III. třída: T. J. S. Tyrš, Omaha: 1. V. Rudolf, 2. Fr. Nováček, 3. Lad. Tesař, 4. Václav Kugler, 5. Václav Langpaul, 6. Stanislav Janík, náhradník, 7. Antonín Učeň.—T. J. S. Fuegner-Tyrš, Jižní Omaha: 1. Jan Radil, 2. Miloš Vonásek, 3. Jar. Kořisko, 4. Alois Kakáček, 5. Boh. Máchal, 6. Jan Fisher, náhradník 7. Vác. Budka.—T. J. S. Omaha: 1. Jos. Hanák, 2. Fr. Janík, 3. Fr. Prehal, 4. Leo Laštovica.—T. J. S. Dodge: 5. Jos. Maňák, 6. Al. Verner.—T. J. S. Howells: 1. Vil. Novák, 2. Rud. Verner, 3. Jan Brož, 4. J. A. Staněk, 5. Bed. Novák, T. J. S. Dodge: 6. Fr. Vacek.—T. J. S. Plattsmouth: Otto Pilný.—T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.: Jar. Sládek.

Dorost: T. J. S. Omaha: 1. Fr. Čapek, 2. Rob. Kuták, 3. Vil. Laštovica, 4. Jos. Křeček, 5. Jos. Holásek.

Žáci do 14 let: T. J. S. Omaha: 1. Kar. Laštovica, 2. L. Přibyl, 3. A. Treybal, 4. Fr. Šlogr, 5. Fr. Navrátil, 6. J. Mathauser, 7. Kar. Prácheňský, 8. Fr. Semín, 9. Alb. Pral, 10. Vil. Pral, 11. Kar. Rendla, 12. O. Rendla, 13. Rob. Pral, 14. Kar. Třeska.

T. J. S. Tyrš, Omaha: 1. K. Novák, 2. A. Rychlý, 3. V. Vaněk, 4. K. Šerpán, 5. Ed. Učeň, 6. L. Vosička, 7. Jar. Musil, 8. Jos. Přerost, 9. Fr. Novák, 10. K. Učeň, 11. Fr. Tesař, 12. Ed. Kolář, 13. Jos. Přenosil, 14. R. Brázda, 15. V. Kašpar, 16. R. Tesař, 17. Jos. Rychlý.

T. J. S. Fuegner-Tyrš, Jižní Omaha: 1. Fr. Ponec, 2. Fr. Remeš, 3. Jiří Milota, 4. Fr. Kutilek, 5. Vác. Vonásek, 6. Jiří Laitner, 7. K. Ččetka, 8. K. Pazderka, 9. Fr. Zpěvák, 10. E. Pípal, 11. Vil. Kutilek, 12. K. Těsnohlídek, 13. E. Kutilek, 14. Jos. Šperl, 15. V. Pavlík, 16. K. Beran, 17. J. Radík.

Celkem 48 žáků ve dvou třídách.

Sokolice: Sbor Sokolek Omaha: Družstvo I.: 1. Albína Pavlíková, 2. Hel. Laštovicová, 3. Josefina Čapkova, 4. Růž. Máslíková, 5. Marie Janáková, 6. Štěpánka Klepetková, náhrad. 7. Helena Pavlíková.

Družstvo II.: 1. Marie Laštovicová, 2. Marie Junková, 3. Ant. Junková, 4. Anežka Junková, 5. Anna Chvalová, 6. Eleonora Nováková, náhrad. 7. Aloisie Tomšová.

Družstvo III.: 1. Regina Tauchenová, 2. E. Šlogrová, 3. Vlasta Smrkovská, 4. Emilie Cechová, 5. Antonie Fialová, 6. Růžena Dvořáková.

Družstvo IV.: 1. Růžena Junková, 2. Irena Tauchonová, 3. Růžena Náměstkova, 4. Cecilie Nepodálová, 5. Lilly Kctvová, 6. Marie Žabková.

Vlastenky, Schuyler: 1. Lottie Škarková, 2. Julie Št'astná, 3. Minnie Fialová, 4. Anna. Křivohlávková, 5. Marie Burešová, 6. Anna Št'astná.

Libuše, So. Omaha: Družstvo I.: 1. Kamila Dlasková, 2. Milada Dienstbierová, 3. Božena Kafková, 4. Anna Horáková, 5. Anna Kruntorádová, 6. Libuše Štěrbová.

Družstvo II.: 1. Emma Patáčová, 2. Helena Opočenská, 3. Božena Horáková, 4. Anna Vokurková, 5. E. Máchalová, 6. E. Kutílková.

Družstvo III.: 1. Olga Vonásková, 2. E. Sedláčková, 3. Vlasta Vonásková, 4. Jiřina Svobodová, 5. Marie Kavanová, 6. Marie Svobodová.

Družstvo IV.: 1. Bedřiška Svobodová, 2. Božena Ouřadová, 3. Růžena Bártová, 4. Barbora Beštová, 5. Růžena Kopecká, 6. Milada Vonásková.

Sbor Sokolek Dodge: 1. Marie Srhová, 2. Marie Studničková, 3. Valerie Bartošová, 4. Mamie Faltinová, 5. Mil. Vnuková, 6. Helena Vocásková, 7. Otilie Brokenická, 8. Emma Vlachová, 9. A. Studničková.

Soudci při závodech byli následující: Tyrš, Omaha: F. Kocourek, Jos. Svoboda, Jos. Kašpar.—T. J. a Sokolky Omaha: O. Jelen, F. Fiala, F. Říha, R. Zikmund.—Dodge: Jindřich Studnička.—Plattsmouth: Vinc. Pilný.—So. Omaha: Jos. Štěrba, J. Ohnesorg, Jos. Truneček, Jar. Vaňkát, Jos. Pavlík a Fr. Benák.

Jelikož nebyl dostatečný počet soudců, požádání byli o výpomoc br. náčelníkem následující přítomní Sokolové: F. Šnajberk z Marshalltownu, Ia., Vác. Blatný z Bruno, Neb., Jos. Líbal z Lucas, Kans. a Kar. Bureš ze So. Omahy.

Pátek, první den závodů: Následkem různých změn při sestavování družstev závodníků, započato se závody poněkud později, však vše šlo dosti hladce, tak že všechny závody Sokolů byly do večera odbyty.

U večer proveden byl zábavný program, sestávající ze sborových zpěvů, kupletů, solových výstupů a čísel hudebních. Mimo to se hrála jednoaktovka "Osudný den fidovalky" aneb "Strašidlo v ševcovské dílně". Program proveden byl hladce a účastníkům dostalo se pěkného pobavení.

V sobotu, druhý den závodů, odbývány závody Sokolek a žáků, které ukončeny krátce po poledni. Večer uspořádána přátelská zábava, která byla navštívena velkým počtem tanečnických a potrvala hodně přes půlnoc.

V neděli ráno odbývána zkouška na evičení společná a jelikož tato protáhla se až do půl dvanácté hodiny, byla zamýšlená schůze závodníků a soudců odložena na večer.

O jedné hodině odpolední sešlo se členstvo spolků českých v Národní Síni ve značném počtu, by účastnilo se průvodu, který před druhou hodinou vyrazil ze síně vstříč městským úředníkům a jednotám omažským. V čele průvodu nalézali se maršálové Sokolové: Jan Červený a Jan Briggs na koních; za těmito pak následovala četa policie, kapela, soudcové, žaetvo, Sokolky, borci, pak členstvo Sokola, hosté a další spolky české. Průvod očekávan byl již na 24. a L ulici oběma omažskými jednotami, které se k průvodu přidružily s majorem Dahlmanem a některými k úředníky městskými, kteří v automobilech následovali hned za policisty, načež průvod ubíral se zpět na závodistiště. Sluší za policisty, že průvod byl velký a těšil se celou cestu značné pozornosti občanstva. Po krátkém oddechu přikročeno k programu, který zahájen byl ouverturou kapely F. S. Fialovy, načež následovala řeč anglická majora J. C. Dahlmana, kterou dal na jevo zase své smýšlení o práci a snahách sokolských, kterých jest velkým přítelem. Po té promluvil Sokol O. Charvát, jenž v řeči své poukázal též na zuřící válku v Evropě a že povinností Sokolstva jest postarat se o obrození národa českého. Po řečích přikročeno k programu tělocvičnému, jehož prvním číslem bylo evičení žaček omažských, So. omažských a dodgeských s kroužky, které provedeno bylo velmi zdařile. Druhým číslem bylo společné evičení prostné Sokolů, které provedeno též velmi dobře. Velmi pěkným číslem bylo evičení s rúžemi žaček z Dodge, vedených jejich malou evičitelkou Mil. Vnukovou. Společné evičení Sokolek se švihadly dopadlo též dobře, až na oddíl pátý. Cvičení žáků s praporky nebyl takým, jakým býti mohlo. Sokolky Omaha provedly pěkný tanec "Floraima", který celým shromážděním nadšeně byl pozorován. Po těchto následovalo evičení s praporky žaček z Dodge, jehož provedením se obecenstvu znovu zavděčily. Sokolky Tyrš z Omaha provedly rej a evičení s činkami a Sokolky so. omažské rej a tance. Tyto daly si záležeti, aby dopadlo to co nejlépe, což se jim též zdařilo. Program evičební zakončen byl evičením Sokolů na nářadí a sice: na hrazdě, bradlech, skoku o tyči a skoku vysokém, které sledováno bylo též velmi pozorně.

U večer, mezi tím, co jiní účastníci vesele bavili se tancem, odbývána byla schůze závodníků a soudců, ve které zvoleno město Howells co místo pro příští závody mimořádné v roce 1916, jednohlasně, načež přikročeno k oznámení výsledku závodů a rozdělení cen vítězům.

Výsledek závodů:

Druhá třída: I. Četová cena Fuegner-Tyrš So. Omaha. Bodů 766.1. II. Četová cena Tyrš, Omaha. Bodů 758.6. I. přeborník na všem nářadí: I. Frant. Satorie, Tyrš, Omaha. II. Jos. Polster, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. III. Jos. Horák, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. I. přeborník na hrazdě Jos. Horák, Fuegner-Tyrš, So. Omaha, II. Jos. Polster, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. III. Frant. Kubín, Fuegner-Tyrš, So. O. ma. 1. přeborník na bradla Gust. Hupner, Omaha. II. Jos. Polster, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. III. Frant. Kubín, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. I. přeborník na kůň na šíř Fr. Kubín, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. II. Jos. Horák, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. III. Josef Polster, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. II. Gust. Hupner, Omaha. I. přeborník na skok vysoký Frant. Satorie, Tyrš, Omaha. II. Frant. Fisher, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. III. Frant. Kubín, Fuegner-Tyrš, So. I. skok o tyči Frant. Satorie, Tyrš, Omaha. II. Jos. Polster,

Fuegner-Tyrš, So. Omaha. III. Franta Vaněk, Tyrš, Omaha. Kar. Hadraba, Plattsmouth, Jos. Horák, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. I. na skok daleký, Frant. Satorie, Tyrš, Omaha. II. Jos. Polster, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. III. Frant. Vaněk, Tyrš, Omaha. I. Vrh koulí, Franta Satorie, Tyrš, Omaha. II. Frant. Dibelka, Tyrš, Omaha. III. Frant. Vaněk, Tyrš, Omaha. I. na běh, Frant. Satorie, Tyrš, Omaha. II. Frant. Laštovica, Omaha. III. Frant. Vaněk, Tyrš, Omaha. I. v prostných, Frant. Dibelka, Tyrš, Omaha. II. Frank Kubín, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. III. Frant. Vaněk, Tyrš, Omaha, Karel Lukášek, Tyrš, Omaha.

Třetí třída: I. četová cena, Tyrš, Omaha. Bodů 801. II. Fuegner-Tyrš, So. Omaha. Bodů 696. III. Howells, Neb. Bodů 683.9. I. přeborník na všem nářadí Frant. Nováček, Tyrš, Omaha. II. Jan Fisher, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. III. Lad. Tesař, Tyrš, Omaha. I. přeborník na hrazdě, V. Langpaul, Tyrš, Omaha. II. Stan. Janík, Tyrš, Omaha. III. Jan Fisher, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. I. přeborník na bradlech Frant. Nováček, Tyrš, Omaha. II. Jan Fisher, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. III. Václ. Langpaul. I. přeborník na kůň na šíř Frant. Nováček, Tyrš, Omaha. II. Stan. Janík, Tyrš, Omaha. III. Jan Fisher, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. I. přeborník na kůň na dél Frant. Nováček, Tyrš, Omaha. II. Stan. Janík, Tyrš, Omaha. III. Václ. Langpaul, Tyrš, Omaha. I. na skok vysoký Lad. Tesař, Tyrš, Omaha, Mil. Vonásek, Fuegner-Tyrš, So. Omaha, F. Prechal, Omaha. II. Frant. Nováček, Tyrš, Omaha. III. Vil. Novák, Howells, Bed. Novák, Howells. I. skok o tyči, Franta Nováček, Tyrš, Omaha, Václ. Langpaul, Tyrš, Omaha. II. Lad. Tesař, Tyrš, Omaha. III. Jim Radil, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. Vrh koulí, I. Mil. Vonásek, Fuegner-Tyrš, So. Omaha. II. Rud. Verner, Howells. III. Lad. Tesař, Tyrš, Omaha. I. Běh, Jan Fisher, Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Otto Pilný, Plattsmouth. II. Jan Radil, Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Bedř. Novák, Howells. III. Lad. Tesař, Tyrš, Omaha, J. A. Staněk, Howells. I. V prostných, Frant. Nováček, Tyrš, Omaha. II. Lad. Tesař, Tyrš, Omaha. III. Václ. Langpaul, Tyrš, Omaha. III. Ant. Učeň, Tyrš, Omaha.

Dorost, Omaha: I. přeborník na všem nářadí, Jos. Křeček. Bodů 93.9. II. Rob. Kuták. Bodů 85. III. Jos. Holásek. Bodů 84.9.

Sokolky: I. četová cena I. družstvo Sokolek Omaha. II. četová cena I. družstvo Sokolek Libuše, So. Omaha. III. četová cena II. družstvo Sokolek Libuše, So. Omaha. Žáci I. třída. 55 neb více bodů získali: Fr. Ponec, So. Omaha, Fr. Remeš, So. Omaha, Jiří Milota, So. Omaha, Fr. Kutílek, So. Omaha, K. Novák, Tyrš, Omaha, K. Šerpán, Tyrš, Omaha; Ed. Učeň, Tyrš, Omaha, Fr. Novák, Tyrš, Omaha, Alb. Treybal, T. J. S. Omaha, Fr. Šlogr, T. J. S. Omaha, Fr. Navrátil, T. J. S. Omaha.

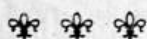
II. třída. 50 neb více bodů získali: Fuegner-Tyrš, So. Omaha: Vil. Kutílek, Václ. Pavlík; Tyrš, Omaha: Karel Učeň, Fr. Tesař, Ed. Kolář, Jos. Přenosil, Rud. Brázda, V. Kašpar, Jos. Rychlý; T. J. S. Omaha: J. Mathauser.

Mimo těchto cen poskytnuta byla též odměna žačkám z Dodge, které se svými velmi pěkně provedenými evičením ukázkovými všem účastníkům veřejného evičení nedělního do srdcí zapsaly. Na první pohled bylo možno pozorovati, jak bedlivými žačkami své mladistvé evičitelky, Mil. Vnukové, musí býti. Úředníky župního výboru věnován jim diplom a závodním výborem kovový věnec se stuhami na památku.

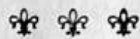
Po celou dobu závodů účinkovala kapela Sokola F. S. Fialy.

Po celý čas panovalo počasí jako na zakázku, účastnění každého dne bylo veliké, obzvláště o veřejném evičení a tu závody potkaly se s úplným zdarem.

Závodní výbor měl perný kus práce, ale nyní může si spokojeně oddechnouti.

DOPISY.

Chicago, Ill., 30. července 1915.

Po přestálých bouřích se chápou péra, bych opět po roce napsal potěšující zprávu z naší milé Jednoty. V tělocvičně jest opět veselo a mile jest popatřit na tu naši drobtinu. Konec roku zapsáno děvčátek I. třídy 64 a průměrně evičilo 52. a hochů I. tř. 54 při průměrné návštěvě 44. Dnes již necvičí, mají prázdniny. V II. a III. třídě dívek je zapsáno 56 při průměrné návštěvě 51 a hochů v II. a III. tř. 52, průměrně evičí 45. Tyto poslední třídy nechtěly prázdniny, protož navštěvují stále tělocvičnu. Sokolek zapsáno 20, průměrně evičí 18. Nejmeně chodí evičících členů, 6. Ale toho jsou opět viny ony bouře. Když před rokem jsem opouštěl jednotu, bylo jich 24 a hoši rádi chodili, ale nyní musíme se členy opět začít znovu.

Yards banky, která ho darovala. Nyní po závodech naše tělocvična opět ožívuje. Těšíme se na kurs br. Sedláka a připravujeme se na něj. Táta Reichert opět věnuje se více evičení a měli by si z něj vzít ženatí členové příklad. Br. Holada si již revmatism z ruky vyhnal a opět s chutí cvičí. Br. F. Šajner se rovněž tuží, jenom by si měl dát zhotoviti pro sebe zvláště velká bradla a vysokou hrazdu; br. Holada může býti velmi dobrým závodníkem, bude-li stále navštěvovati tělocvičnu i ostatní bři. T. Houser, J. Slavík, S. Pernecký se tuží a budou-li pilně navštěvovat evičení, budou po čase sami mít radost ze své vyspělosti.

Ve dnech 22.—25. července pořádali jsme tábor dítek a v neděli 25. byl výlet do Willow Springs. Dne 22. již o 8. hod. ranní plnila se naše tělocvična žákyněmi a žáky a laskavými sestrami Sokolkami, které přišly jako Samariťanky pomáhati malíčným. Na všech tvářích spatřujeme nevýslovnou radost. V 9 hod. sedáme do káry a v 10.30 jsme již na místě. Ihned každý spěchá ku zavazadlům, vybírá svá, též naše obětavé sestry Havlíková, Machová,

Fot. F. Kleker.

Tábor Káňat T. J. S. "Praha".

Jednatel naší tělocvičny, dědoušek br. Janeš, se také tuží, máme ji pěkně čistou, vyvětranou. Jak br. Čermák, pořadatel T. Hl. nám ji vždy představuje.

Minulý měsíc měli jsme athletické závody s athlety v parku Davis Square. Závodilo nás 10. Dobyli jsme štít a 12 zlatých, stříbrných a bronzových cen. Závody skládaly se z běhu 100 yardů, běh 120 yardů s překážkami, běh 440 yardů, 880 yardů a míle. Skok vysoký, daleký, o tyči a vrh koule. V každém jednotlivém závodě byly 3 ceny: zlatá, stříbrná a bronzová. Na poslední byl četový závod, "výměnného běhu" o krásný štít, který jsme za velkého jásotu vyhráli. Ačkoli jsme prohráli los a museli podstoupiti výhodnější trat' parkovním athletům, přece zásluhou br. J. Slavíka jsme již v druhém běhu byli o čtvrt kola v předu, on totiž Jaroslavův soupeř klopýtnul, poněvadž nemohl stačiti běhu jeho. Šťastně doběhli všichni cíle, k veliké radosti nás všech přijímáme štít od zástupce Stock

Ondříčková, Hynčíková, Pekařová a Šatavová se vzácnou ochotou pouštějí se do umění kuchařského. Jest vařen oběd a mezitím připravován zákusek pro dítky. Po malé chvilce nastává rozdělování dítek a mladičké sokolky Holadová, Nováková, Havlíková, Dubská, Kletečková, Baumlová nazvány po čas tábora maminkami a každá ochotně přijímá 10 dítek a stará se o jejich správné ošetření. Vše jde hladce a všude vidíme usměvavé tváře. K večeru pak přichází sokol Mach, který velmi rychle přivývá svízelným tábora, jež mu Sokolky připravují. Později přijíždí br. Metzl s br. starostou, který se velice stará o zdar tábora a přiváží plátno a ihned se pouští do práce, děláme stan. Po 2. hod. jsme hotovi, nastává noc, br. starosta odejel a my se připravujeme ku spánku. Dítky nezvyklé táboření, mluví, smějí, se, později po napomenutí evičitele, usínají. Dorostenci Fuerst, Sladký, Pekař, Houser, a br. Holada jdou na ryby. Asi ve 4 hod. ráno slyším hlasy ve stanu, jdu

tam a hle, skoro všechny dívky se protahují. Pravím: jsou teprv 4 hodiny, spěte; "my již neheceme spát," zněla odpověď. Do 5. hod. byly všichni vzhůru. V 6. hod. začínají žáci cvičit, po nich cvičí žákyně, cvičí proslávaní; hluboké dýchání a běhy, zatím jsou Sokolky se snídání hotovy. V 7. hod. snídáme a v 8. hod. se dívky táží, zda-li již je poledne. Po 8. hod. jsme šly na vycházku do polí, báječná podívaná na přírodu, dívky trhají květiny, mají radost. V poledne vracíme se hladoví, a již vítáme návštěvu sokolky Houserové. Po chutném obědě si hrajem s dítkami, k večeru přijíždí br. starosta a přiváží čerstvý chléb a housky a sokolka Sladká dva velké melouny, které byly s nemalým povděkem přijaty. Dále navštívila nás rodina br. Krajíčka a Svobody. Sestry kuchařky pečou lívance a chlubit se svými báječnými výrobky, dávají návštěvníkům ochutnávat. Později návštěvníci odjíždí a my uleháme ku spánku; dnes spí každý jako dudek. V sobotu ráno se vstává za drobného deště v 6. hod., je špatná nálada. Kuchařky vaří, dívky se strojí a za chvíli mají závody v předbíhání. V poledne slunéčko začíná se smát, přichází br. náčelník a sestry Durčankova a Dolanská začínají hry, které trvají, až do 8. hod. večer. Všichni spí, prší, jest bouřka večer. V neděli ráno vstáváme před 6. hod., br. Mach si stěžuje, že mu schází bota, běhá bos venku a později spatlujeme botu na stromě zavěšenou. Br. Mach slibuje pomstu, ale zda-li ji vykoná, nevím. Po 8. hod. sluníčko se začíná objevovat, přichází první návštěvníci, dívky svátečně oblečeny čekají na své milé, které již dlouho neviděly. Později přichází výbor a činí potřebná opatření, v poledne začíná kapela br. Soukupa a výlet zahájen ve 3. hod. jsou zápasy v běhu, jsou zábavné a zamlouvají se, zvláště zápas pánů, přes 200 liber vážících. Po závodech pak čekaneec Fleišer, veliký to humorista, baví obecenstvo v cirkusu, a br. Soukup ochotně jemu pomáhá báječnou hudbou. Chýlí se k večeru, zábava posud v plném proudu. Výbor pobíhá a stará se, by každý si odnesl pěknou vzpomínku na náš výlet. Pozdě v 10. hod. výbor ještě počítá a jsou spokojeni s výsledkem tábora a výletu, byl dobrý.

Karel Kolena.

Chicago, července 1915.

Strom kvete, poněvadž musí kvést a člověk žije, poněvadž musí žít, Žití je podmíněno prací. Pracujem, bychom byli živi, a jsme živi, abychom pracovali. Chybou je, že mnozí jsou nuceni pracovat mnoho, druzí nepracují vůbec. Následkem této nesprávnosti se utvořila sociální strana, která chce stejnoměrné rozdělení práce. Jak žijeme, o tom chceš podat dva obrázky, které se dobře hodí na náš celek. Přišel ke mně inteligentní mladík a během rozmluvy pravil: Já s mojí manželkou bychom mohli žít na \$3.50 týdně, ale lidé nás nenechají. Přijdou k nám přátelé, a když je nedovedem uctít jak jest nyní zvykem, nemají nás za to rádi, a i jinak, nejsme-li jak se říká podle módy, odvrací se od nás známí i přátelé. A znovu opakuje: My bychom dovedli žít, ale lidé nás nenechají. "Amerika", pravil dále, "vyžídá z člověka síly do 40 let, a jak pozoruji nevyžídá-li člověk zase dolláře z té Ameriky, běda mu, a dodal: Peníze budou vždycky, ale my ne! Tento mladík byl vychován, aby používal rozumu a ví, že méně pracovat při menším třebas výdělku jest lepší než mnoho dřít při větším výdělku. Jak krásné by bylo, aby člověk půl dne pracoval a druhé půl dne zasvětil vzdělání a zábavě, a nemusel nahrazovat noci, která jest přeci určena pro spaní. Vše, co se děje oproti přirozenosti jest nezdravé a proto žijem životem nezdravým.

Druhý obrázek nám představuje mladou dívku z řádné české rodiny. Když této jsem se tázal, jak si představuje hochu svého srdce, dala se do smíchu a pravila: To víte,

jen z lásky bych si jej nevzala. Moje "boska" mne řekla: "holka, až se budeš vdávat, vem si hodně bohatého a až utratíš jeho peníze, aneb jinak o ně přijde, zadej o rozvod, a vem si zase bohatého." Když jsem ji domlouval, proč toto neřekla svoji matince, svému nejlepšímu příteli, povídá: "nu, vždyť vidíte, že ta paní mne dobře radí, ona chce abych se měla dobře a já nechci dělat, až se vdám!" Tato dívka byla vychována, aby nepoužívala rozumu. Dříve když jsme četli o českém rozvodu, byli jsme v údivu, a dnes je jich tolik, že už si toho hrubě ani nevšímáme. Kam to spějeme? příští měsíc tuším počnou sokolské přednášky. Vzdělávací odbor by rozhodně měl být u každé sokolské jednoty. Ved'me náš lid výchovou rozumu, výchovou pravdy. Na zdar!

Aug. Raisler.

Portland, Ore., srpen 1915.

Opět se chápu péra za našeho zvoleného dopisovatele. Jen co je pravda, jsme na ten úřad hrdí; kdykoliv byl někdo zvolen, jako by psát neuměl, nic jsme z jejich péra nečetli. A tak by se mohlo myslet, že snad v Portlandu Sokolci spí; ba ne! Na ten počet, co je nás, dosti se činíme. 5. července bylo veřejné cvičení, které bylo od našich přátel a návštěvníků přijato s pochvalou. 11. července byla Husova slavnost, při které p. J. Hallas uspořádal přednášku o dobách Husitských a vlivu Husova učení na český národ. 1. srpna byl pořádán "picnic" do Crystal Lake Parku s veřejným cvičením, který dopadl ke vši spokojenosti. 21. srpna hostili jsme zde br. dr. J. Pecivála z Chicaga, který přednáškou svou o Sokolství a jeho působení na lidstvo a české spolky, každého návštěvníka zajímal a odměněn byl bouřlivou pochvalou. Nyní mimo našeho cvičícího družstva vstoupilo v život družstvo starších členů a velký zájem se začíná jevit, a doufám, že i tito starší bratři budou moci vystoupiti na veřejnost. Naše sestry Sokolky se též činí, tak jen ku předu. Svorností a vůlí vše půjde hladce a jistě. Lituji, že naše cvičící družstvo se nemůže účastniti závodů při "Slovanském dnu" ve Frisco. Zajedem si tam, ale bez družstva. Na zdar!

Č. Krémář.

North Fort Worth, Tex., 8. srpna.

V červnovém čísle jsem se zmínil, že naše mladá Jednota Sokolská se připravuje v druhé polovici června na veřejné cvičení. Bylo usneseno, by toto naše veřejné cvičení bylo pořádáno na 4. července. Mezi tím dostala se nám zpráva, že Sokol v Dallasu v ten samý den pořádá "Husovu slavnost" v sobotu 3. července a 4. slavnostní otevření Sokolovny. Bylo přáním naším podívat se do Dallasu a utužit bližší styky s touto Jednotou a za tou příčinou bylo naše veřejné odloženo na 11. července.

Neděle byla pěkná, parná, o jakou zde v tom horkém Texasu teď v nejvyšším létě není nouze. Po 1. hod. odpolední scházeli se naši přátelé i příznivci na místečko výletní a kupili se kolem cvičiště. Naše cvičiště nebylo ozdobeno fábory a různými vlajkami, jak to bylo v Praze o V. sletu nebo v Prostějově a Kroměříži téhož roku. Ve stínu několika stromů nacházel se čtverec našeho cvičiště. Od jednoho stromu k druhému natažený drát sloužil za ohradu cvičiště.

Po druhé hodině, když již slušný počet návštěvníků se sešel, br. Ant. Koldin uvítal všechny přítomné, bez rozdílu národnosti. Slušný počet bratří i sester z Dallasu přijelo k nám, by podílelo se na té naší slavnosti, uvádění nás pod prapor Nár. Jed. Sokolské. Na to hudba zahrála českou hymnu "Kde domov můj" a vztýčen byl u vchodu bílo červený český prapor, a po malé přestávce vztýčena vlajka americká na levo u vchodu.

Krátce a stručně promluvil starosta Jižní Župy, br. Jos. Buřata o českém Sokolstvu a jeho práci a povinnostech jak v Americe, tak ve vlastech našich českých. Po přednášce za zvuků hudby nastupovalo 15 boreů ku evičení na nářadí a to ve dvou družstvech. Prvé družstvo evičilo nejdivů na hrazdách a pak bylo vystřídáno druhým. Několik skupin na bradlech i na hrazdách, velice zajímalo obecenstvo. Slunce do nás tak neúprosně bilo, že bylo znamenat únavu. Doprovodem hudby odcházeli borei z evičiště, doprovázeni hlučným potleskem do stínu chatky, jež nám sloužila za šatnu. Po krátkém oddechu následoval pak nástup ku prostným. Volil jsem k tomu účelu dvě první sestavy omažských prostných. Nástup ku prostným proveden, každý již stojí na svém místě určeném. V tom vystoupí br. Buřata, dán byl povel pohov a ujímá se znovu slova. Z řeči jeho vyjímám toto:

Bratři Sokolové a sestry Sokolky i všichni přátelé naši! Byl jsem pověřen úkolem uvést Vás, milení, do středu našeho, t. j. do té velké rodiny sokolské. Není tomu dávno, co v St. Louis oslavovali 50leté založení první organizace sokolské v Americe. A podívejme se dnes po Sokolstvu a jeho práci. Od Atlantiku k Pacifiku, od nejjižnějších hranic státu Texasu až ku hranicím kanadským najdeme roztroušené Sokolské Jednoty."

Vzpomíná na první jednoty sokolské jak ve staré vlasti, tak i zde v Americe, co vytrpěla tato národní armáda, a ač nebojovala ohněm ani mečem, přece dobyla si uznání a úspěchů a spěje stále blíž a blíž k vytknutému cíli. Za příklad nám řečník dává národy starého věku, jak oni již tehdy pěstovali gymnastiku — těloevik. Oni již znali to přísloví: "Ve zdravém těle zdravý duch". Jak šťastný a spokojený je život člověka, jenž oplývá zdravím tělesným i duševním. Těloevikem vychovává Sokolstvo muže smělé a pevných zásad. Vše sokolská znamená tělesné a mravní uvědomění a vychování celého národa k statečnosti, síle, vytrvalosti a šlechetnosti. "Pohyb je život" pravil Tyrš a proto bratři uspořádejme svůj život tak, by byl zdrojem smělých a zdárných činů neboť budoucnost náleží jen smělým a činným. Stojatá voda hnije a kazí se a proto hledme, by ni jeden z nás nebyl stojatou vodou, by každý šel ku předu, neboť ten, kdo nejde ku předu — zůstane pozadu — zpět ve světovém hodinovém stroji a nedohoní více toho, co zanedbal. Konečně klade řečník všem přítomným bratřím na srdce, co činiti mají, by zásadám sokolským zadost učinili. Ku konci své řeči odevzdal nám diplom Nár. Jed. Sokolské s poznámkou a přáním, bychom v této sokolské rodině dobře a blahodárně prospívali ku etí své, národa svého a celého člověčenstva. S přáním mnoha zdaru v práci započaté a provoláním "Na zdar!" ukončil.

Bratři! Dnešním dnem pro nás tak významným, jsme bratry a členy té sedmitisícové rodiny sokolské. Přičiň se jeden každý z nás, by byl užitečnou jednotkou jak v naší malé Jednotě, tak i celé společnosti lidské, neboť z jednotek se tvoří celek a celek spíše se dopracuje úspěchu jako jednotlivce.

Po přednášce evičili jsme dva oddíly prostných omažských. Nechci lichotiti sobě, ale všeobecně bylo uznáváno, že za ten krátký čas přivedena Jednota ku značnému pokroku, neboť v úvahu nutno vzít, že to samí nováči. Za hřimavého potlesku evičenci opouštěli evičiště.

Na to rozproudila se volná zábava a s večerem v dobrém rozmaru hosté se rozecházeli.

Ku další práci naší, bratři, heslem naším buď: "Ku předu, ku předu — zpátky ni krok." Na zdar!

Jan Nezbeda, náč. a dopisovatel.

New York, 14. srpna 1915.

Chápu se opět péra, abych podal zprávu o zájezdu Sokolek a Sokolů do Schenectady, u příležitosti slavnosti uvedení tamní Jednoty do Svazu Národní Jednoty Sokolské. Zájezd tento pořádán na pokyn a přání Župního Ústředního Výboru a účastnilo se ho celkem 28 Sokolek a Sokolů. V pátek večer, dne 6. srpna vzdor nepříznivému počasí sešli se o 7. hod. v Sokolovně všichni, kdo účast slibili a ze Sokolovny společně ubírali jsme se k přístavišti a parníkem Renslar nechali jsme se dovézt do Albany, kamž jsme přistáli o 8. hod. ráno. Tam již na nás čekal výbor T. J. S. Schenectady a za nedlouho byli jsme na cestě k cíli cesty naší. Elektrická kára zdála se pospíchat s námi tak, že již o 9. hod. byli jsme v Sokolovně, kde jsme byli srdečně uvítáni a skvěle pohostěni. Když jsme se posilnili a údy protáhli, přehlídli jsme svou řadu. Za Ústřední Výbor Župy byli tu br. A. Wokál, J. Kolman, F. Váně, M. Klein, J. Gregor, K. Polák, J. Vozáb, Ant. Mysliveček a moje maličkost. Veřejného evičení účastnili se bři: V. Lipský, B. Fiala, F. Kříž, Jos. Szama, V. Krejčí. Dále byli tu: A. Tvrď, K. E. Hrbek, V. Palan, K. Červený, V. Zvoník, J. Kadlec, F. Kafka, paní Marie

Naši v Schenectady.

Vozábová, K. Kadlecová, Marie Kafková, A. Chadimová, Ant. Chadimová, A. Kleinová a M. Velebilová. Musím také uvést jména těch, kdož se o nás, o pohostění naše neúnavně staraly a při obsluze nás jak čechetky se otáčely: pp. Anna Čermáková, Josefa Kubešová, Anninka Horníčková, Anninka Cívínová, Anděla Bláhová, Ant. Kňákalová a J. Valentová. Po bohaté snídani prohlédli jsme si síň a ozdoby její a sledovali jsme jaké přípravy konány byly k dalšímu našemu uctění. Poznali jsme co to námahy vyžadovalo nejen bratři, ale i sester, neb do Sokolovny muselo být vše snášeno, protože kuchyň v ní je malá a nestačila by k úpravě pokrmů pro polovinu družiny naší. Výbor ubytovací nám pak oznámil, kdo z krajanů nabídl nám své pohostinné střechy. Byli to: pp. F. Čermák, F. Červenka, A. Horníček, K. Horníček, Ig. Horák, Jos. Kňákal, Jos. Koníček, St. Matoušek, M. Matoušek, M. Tinger, A. Šedina, A. Sokol, A. Valenta. Nabídek bylo tolik, že mnohým ještě nemohlo být vyhověno a ti si vedli stížnost, že se na ně nedostalo. A my, když jsme viděli tu upřímnost krajaňskou, litovali jsme, že nešlo s námi více sester a bři. aby pookřáli v kruhu těch dobrých českých lidí. Odpoledne bylo veřejné evičení v rozsáhlém parku u Sokolovny. Cvičení se účastnila četa T. J. S. Schenectady,

Těl. Slovenské Jednoty z Johnstownu, žáci a žákyňe Schenectady a četa Východní Župy společně se členy Župního Výboru. Byla cvičení prostná, pak na hrazdě, bradlech. O cvičení samém se nebudu rozepisovati, to ponechám odbornému péru bra. Váni, jen podotknu, že vše šlo hladce. Po cvičení promluvil jsem k shromáždění česky a pak anglicky o úkolu a poslání Sokolstva. Po řeči mé následovala volná zábava, která potrvála do pozdních hodin nočních. Na neděli ráno byla pro nás připravena projížďka městem v automobilech, propůjčených bratry: F. Čermákem, Jos. Koníčkem, L. Horníčkem, A. Svobodou, W. Seifertem, F. Ehretem, a W. Semeradem. Na 1. hod. odpolední byla položena slavnost uvedení nové této Jednoty do N. J. S. Starosta St. Matoušek zahájil schůzi a sliboval za všechny členy, že snahou jejich bude pracovati o povznesení jména Sokolského, by jejich jednota byla jednou z nejlepších v N. J. S. Po něm promluvil starosta Ústředního Výboru Župy Východní. Slovy nehledanými, ale zvonicími upřímností vítal novou tuto ratolest v řady Sokolstva, pobádal k vytrvalosti v službách této velké národní organizace. Po řeči této, jež vyslechnuta byla s nemalou pozorností, odevzdal jsem za V. V. N. J. S. členský diplom a připojil jsem k tomu ještě několik slov povzbuzení. Kladl jsem hlavní důraz na svornost, zapominání osobních záležitostí při práci na poli sokolském. Na to se ujal slova br. Hrbek. Projevil radost nad rozhodnutím jednoty Schenectady, rozmnožit řady Sokolů sdružených v N. J. S. připomínal výhodu, která plyne ze spojení, pobádal bratry k práci pospolitě, aby úspěchů se snáze docílilo, atd. Bratr A. Mysliveček promluvil o důležitosti tělocviku, o jeho prospěchu nejen těm, kdož ho pěstují, ale i celé lidské společnosti. Řeč jeho byla velmi dobře promyšlena a proto také přesvědčivá a neminula se jistě účinkem u všech přítomných. Na konec starosta br. Matoušek poděkoval zástupci V. V., starostovi Ústředního Výboru Župy, jakož i druhým všem účastníkům výpravy a požádal členstvo, by jim i N. J. S. provolalo "Na zdar!". Po slavnosti usedli jsme v parku k bratrskému pobavení se, což trvalo do šesté hod. večer, kdy museli jsme nastoupiti cestu zpáteční. Nechtělo se nám z kroužku tak milého, ale nebylo pomoci a proto jsme se museli loučiti. Za všechny výletníky vzdávám tuto bratřím a sestrám v Schenectady dík za vše, co bylo pro nás vykonáno a jen si přejeme, by v krátké době naskytla se nám příležitost skvostné a příkladné pohostinství oplatit. Nové jednotě naší provoláme sokolské Na zdar!

M. Grabenstein.

New York, dne 20. srpna.

V pondělí dne 26. července sešli se zástupci všech slovanských Sokolských Jednot v Sokolovně na 71. ulici, ku společné poradě o založení "Svazu Slovanského Sokolstva", v okolí N. Y. Přítomni byli zástupci N. J. S. za Čechy, Slováky, Poláky, Rusíny, Srby a Chorvaty. Po výměně náhledů o válečné situaci v Evropě, přistoupeno k jednání o založení Svazu Slov. Sokolstva. Po déle trvající souhlasné debatě usneseno, že příští schůze se má odbývat v pondělí 16. srpna, do které má každá organizace vyslat po třech zástupcích a pověřený výbor má přinést náčrtek stanov pro budoucí Svaz. Schůze dne 16. srpna nebyla plně navštívena, poněvadž bratři Srbové a Chorvaté právě odbývali Jihoslovanský kongres v Chicagu.

Předčítána osnova stanov, článek po článku a vše bylo přítomnými zástupci přijato jak níže uvedeno. Bratři Poláci se vším souhlasili, ale oznámili, že musí napřed hlavní úřad v Pittsburghu vše schválit, než na to přistoupí. Na základě toho bylo usneseno, aby všichni zástupci zaslali usnesení toto svým hlavním úřadovnám k schválení se žádostí, aby podobné slučování co možno všude odporučily a

podporovaly. Příští schůze se má odbývat 13. září a každá župa má do ní vyslat svého náčelníka do technického odboru a tři zástupce do úřadu administrativního. V této schůzi bude provedena volba všech úředníků a další pravidla pro společný postup se doplní. Zástupci Děl. Am. Sok. mají býti požádáni, aby se dostavili.

Stanovy:

Jméno sdružení: Slovanský Sokolský Svaz pro východní státy ve Spoj. Státech Amerických.

Členstvo: Župy a okresy slovanských sokolských organizací, založených na zásadách národních a v smyslu ideí Fuegnera a Tyrše a časopisy sokolské, anebo jiné neúřední orgány členů sdružení.

Cíl: 1. Vzájemné vzdělání na poli tělocviku. 2. Budování politického programu, potřebného k uskutečnění spojení se všech Slovanů. 3. Společné vystupování na veřejnost jako slovanského celku.

Prostředky: 1. Ustavení "Technického Odboru". 2. Ustavení Administrativního Odboru, který by pozůstal z dvou sekcí: finanční a politické.

a) Finanční sekce má předsedu, místopředsedu, tajemníka a pokladníka.

b) Politická sekce má po jednom členu z každé národnosti, zastoupené ve Svazu; v pádu, že by některá národnost scházela, tak by se doplnila dle dohodnutí členů.

Zastupitelstvo ve Svazu: Každá župa neb okres má být zastoupena jedním členem v Tech. Odboru a třemi členy v odboru administrativním. Zástupci časopisů jsou považováni za čestné členy Svazu. Schůze se mají odbývat aspoň jednou za měsíc.

Příloženě zasílám kopii resoluce, která byla přijata a všemi přítomnými zástupci podepsána. Na zdar!

Resolúcia, prijatá na schôdzy Svazu Slovanského Sokolstva, dňa 16. augusta, 1915 v New Yorku.

Vl'adom na udalosti prítomnej doby uznávame, že Sokolstvo popri telocvičnej výchovy a fyzického obrodenia má aj veľiké politické Poslanie, a preto sme ochotný pracovať na vybudovaní takého politického programu, ktorý by sledoval praktické uskutočnenie sjednotenia všetkých Slovanských Národov.

Vychádzajúc z tohoto stanoviska, ako aj z tej okolnosti, že Sokolstvo povždy malo na svojom prápore napísanú Slovanskú vzájemnosť, prehlasujeme, že sokolská organizácia, popri svojom povolaní a starosti o telesnú výchovu, má sa stať preborníkom praktickej Slovankej vzájemnosti, ktorá do dnes žila iba vo forme ideálnej.

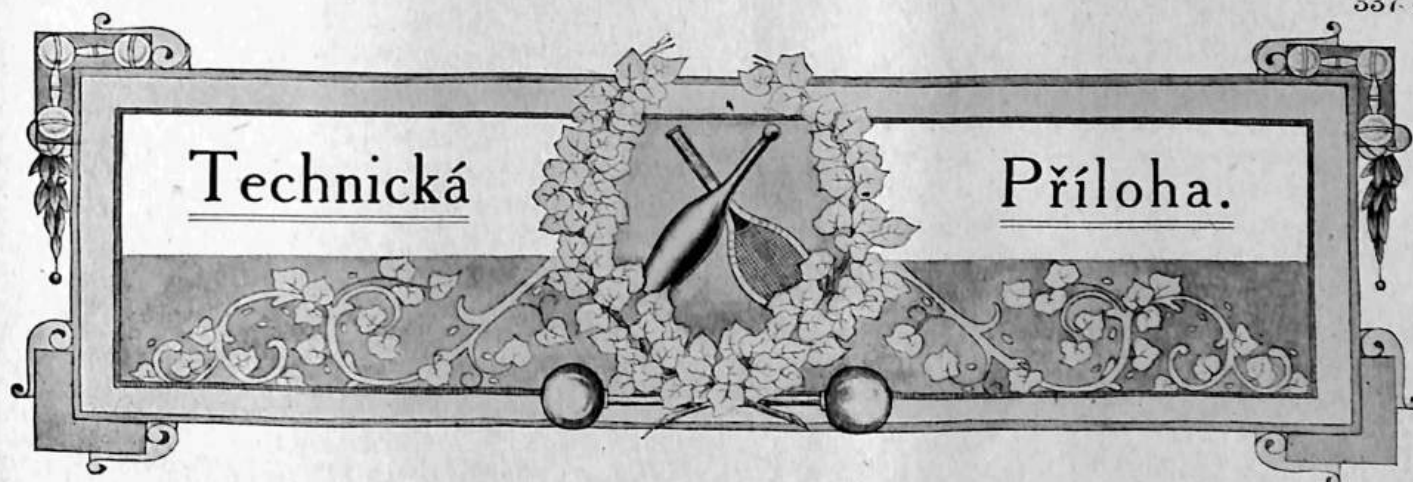
Preto začnúc od dneska až do nastúpenia normálnych časov vynasnažovať sa budeme pracovať v tom smere, aby sme každému Slovanskému národu nielen mravnú a účinnú pomoc poskytli, ale aby sme nakoľko možno do cesty sa položili všetkým tým snahám, ktorými nepriatelia Slovanstva budú chcieť jeden slovanský kmen na úkor druhého pozdvihnúť, atď'.

Naším heslom je: Praktická vzájemnosť slovanská, smerujúca ku politickému sjednoteniu všetkých Slovanov."

Antonín Mysliveček.

Baltimore, Md., 26. srpna, 1915.

Zas už léto je na odchodu a co nevidět, příroda bude připravovati se ku zimnímu spánku. Tak se na to léto těšíváme, neboť život přec jen plyne veseleji při pohledu na rozvité květiny a zelené stromoví. Miluji léto pro ty jeho krásy, ale zase nemám je v lásee pro to, že ono připravuje nás o mnoho drahocenného času. V zimě spí příroda — a v létě spíme my. Letní horka přerušují naši činnost v mnohém směru a letos i činnost tělocvičná trpěla více než léta předešlá. Proto nemohl jsem během letních měsíců podávat nějaké příznivé zprávy.

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK,

Pouze příspěvky pro tuto část bud'ěž adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Cvičení rákosovými švihadly v kruhu.

Pro Sokolky neb vyspělejší ženský dorost.

Možno provést při veřejném vystoupení, ale s vyspělejšími družstvem lze provést i v evičební hodině.

(V anglickém učitelském letním kursu, kde autor podal evičení toto jako jednu z ukázek evičení švihadly, provedeno bylo celé evičení v 15 minutách. Ale tam, kde chce evičitel provést je v hodině evičební, nutno jest, aby evičenky s eviky prostnými náležitě obeznámeny byly. Tu pak stačí pro každé evičení vždy jen povel. Není třeba evičení si zapamatovati, neboť po každé sestavě evičitel vzorně ukáže a vysvětlí sestavu následující, jako činíme při prostných.)

Cvičenky stojí v čelném kruhu ve volném rozstupu, a odpočítány jsou na "první" a "druhou".

"Druhé": Rozpažit, stoj úkročně v levo, švihadlo rovně v poloze kolmé nad hlavou 1—2! Půl obrát v levo, poklek v pravo, švihadlem utvořit smyčku kol ramen, levá paže nad pravou 3—4! (obr. 1.) Švihadlo v poloze rovné. Vztyk, rozpažit, a úklon na levo 5—6! (obr. 2. pohled ze předu) opět poklek v pravo a utvořit smyčku 1—2! vztyk, půl obrát v pravo (pův. směr) a rozpažit 3—4 mírným obloukem nahoru co nejvíce šinout ruce na zad, a švihadlo sklonit za tělem tak, až země se dotýká, (pohyb v kloubu ramenním, paže napjaté) hlavu mírně sklonit na zad 5! (obr. 3.) obloukem nahoru přešvihnout švihadlo přes hlavu a sklonit před tělem, až k zemi, opět pohyb v kloubu ramenním, hlavu sklonit

Zákl. postavení: stoj spatný, ruce v bok, švihadlo rovně nad hlavou v poloze kolmé.

Hudební doprovod: polka neb svižný pochod.

I.

- a) Všechny společně: Švihnout dvakrát švihadlem na zad (dolů před tělem) a přeskočiti snožmo, 4 doby. Druhé čtyři doby ruce v bok, a čtyřmi kroky na místě celý obrát v levo. Opakovat dvakrát, dohromady 16 dob.
- b) "První": dva kroky poklusem v před a švihnout švihadlem dvakrát na zad — dolů před tělem — přeskočky levou, 4 doby. Ruce v bok a 4mi kroky na místě celý obrát v levo. Opakovat, dohromady 16 dob.

v před, (obr. 4.) 6! upažit, švihadlo v pol. kolmé 5—6! zákl. post. 7—8! Dohromady 16 dob.

- c) "První" a "druhé" si evičení vymění.
- d) Opakovat evičení b) opáčně.
- e) Cvičenky opět si evičení vymění.
- f) Zakončit společně evičením a).

Pozn. Když provádíme evičení b) opáčně tu přeskačujeme pravou nohou a počínáme též poklus pravou.

II.

- a) Opakovat společně evičení a) části I., ale švihát švihadlem ku předu (dolů za tělem) a kroky na místě obrát v pravo.

- b) "První": Opakovat cvičení b) části I.
 "Druhé": Stoj zákročný v levo a upažit, 1—2! celý obrat v levo, poklek v pravo a vytvořit smyčku jako v předcházejícím cvičení — ale poněkud níže, (kol pasu), 3—4 (obr. 5., pohled ze strany). Vztyk, mírný předklon (pohyb v kloubu kyčelním, páteř rovně, vytvořit smyčku před tělem — pravý konec před levým — 5—6 (obr. 6.) opět poklek a smyčku kol pasu 7—8! — Vztyk, celý obrat v pravo a upažit 1—2! na 3. a 4. dobu opakovat cvičení jako v části I., t. j. švihnout švihadlem dolů za tělem a před tělem — upažit 5—6! zákl post 7—8!
- c) Cvičenky vymění si cvičení.
 d) Opakovat cvičení b) opáčně.
 e) Opět cvičení vyměnit.
 f) Zakončit společně cvičením a).

III.

- a) Všechny společně: švihnout dvakrát švihadlem dolů před tělem (na zad) přeskok levou a poskok o levé 1! 2! přeskok pravou a poskok o pravé 3! 4! čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo. Opakovat, dohromady 16 dob.
- b) "První": Poklus v kruhu na levo kolem druhých a při poklusu švihat a přeskakovat levou. Celý kruh v 16 dobách — takže na 16. dobu musí se cvičenky octnouti na svých původních místech.
 "Druhé": Stoj zákročný levou a upažit 1—2! celý obrat v levo, poklek v pravo a smyčku vytvořit těsně kol pasu, paže v poloze upažení dolů 3—4! (obr. 7. pohled ze předu) vztyk a záklon, smyčku vytvořit za hlavou, paže v poloze upažení vzhůru, pravý konec před levým, 5—6! (obr. 8. pohled ze předu) poklek a smyčku kol pasu 7—8 vztyk a celý obrat v pravo upažit 1—2 na 3. a 4. dobu opakovat cvičení obou předcházejících částí, upažit 5—6 zákl post. 7—8 Dohromady 16 dob.
- c) Cvičenky cvičení si vymění ale "druhé" klušou v kruhu na pravo.
 d) Cvičení b) opáčně.
 e) Cvičenky opět si cvičení vymění.
 f) Zakončit společně cvičením a).

Provádíme-li cvičení toto s větším počtem cvičenek, můžeme vytvořit kruhů několik, v každém 16 neb 32 cvičenky.

Pro cvičební hodiny.

Podává J. Sedlák, cestující cvičitel Župy Střední.

Cvičení prostná.

Tato cvičení, nepostradatelná při výchově tělesné, více pozornosti bratří cvičitelů zasluhují, než mnohde jim se dosud věnovala, neboť cvičíme-li tělo naše jenom těmito, zdravým, dostatečně silným a krásným je učiníme. Aby všeobecně se líbila, jest cvičiteli nutným, aby tato ladně sestavoval, pamět' jimi nepřepínal a všem cvičencům snadným jich provedením je přístupnými učinil. Dostačí, když jenom čtyři pohyby v jedné cvičební hodině společně provedeme. Na příklad.

Osnova: Pohyby paží napjatých, stoje nožné, obraty.
 Časomíra: 1, 2, 3, 4.

Ruch: Mírný.

Základní postavení: Stoj spatný, připážit, ruce otevřené. Kde jinak není uvedeno, budiž poloha pěstí palcová.

I.

1. Stoj přednožný pr. — předpažit pr. — upažit l.
2. ½ obrat v l. ve stoj únožný pr. — předpažit na l. dovnitř, pr. obloukem dolů, ruce u sebe.
3. přísun pr. — upažit, dlaně vzhůru.
4. připážit.

II.

1. Stoj přednožný l. dovnitř — předpažit na pr., hřbety vzhůru.
2. Stoj zánožný l. obloukem — vzpažit l. obloukem dolů — pr. v bok.
3. 1/1 obrat v l. ve stoj přednožný l. — kruh l. zevnitř (začíná před obratem) — vzpažit pr. upažením.
4. Přísun l. — připážit předpažením.

III.

1. Stoj únožný pr. — vzpažit upažením.
2. 1/1 obrat v pr. — stoj únožný pr., obloukem na zad — oblouky zevnitř upažit (začíná před obratem), pol. hřbetní.
3. Stoj přednožný pr. dovnitř — předpažit pr. vzhůru dovnitř — l. v bok.
4. přísun pr. připážit.

IV.

1. Stoj přednožný l. dovnitř — předpažit vzhůru, hřbety na zad.
2. 1/1 obrat v l. na pr. špičky — stoj zánožný l. dovnitř kruhem — vzpažit zevnitř oblouky dolů.
3. ½ obrat v l. — stoj přednožný l. — předpažit, pr. obloukem na zad.
4. přísun l. — připážit.

Tyto sestavy prostných následují za sebou dle nesnadnosti. Nebudeš zajisté hned v počátku se všemi cvičenci, tedy i slabými, cvičiti sestavu III. neb IV., jež vyžadují již více znalosti prostných ku správnému a klidnému provedení.

Pozn. Takto sestavená cvičení nemohl bys použítí při veřejném vystoupení, poněvadž neobsahují druhy cvičební, jež zařaditi k účeli tomu jest nutným. Cvičení tato prováděna jsou o nohou stále napjatých, též i paží a beze klonů. Bud' tež však ve cvičební hodině všechny polohy svědomitě prováděny. Paže ve vzpažení blízko u sebe jak ramena jsou široká a úplně napnuty, hlava při tom vždy vzhůru, v upažení opět netlačit paže na zad ani vzhůru, kamž samovolně ony vyběhají a zároveň tak i v předpažení, kdy domníváme se míti paže vodorovně, ač skorem vždy směřují více vzhůru. — Později zas jinak cvičení sestavíme, jež budou již klony a postoje sehnuté obsahovat.

Cvičení na bradlech po ramena pro muže.

Z komihání v podporu v předu o pažích.

1. Předkmihem podpor ležmo o pažích — vzpor střídnouč do výsedu roznožmo před rukama — sesed dovnitř — zánožka v levo.
2. Předkmihem vzpor do výsedu roznožmo před rukama — sesed dovnitř — kolo zánožmo pr. — zánožka v l.
3. Předkmihem vzpor do výsedu přednožmo snožmo na pr. žerdi — výsvih přednožmo a přešvih přednožmo l. nad pr. žerdi — přednos pravou — zánožka v pr. s ½ obr. v l.
4. Předkmihem vzpor — kolo zánožmo pr. a kolo přednožmo pr. nad l. žerdi — přednos — zánožka v l. povýš.
5. Předkmihem vzpor a kolo přednožmo pr. nad žerdi — přednos — zákmihem stoj o ramenou — zánožka v pr. s ½ obr. v pr. (ze stoje o ramenou).
6. Předkmihem vzpor do přednosu l. — přešvih přednožmo l. nad pr. žerdi — předkmihem — stoj o rukou klikem — zánožka v l. s ½ obr. v pr.

7. Předkmihem vzpor do přednosu — kolo zánožmo pr. — stoj o rukou vzporem, zánožka v pr.

8. Předkmihem vzpor do přednosu roznožmo — přednos snožmo — knihem stoj o rukou vzporem — $\frac{1}{2}$ obr. v l. do stoje o rukou na l. žerdi pobok — odskok na zad.

9. Předkmihem vzpor s 1/1 obr. v l. (pr.) — přednos — zvedáním trupu (pokrčením paží) stoj o rukou vzporem — $\frac{1}{2}$ obr. ve stoji v pr. — zánožka na přemet v l.

10. Předkmihem vzpor s 1/1 obr. v l. do výsedu roznožmo za rukama — sesed dovnitř — přednos — zvolna vahou stoj o rukou vzporem — zánožka na přemet v pr. (bez dohmatu pr. ruky na l. žerd').

V sestavách těchto sledována je snaha naučiti cvičence vzpor předkmihem. Mějmež při komihání v podporu o pažích paže dostatečně nataženy a nepřicházejme do vzporu dříve, až tělo předkmihem téměř ve vodorovnou polohu dospěje. Pak prohnutým tělem mocně vzhůru trhněme, abychom pažema napjatýma ve vzpor přišli. Učiníme-li tak dříve, tělo jde směrem ku předu, čímž paže se pokrčují. Činíme-li vzpor tento s 1/1 obratem, nekonejme tento dříve, až vzpor učiníme; pak prudce se obrátíme a přijdeme do přednosu ve vzporu.

Proč cvičíme?

Setkal jsem se nedávno se starým známým, jehož jsem již dávno nebyl viděl a když během rozmluvy seznal, že posud s chutí pěstují eviky tělesné, divil se nemálo, neboť náleží k těm, kteří mají za to, že tělocvik jest jen sportem mladých lidí. A na konec dal mi otázku: "Ale řekněte mi přece, proč cvičíte?"

Na dlouhý výklad o vlivu tělesných cvičení na celý náš organismus nebylo času, proto jsem odpověděl starému známému následovně:

Příčiny, proč my i v pokročilém věku tělesné eviky pěstujeme, jsou následující: my cvičíme

Poněvadž věříme, že tělesná nečinnost jest příčinou celé řady chorob v pozdějším věku.

Poněvadž věříme, že jest povinností muže zachovati si sílu a pevné zdraví až do věku pozdního.

Poněvadž ani v pozdějším věku nechceme lekat se tělesné námahy.

Poněvadž nechceme, ani ve věku nejpozdějším, kdykoliv tělo naše by bylo vystaveno nepohodě, aby pak doma nemocného, nasydlého chud'asa celá rodina obsluhovala, a tlé mu vařila, "flastry" ho obkládala, nebo po nějaké námaze polámaného ubožáčka mazala.

Poněvadž věříme, že zdraví a síla má býti majetkem každého muže.

Poněvadž věříme, že mužský oděv kryje celou armádu choulostivých, rozmařilých mužských žen a my v té armádě nechceme býti řaděni.

Poněvadž věříme, že přímo svatou povinností každého muže jest zachovati si do pozdního věku zdraví a sílu, aby neklesal u prostřed životní dráhy, a to často ve chvíli, kdy ti, kdož na něm závisí, které on na svět přivedl, jeho podpory, jeho zdraví, jeho síly nejvíce potřebují.

Poněvadž býti zdravým a silným až na konec své dráhy životní jest povinností každého — nejen vůči rodině, ale též k vlasti, k celé lidské společnosti!

A konečně, poněvadž je lépe býti v šedesáti letech ještě mladým, nežli býti v třiceti letech už starým.

Starý můj známý se nad těmito odpověďmi zamyslel a konečně pravil vážně: "Zdá se, že v tom je hodně pravdy — měl bych ještě nyní chut' se do toho pustit." —

Bratří, těchto několik příčin, "proč cvičíme", mělo by na naše členstvo větší vliv, nežli články ve stanovách, znějící, "že povinností každého člena jest" atd. Nemyslíte?

Plování.

Jedním z nejvydatnějších a při tom velice užitečných cvičení tělesných jest bez odporu plování. Důležitost plování uznávána jest dnes i tam, kde na jiné eviky tělesné pohlíženo jest doposud s jakýmsi předsudkem, neboť téměř denně se opakovaně neštěstí v našich jezezech, jezírkách a řekách připomínají každému důležitost znalosti plování. I hrozné neštěstí v řece chicagské, jemuž za obět' padlo tolik nešťastníků, budiž každému výstrahou, aby nezanedbal to, co každý člověk, muž jako žena, starý jako mladý, dokonale znáti by měl a co zachrániti jej může před předčasným skonek.

At' nikdo nevymlouvá se na to, že často i dobrý plavec nalezne svůj předčasný hrob pod hladinou vodní. Jest to sice pravda, ale to jsou obyčejně lidé, kteří rádi staví své plavecké umění ostatním na odív a pouští se do hlubin, kde přepadeni jsou křečím — neb jsou to takoví, kteří svými skoky do vody střemhlav ze závratné výše chtějí býti obdivováni, až jednou svému plaveckému akrobatství obětují život.

Nespoléhej nikdo na to, že jsi proti křečím pojištěn. Pisatel tohoto, jako člověk tělesné eviky pěstující od věku útlého, nikdy nepocítil za celý svůj život ani známky křeče, a právem mohl se tudíž domnívati, že jest ve vodě proti křečím pojištěn. Však před lety při výletu se žáky letní školy odvážil se v jezeře Michiganském daleko od břehu, kde pojezdou přepaden byl tak prudkou křečí do dolní končetiny, že snad jen tělesnému výcviku svému a přímo železné vůli měl co děkovati, že dostal se zpět po nadlidské námaze v místa bezpečná. A co plaveckých akrobatů zahyne každého roku při svých odvážných skocích střemhlav do vody ze závratné výše. Proto pěstujme umění plavecké jen jako užitečnou potřebnou věc a ne jako akrobatiku. Tělesné eviky pěstujme k vůli získání síly, získání zdraví — a jakmile překročíme hranice rozumného tělocviku, stáváme se akrobaty. Plování jest nadmíru užitečné a prospěšné umění, pokud je pěstujeme jako věc potřebnou, užitečnou. Jakmile pěstujeme sport tento pro okázalost, vydáváme se v nebezpečí života.

Školní rada chicagská přes to, že zápasí s nesnázemi finančními, stále snaží se ve všech nových školách zříditi plovárny, kterážto snaha setkává se se souhlasem všeobecným u tisku veřejného, což jest též důkazem, jakou důležitost klade veřejnost na to, aby každé dítě osvojilo si umění plavecké.

V Chicagu jest jediná sokolská Jednota, vlastníci plovárny, a sice jest to Plzeňský Sokol. Sokolové, Sokolky a dorost těší se té výhodě, že mohou v době letní na místě do cvičení, choditi do plovárny, kde br. Skalský, výtečný plavec též vyučuje. Ne však v té míře, jak bychom si přáli. Důležitost a výhoda z plovárny mohla by býti zdvojnásobena, kdyby zavedeno bylo v době letní pravidelnému vyučování plování, jako je zavedeno v době zimní vyučování tělocviku. Sokolům, Sokolkám i dorostu poskytnuta by byla příležitost, jakou jinde marně by hledali a jmenovaná Jednota by tím musila získati. A i kdyby nepřineslo zařízení takové očekávaný zisk hmotný, vědomí konané povinnosti vůči členstvu i dorostu obého pohlaví vyvážilo by všechny zisk. Zmiňuji se o věci veřejné hlavně proto, aby i ti členové, kteří schůze nenavštěvují o věci mohli přemýšleti.

Technická hlídka.

— Br. J. Sedlák, cestující cvičitel Župy Střední, zahájil v měsíci srpnu svoji činnost v Chicagu, kde zdrží se asi do druhé polovice října. Sokol Chicago ochotně propůjčil zdarma svoji rozsáhlou místnost po dobu prázdnin, kde po tři týdny vyučoval br. Sedlák každodenně odpoledne i večer. Jelikož v době, co toto píše, činnost br. Sedláka není v Chicagu ještě skončena, není možno o celkovém výsledku jeho práce podati posudek, ale tolik mohu říci, že br. Sedlák hned od první hodiny získal si lásku všech, neb ukázal se býti nejen schopnou silou, ale nadšeným sokolem a v každém ohledu — nač vždy kladu hlavní váhu — dokonalejším člověkem. Co též zaznamenávám jako potěšitelný úkaz jest, že přednášky br. Sedláka byly pilně navštěvovány i sestrami. Doufám pevně, že doba ta není daleka, kdy cvičení žen i u nás octne se úplně v rukou cvičitelů.

Br. Sedlák vedl cvičení dle kursu české obce Sokolské, při čemž projevil vzácnou spůsobnost nejen jako cvičitel, ale i vychovatel, neb neopomenul v každé hodině připomínati posluchačům, že Sokol znamená mnohem více než býti pouhým dobrým gymnastem — a podepisují zde s nadšením jeho výrok, že slabší cvičenec a dobrý učitel jak po stránce tělesné tak i mravní, prospěje Jednotě sokolské více, než-li borec první třídy, jemuž schází to, co krásiti má sokola každého. Při tom projevují zde vřelé přání, aby slova br. Sedláka padla všude na půdu úrodnou — neboť vžije-li se v nás jednou ta zásada, že kdo sokolem zván býti chce, musí býti v každém ohledu dokonalejším, charakterním člověkem, pak nebudou ani možny mezi námi zjevy, od kterých každý upřímný sokol často s nelibostí, ba přímo s ošklivostí odvrací se musí! Věřím, že kdyby k našemu Sdružení hlásil se menší počet sokolů s duší a tělem, kteří dovedli pochopiti pravý význam výchovné práce, že lépe by bylo, nežli vykazovati veliký počet členstva, z nichž polovina o poslání sokolském ani zdání nemá a svým chováním myšlenku sokolskou jen profanují, před veřejností v neváznost přivádějí.

Br. Sedlák zahájil svoji činnost vysvětlením české soustavy sokolské, načež prakticky jal se s posluchači probírat různé odvětví a v těchto různých tvarech cvičební a i pokročilí naši cvičenci ano i cvičitelové narazili na četné tvary nové, až posud neznámé, což svědčí nejlépe o bohatosti naší látky cvičební. Vedle cvičení nářadového probíral prostná, cvičení kůzely, šerm holí, francouzský box, a u nás tak zanedbávaná pořadová, takže ti, kdož dovedou na základech stavěti, mohou se nyní dobře pro krásný a čestný úkol sokolského cvičitele sami nadále zdokonalovati. Br. Sedlák vysvětlil též vše, co nám následkem častých změn bylo poněkud nejasným, a neostýchám se vysloviti přesvědčení, že poslání společného cvičitele nejen veškeré očekávání splnilo, ale daleko je předstihlo. Jednatel Výk. Výboru, br. Vonásek zavděčil se posluchačům též nemálo, že po známky z přednášek br. Sedláka na mimiografu rozmnožoval, takže posluchačům byla uspořena práce, jakou by musili míti stálým opisováním. V hodinách nedělních vyučuje pisatel evikům kroků a probírá různé eviky z těloeviku ženského. Bylo by k přání, aby br. Sedlák co nejvíce Jednot v našem Sdružení navštívil mohl, tak aby vliv práce jeho nebyl obmezen jen na Jednoty některé. Na zdar!

— Cvičitelkou Plzeňských Sokolek pro tento rok zvolena byla opět sestra May Čejkova, která byla na jaře dokončila cvičitelský kurs v jedné tělocvičné škole chicagské.

— V tomto měsíci zahájena jest v našich Jednotách opět činnost — a tu kladu veškerému členstvu našemu na srdce následující: Postavení cvičitele u nás až posud nebylo, žel, záviděníhodné; odměna za jeho práci není posud takovou, jakou by býti měla. Ten, jemuž svěřujeme výchovu mládeže, neměl by býti nucen vedle svého těžkého úkolu zabývat se starostmi o existenci. Dnes činěny jsou

na cvičitele vyšší požadavky nežli byly činěny v dobách minulých a proto cvičitel musí povolání svému cele se věnovati, má-li těm požadavkům dostáti. Ale když hmotné poměry naše nedovolují, abychom mohli odměňovati cvičitele tak, jak by zasluhoval, pak aspoň snažme se přičinlivostí činiti mu úkol snazším, neboť tím dodáme mu jen chutě a žádoucí vytrvalosti k práci, která opět přinese užitek nám samým!

— Důležité usnesení učinil v poslední své schůzi technický výbor Nár. Jed. Sokolské. Až práce společného cvičitele br. Sedláka v Chicagu bude skončena, budou se chicagští bratři cvičitelové scházeti k odborným poradám a každá schůze zakončena bude vždy cvičením. Každý člen výboru v pořadu provede s ostatními členy cvičení a jelikož zřetel brán bude hlavně k cvičením zvláštním, neobvyklým, k cvičením, které činí cvičební hodinu zábavnou, stanou se schůze ty zdrojem poučení pro všechny bez rozdílu. Bude to jaksi pokračovací kurs, při kterém hleděno bude k tomu, aby bratři cvičitelé k N. J. S. patřící, své vědomosti v každém oboru výchovy tělesné co nejvíce obohacovali. K schůzkám těm budou míti přístup i cvičitelové, kteří v technickém výboru nezasedají.

Radostný život.

V jednom starém čísle "Věstníku Sokolského" čtu tuto zajímavou úvahu:

"Jsou lidé, kteří skrze svízele a trampoty lehce a bezpečně se proderou. Jejich život jakoby naplněn byl jen světlem. Znáte je řadu let, ale nikdy na nich nepoznali jste hrubé vášně ani sklíčenosti, a přece nejsou lhostejní, naopak celou duší a srdcem lpí na určité myšlence, jsou kdykoliv odhodláni přinést jí oběti sebe větší.

Pro slabé je útěchou jíti v jejich stopách. Šíří kolem sebe důvěru a lásku, posilují a povznášejí své okolí. Máme takové zjevy v Sokolstvu a ty nejvíce získávají úcty a vážnosti práci sokolské. Jsou naši chloubou a vzorem. Nejsou to vždy lidé s vyšším vzděláním, často spíše školní jejich evik zastavil se u poslední třídy měšťanské školy, za to vše, co dobrého a vzácného život přináší, pochopili, procítili a si osvojili, zjednávali tomu porozumění i u jiných. Jsou jemní a ušlechtilí i tehdy, když jim povolání nedopřává oddechu, nutí je ke klopotné, špatně odměňované práci. I u nás je takový bratr. Za jeho vedení vyrůstala pokolení našich žáků a dorostu. Zasloužil si plně jména "tatík"; studovaný paedagog byl by leckdy těžko udržel si v nezkrotných a zbujných řadách kázeň tak, jak on to dovedl. A neopouštěl a neopouští svých svěřenců, provázel a provází je jejich životem, vždy je ochoten k radě a pomoci i ve věcech čistě soukromých. Dobrý, spořádaný hoch může se naň spolehnouti i když jej okolnosti odvedou z jednoty do jiného kraje. Svými vřelými, laskavými listy udržuje plamének lásky k věci sokolské i k jednotě. Je novinářem přímo ideálním, nevtrlivým způsobem získává čtenáře sokolského tisku v rozsahu úctyhodném, úzkostlivě pamětliv jsa pořádku. Všechny volný čas svůj zasvětil práci v tělocvičně, je neunavný, skromný a vytrvalý. A při tom je spravedlivý do krajnosti: dovede pokárati ano i odsouditi, ale nikdo se neodvážá "tatíka" se dotknouti nemile. Cítí se příliš jeho mravní neporušenost. Úcta k němu neplyne z moci činovnické, nýbrž z jeho práce, jež sice není ozářena leskem a hlukem veřejnosti, za to však tím hlouběji proniká do života jednoty i bratří. Stvořil typ bratra v nejúšlechtlejší době, stal se pilířem jednoty, jež jeho vlivem vzrostla nejen početně, ale především vnitřně. A při velikosti této práce a skromnosti prostředků nelze na něm pozorovati starosti. Šťastný člověk."

běrou p. Minnibergra vážně. Proto je nám už lhostejno, nadává-li nám doma, nebo někde za větrem v Chicagu. Nám ale pane vinu nedávejte. Zkoumejte sebe, svoji činnost zde, své okolí a společnost, v níž se nejraději pohybujete a pak snad poznáte, proč členové Sok. Jed. Blesk nemohou se pro vás nadehnouti.

Karel Matoušek.

Oak Park, Ill., 26. srpna 1915.

Tentokrát s radostí chápu se péra, bych opět po delším čase sdělil sestřím a bratrům něco o naší Jednotě a osadě. Již delší čas pojednáváno bylo o spojení všech českých spolků v Oak Park. Ta spojovací horečka, která zachvátila nás Čechy americké, nemůže nějak dostat vřch ani u nás — slibná bublina praskla a je po radosti. Nebude na škodu, když na celou záležitost vrhnu trochu světla. Bude aspoň vše lépe pochopeno. Mluvílo se o spojení všech spolků a postavení národní síně v rozměrech, kterými by odpovídala potřebám národního života. Mluvílo se o tom, aby naše jednota vzdala se svého majetku ve prospěch společné věci a i v Sokole našel se přímluvčí. Sokol nebyl od toho, byl ochotný přidat svůj těžce nabytý majetek, ale chtěl mít z toho také nějaké výhody — možno-li to tak zvát. Žádal spolky o zavázání se, že v nové budově nebude místa pro žádný jiný tělocvičný klub, neb spolek. To přece nebylo nic přehnaného. Náš Sokol má majetku v ceně víc jak dvou tisíc a dal by tedy do začátku víc než kterýkoliv jiný spolek zúčastněný a až by síň byla postavena, měl by se na to dívat, jak na úkor mu zakládán je jiný spolek, at' pod vlajkou jakoukoliv? Zástupci spolků nechtěli na tuto podmínku přistoupit a proto ze spojení nebude nic. A nejen to, ukazuje to, že naši členové musí být stále na stráži, že musí svorně pracovat na umoření dluhu na budově váznoucího, chtějí-li jednotu a majetek její uchránit. A jak vše nasvědčuje pochopili postavení své a dle toho jednají. Zde stůjž toho příklad. Bylo potřeba vybarvit síň, jen se o tom pisatel tohoto zmínil, hned se našli bratři, kteří ochotně nabídli se pomoci práci tu vykonat a také to vykonali. Nedali jen práci, ale i barvy. To znamená, že si majetku dobytého dovedeme vážít a bude-li oň dbáno nadále tak, bude docíleno i přístavby, aby budova lépe vyhovovala.

Naše jednota uspořádala vyjíždku sady chicažských pro dorost. V Douglas Parku u pomníku K. Havlíčka byla delší zastávka. Našemu národnímu miláčkovi přinesen věnec a br. dr. A. Mueller měl delší promyšlenou řeč. Věnec s případným proslovem snažila se na pomník položit maličká deerska bra. Poppa, ale musel jsem jí při tom pomoci, musel jsem jí zvednout, by úkol ten provedla. Mnohé oko četných svědků tohoto výjevu se zarosilo. Pak dívky zapěly: Spi Havlíčku. Od pomníku Havlíčkovo jelo se Garfield Parkem do Lincoln Parku a tu zastaveno u pomníku Abrahama Lincolna a zapěna americká hymna, na prostranství před pomníkem pak provedena cvičení prostná. Ředitel parku, jenž byl cvičení přítomen prohlásil cvičení ta za zvláštnost opakování hodnou. Na zpáteční cestě k domovům zastavili jsme se v Sokolně Slovanské Lípy, kde dívky pohostěny zmrzlinou. Automobily zapůjčili bratři: Popp, Honzík, Mencl, Holub a ještě slíbili propůjčiti je k podobné vyjížďce. Pravidelné cvičení zahájeno bylo 2. září. Náš Ochotnický kroužek začíná též být živým. Prvně vystoupí kroužek v síni větší, sousední, zdarma propůjčené, bude moci tedy lépe očekávání obecnstva splnit. V naší osadě panuje již delší čas sucho. Štěstí ještě, že leto bylo tak mokré. Prohibičci starají se tak pečlivě o nás, že ani doma si nebudeme moci vypít skleničku piva. Tím je příjem náš zmenšen, neboť nikdo nechce o suchu pořádat nějakou zábavu, ani by se nevyplatila. Okolo Oak Parku by měla být postavena velká zed' — čínská, aby mokro zde nikdy víc nebylo. Nuže bra-

tři, ukažme, že nám není třeba piva k náladě bychom se mohli bavit vespolek a že dovedeme si zanotovat: Vzhůru, bratři, ku předu. Na zdar!
T. Továrek.

Los Angeles, Cal., dne 26. srpna 1915.

Musím opět na naší tribunu vystoupiti před tvář národa sokolského. Avšak musím býti opatrný, bych nebyl při samém východu zadržán a poslán zpět, poněvadž jsem pozdě.

Nuž bratři Los Andělští, nemějte mi za zlé, že jsem se s dopisem tak opozdil, mělo to svou příčinu, a pak lépe pozdě — než nikdy.

Očekával jsem totiž, že některá ze sester sokolek zavítá mezi dopisovatele Am. Sokola, a jelikož naše činnost i nečinnost jest tak totožnou, neměl jsem chuti zajíti sobě do redakce, abych snad tam nepřinesl ohřívát stejnou kaši.

Já jsem k tomu něžnému pohlaví takto kavalír, ale dále čekati jsem již nemohl, přednost ne přednost k dámám, a hajdy pustil jsem se na tu cestu kamenou.

Vesměs odevšad zaznívají nepříznivé zprávy, tak i z našeho sokolního hnízda, nepřináším zvěsti utěšenějších. Polovice členů, sokolů i sokolic, dříve čilých pracovníků, oddalo se odpočinku, zahálce.

Však vzdor různým překážkám a nevýhodám, snaží se ta hrstka neunavných sester a bratrů, vždy nového života do našeho tělesa zanést, cvičením tělesným i duševním.

Náš vzdělávací odbor (který řídí i zábavy) uspořádal dne 21. března slavnostní akademii na počest uvádění sboru "Sokolek" ve svaz Nár. Jed. Sok.

Pořad byl velice pestrý, zábavný i poučný, provedení velmi dobré. Režisér, br. O. Šaler zasluhuje sobě našeho uznání.

Vzdělávací večírky konané každou druhou sobotu v měsíci, měly by se těšiti větší návštěvě, hlavně se strany sokolek i širšího obecnstva.

"Husovu" oslavu pořádali jsme se všemi místními českými spolky společně. Hlavním řečníkem byl p. Hut'ák, člen čes. soc. sekce. Řeč dobrá, očekávejme ohlasu a pochoopení. Sestra Milča Blažková, Kr. Juránková, J. Zajíčková, bři. Andrášik a Šaler, přispěli k obohacení slavnosti básněmi, zpěvy a skladbami na piano.

Se zahajovacím proslovem p. Broda, předs. vzděl. Besedy "Havlíček", nemůžem souhlasiti, mluvil z husta úplně nemístně, a často i v řeči odporoval sám svým výkladům. Příště volně opatrněji, řečníka osvědčeného, by docílen byl pravý význam oslavence. Účastenství (as 100 osob) na zdejší počet Čechoslovánu velice slabé, ba zahanbuující!

Den úmrtí Dr. Mir. Tyrše, našeho nezapomenutelného spoluzakladatele Sokolstva, utčen sokolským večírkem s přiměřeným pořadem. Náš zahynulý pěvec. odbor překvapil nás znovuvystoupením. Píseň "Bývali Čechové" bez jakékoliv zkoušky, zazpívána mocně, souladně. Domnívám se, že by těm "českým muzikantům" podařilo se úplně, ten náš pěvecký kroužek vzkřísiti, kdyby se o to pokusili.

Dne 12. srpna pořádal zde br. dr. Pecivál z Chicaga přednášku, mluvil nám i k Záp. Čes. Br. Jed. Thema: "proč máme podporovat bratrské podp. spolky," "a proč tyto mají podporovat sokolstvo," mělo jádro, řeč netonula v spoustě planých frází, ale honosila se srozumitelnými, prostými slovy, které mířily přímo k bodu. A ani šprýmy a žerty br. Pecivál nešetřil. Želeti jsme museli, že návštěva nebyla četnější, hlavně ze strany bratrů i sester. Příčina toho byla as, že přednáška konala se v nepříhodný večer, a pak nebyla dosti oznamovaná, jelikož nám nebyl příchod br. přednášče v čas oznámen. Přec však očekávejme, že čas přinese výsledky řeči br. Dr. Pecivála.

Ačkoliv zábavy tento rok pořádané, at' již jakýmkoliv spolkem, netěšily se takové účasti obecnstva, jako v letech předešlých, přec se můžeme těšiti, že zábavy a veřejné podniky naše, byly vždy nejzdařilejší.

Na všeslovansko-sokolský den v San Franciscu, hledíme své zástupce vyslati, však dotklo se nás nemile, že Nár. Jed. Sokolská, nevyšle vzorného družstva.

Nechci upírat, že jsme pozadu za jinými župami, snad jsme i nejposlednější v činnosti, ale také jsme těmi nejzanedbanějšími.

Pro každou župu učiněno více než dosud učiněno pro župu naší pacif.; co již evič. kursů odbýváno, co společných evičitelů vysláno do ostatních žup, jen o župě pac. Výk. Výbor neví. Nepochopuji proč nemohlo být vysláno vzorné družstvo do San Franciscu, když bylo dosti peněz, vyslati jej dvakrát v krátkém čase do jedné župy. Předpokládám, že župa pac. byla oprávněna, by Nár. Jed. Sok. jednou za deset let, pro ní učinila, mimo toho, jednoty župy pacif., vydání s vysláním spojené, již dávno pokladně Nár. Jed. Sok. byly ušetřily, a to nevysláním osmi oprávněných zástupců do sjezdu v Baltimore, roku 1913.

A dále! v posledních číslech S. A. poukazováno na ty již mnohé pořádané evič. kursy, co prý již obětí stály a přece dosud žádné úspěchy nepřinesly, naše sjezdy stály mnohem více, a přinesly ještě menší úspěchy.

Konečně i br. Jos. Buňatovi z Texasu si přeji odpovědět. Br. Buňata totiž poukazoval na ty oběti co přinesla župa jižní pro svůj evič. kurs, který však nepřinesl žádné ovoce, že totiž posluchači onoho kursu, působí nyní mimo župu jižní, a že schopnosti a vědomosti neuplatňují v župě, která k výcviku jejich přímo přispěla. Což kdyby ty bratři uplatňovali se jinde? (v naší jednotě máme dva bratry, kteří s velkým zdarem zde působí).

Kdo přispěl na ty mnohé dobré evičitele z Čech? kteří zde v Americe i bez prospěchářství, dobrých výsledků byli docílili. Žádná jednota, žádná župa americká; a přece nikdy sobě v Čechách nestěžovali na ty Sokoly, kteří svou výchovu jen v staré vlasti obdrželi, ale zde jí uplatňovali, ale jen bratrské přání zdaru v jejich sokolské výchovné práci za nimi dolétalo. A pročež, jscuce spjati tou širokou, vznešenou myšlenkou sokolskou, heslem naším musí zůstat, "každý jednotlivec i celek, vše jen pro krásný účel věci naší.

Neželme, že mnohdy ty stromky v některé zahrádce sokolské, přijdou do květu, a ačkoliv pečlivě ošetřované, větším povolání, zaneseny jsou jinam. Zadostučiněním nám buď když dopadnou na úrodnou roli sokolskou, přinášejíce tam zdárné ovoce šlechtění.

Jsem zcela jiného náhledu, než jak br. J. J. Heine pronáší v srpnovém čísle Sokola Amer.

Předně: my Sokolové necvičíme pouze pro závodění, jak již mezi sebou, tak i jinými tělocvikáři, za druhé: sokolství neznamená pouze pěstování síly a zdraví těla, nýbrž i české uvědomění.

V polovici tohoto měsíce, dlel zde návštěvou br. Dvořák (bývalý evičitel státu Oregonu) se svojí manželkou. Líbilo se jim zde, ale oni nám ještě více. Žádoueno by bylo, by manželé Dvořákoví učinili Los Angeles svým domovem a náš kruh sokolský svou působností rozvířili.

Na zdar!

Tom. Vacek, t. č. dopis.

Detroit, Mich., dne 27. srpna 1915.

Dne 31. července a 1. srpna pořádali bratři Slováci Slet a závody župy "Svatopluk" v Detroit, Mich. v Schaffer parku. Dne 31. července ráno sjížděli se br. Slováci k závodům. Ačkoliv závody měly počítí v půl deváté hod. ráno, započato až o půl jedenácté hod. dopoledne, poněvadž deštivé počasí nedovolovalo venku evičiti. Muselo započato býti na tanečním sále s evičením prostných. Když dešť ustal a závoděno v zahradě na nářadí dosti čile, bylo viděti, že br. Slováci činí se seč jejich síly stačí. Závoděno v II. a III. odd. a to z Clevelandu 10 evičenců, z Dayton, O. 6 evičenců, z Lorain, O. 7 evičenců, dohromady 23 evi-

čenců. Pak jedno 8 členné družstvo Sokolek z Clevelandu. Sokolky závodily na bradlech, koni na šíř a skok do výšky, a skok do dálky, a ve evičení s Bar Bells s ozdobnými kroky. Co mne zaráželo, bylo závodění Sokolek na nářadí. Toho by br. Slováci měli zanechat. Děvčata se namáhala ku př. na koni na šíř provést přeshvih pouze, ale nebylo jim to možno, neb nebyly ani připraveny k provádění takového prvku. Pak se závodí a nutí se ta dívka: jen to zkus, snad to dokážeš. A dívka se nutí, pro zábavu jiným. Pro dívky stačí prostná, běhy a skoky úplně. První cenu obdržel evičenec z Lorain O. Celkové výsledky byly přiměřené. Soudecové byli dva od N. J. S. a to br. J. Fryš a moje maličkost' a od Ž. F. T. byli též dva. Návštěva na závodech žádná.

V neděli ráno o 9. hod. ranní měl býti průvod, ale protáhlo se to tak, že vyšel až v 11 hod. dopol. z Národního Domu. Příčinou zpoždění bylo, že br. Slováci měli napřed zkoušky na prostná a Sokolky s "Bar Bells."

Průvod seřádně následovně: Hudba, Sokolky Slovenské, pak Těl. Jednota Sokol Podlipný od N. J. S., pak Sokol Palacký od Ž. F. T. a pak bratři Slováci.

Nač chci upozornit jest, že sestry Sokolky do průvodu rozhodně se nehodí. Viděl jsem sestry Slovenky v průvodu s dlouhými sukněmi, jež se na nich plácaly a v evičicích střevících. Nedovedu popsat jak ty sestry vypadaly, ale činilo to dojem bolestný, pro lekraci jiným.

Průvod se ubíral po Mich. Ave. ke káfe, pak se kousek jelo a pak opět za městem hajdy pěšky do parku.

A opět příhoda s hudbou. Jak již před zkouškami v Sokolně tak i za městem, hudba jen jen stávkovat.

Br. Slováci museli se s nimi přiti, aby hráli. Nevím proč, ale mne by se takového něco přihodit nesmělo. Nechal bych hudbu jednoduše a odbyl bych vše bez hudby. Přece ten bratr Sokol co měl tu hudbu musí uznati, že bří. Slováci si s ním vyjednali, aby jim hrál když o to požádají a dostal za to dobře zaplacen. Ten bratr si myslí, že snad za peníze možno dělat jim ještě milosti. Tím si sám škodí. Návštěva v zahradě byla dosti slušná, a byl jsem tomu rád, že se jim ten den tak pěkně vydařil.

V zahradě bylo živo i bří. Od Sokola Cleveland z Clevelandu asi 8, přijeli na Slováký Sokolský Slet se podívat.

Na to promluví řečníci Slovenští a Čeští. Za N. J. S. promluvil pisatel těchto řádků a pak promluvil též pěknou řečí br. Bernreiter z Clevelandu od Sokola Cleveland.

Prostná evičena obstojně, asi 26 br. Slováci.

Sokolky s "Bar Bells" se též činily, ač jim dráty nad hlavou natažené k větvení prádla překážely. Také ten br. evičitel mohl si toho dříve povšimnouti a mohl dráty ty odstranit.

Pak br. Slováci evičili evičení s valaškami. Cvičení ono jsem viděl v Chicagu na závodech N. J. S., ale toto evičení bylo moc jednostranné a krátké.

Na nářadí evičeno nebylo, nevím proč, ale tím si br. Slováci jen uškodili. Slyšel jsem mnohého se ptáti: budou též evičit? Ale myslím, že to byla pohodlnost br. vedoucích.

Župní evičení na nářadí mělo býti evičeno za každou cenu. A br. Slováci z Detroit mohli též alespoň některého jednotlivece postavit do závodu. Stěžují si na br. Slováci katolické již jim jednotu takřka rozbili, že nyní necvičí docela. Neměli se nechat porubat od kostela, ale mají pevně jíti v před, a tím dokázat, že stojí pevně na svých zásadách. Jak jsem pozoroval, mají zde zapotřebí dobrého Slovákého svobodomyšlného řečníka a věříme, že by zde měl vděčné pole působnosti.

Nač chci ještě upozorniti jest naše souzení prvků. Vím, že vždy to bude naším kamenem úrazu. Chopil jsem se té práce a počal jsem prvky rozdělovati na stupnice, ale pak jsem si vzpoměl, že je tu Tech. Odd. N. J. S. a věřím, že nic nedělá, alespoň jsem doposud nic neslyšel, aby se bylo

něco vykonalo. Bylo by záhodno ty br. v Tech. Odb. zburcovat, aby se alespoň této věci chopili a práci tak při závodech usnadnili. To by bylo kousek dobré práce, jež by zasloužila, by byla uskutečněna.

Na zdar!

Jan Jirásek.

St. Louis, Mo., 29. srpna 1915.

Počátkem měsíce září, nastoupí své místo nový náš evičitel sok. Buršík, který na sebe převzal vedení tělocviku naší mládeže, sokolek a členstva. Myslím, že všichni budou s volbou spokojeni, neboť náš příští evičitel jest vychován mezi námi od útlého mládí. Mám naději, že znaře důkladně poměry v jednotě naší, tak se zařídí, by vyhověl všem potřebám a to hlavně tělocviku.

Zvláštní výbor upravil evičební hodiny tak, by vyhovovaly evičiteli i evičícím. Onen výbor dle mého názoru něco opomenul, a to jest určití hodinu evičení členům starším. Mnohokrát mě napadlo, že nejstarší jednoty nemůže se honositi starším družstvem v tělocvičně.

Což pak vy starší, řeknu kolem 40 a více roků stáří, co říkáte tomu, abychom se sešli k poradě a v té se usnesli, že budeme jednou týdně evičit, již z toho důvodu, že nám někteří bratři hezky pomalu ale jistě přibírají na váze. Jen jednou týdně si zacvičit průměrně, bude to mít dobrý vliv na ty, kteří bručí, aneb nejsou jinak s jednáním spokojeni. Nemusí to být medvědí četa, která asi vzala svůj název z německého "berus", stačí do začátku 12 evičeně ne ale 13, peněvadž mnozí věří na nešťastné číslo, ale může jich býti více, té těžké váhy; mám nyní na mysli asi ty hlavní, jako náš starosta sok. Holman, pak policajt Kučera, ten toho nutně potřebuje, k nim se druží sok. Jeřábek, Ettvert, a dále sok. K. Triska, A. Pešout, Tesař. To by tak bylo první družstvo. to druhé by pak mohlo sestávat z lehčí váhy, kteří jsou to, asi sami . . .

V poslední schůzi zvolen za náčelníka naší jednoty sok. J. Rošík známý a pilný evičenec a tu opět je naděje, že společně s br. evičitelem se přičiní a v tělocvičně zavládne život sokolsky-bratrský. K tomu i naše evičitelské družstvo přispěje svou prací a radou. Nu doufejme, že všem ty sliby, se též plně uskuteční.

Výlet a veřejné evičení, které pořádalo Sdružení Slovanského Sokolstva v St. Louis a okolí dne 8. srpna t. r. po blíže města vých. St. Louis, Ill. dopadlo k úplné naší spokojenosti. Počasí pěkné, návštěva četná, evičení zdařilé. Zejména Sokolky zastoupeny byly ve velkém počtu. Členů evičících mohl býti ovšem počet větší, z neznámého důvodu Polští sok. vůbec se nezúčastnili evičení, ač je jich též slušný počet. Za to zastoupení byli naši co do počtu plně, sok. Dalmatýnský a sok. Hrvatský byl též zastoupen počtem ucházejícím i br. Srbů se též několik zúčastnilo. V celku pod vedením náš. Buršíka s doprovodem hudby sok. K. Trčka evičení dopadlo dobře.

Mezi čísly tělocviku promluveno, za Čechy náš sok. K. Milčič, za Poláky promluvil sok. Grošovský a za Dalmatince a Hráty sok. Sinovčic. Toto sdružení má veliký význam nejen v práci sokolské ale posiluje též vzájemné styky, slovanské národnosti má sdružení naše neustále na zřeteli, a že práce hlavně leží na zástupcích naší jednoty je jisté.

V poslední schůzi navštívil nás bývalý sok. A. J. Čejka, který po dvouletém pobytu v naší vlasti, vrátil se zpět do Ameriky a byl srdečně uvítán br. starostou i přítomnými členy, p. Čejka sdělil některé zajímavosti o dnešní situaci válečné; jaké poměry panují ve vlasti české, zároveň sdělil jak velké oběti přineslo české Sokolstvo a dosud přináší, pro vládu, která po staletí náš národ držela v porobě. Ze všeho co p. Čejka sdělil byl jediný náš úsudek, všude dobře, ale v Americe nejlépe.

Vítáme jej i s jeho rodinou v náš střed a až upraví své první záležitosti, zbude naň ještě práce pro Sokolstvo dosti, aby obětavě pracoval jako léta minulá.

Správní výbor jemuž je svěřena správa naší tělocvičny a jenž má ve svém projektu, učiniti mnohé vážné změny do budoucna, tak by mohl se zabezpečiti lepší stav existence jednoty, podal v poslední schůzi svůj náhled členstvu k rozhodnutí. Dále by členstvo našlo v tělocvičně vše co potřebuje mladík ku vzdělání a udržení naší mluvy, zkrátka by byla naše tělocvična domovem kde by každý se cítil v rodině sokolské . . . Na zdar!

Zároveň dotýčný výbor má v projektu zavést do celé budovy moderní vytápění; jen se obává velkého vydání. Známé je, že mnohé dobré náhledy vždy se rozbily jen z obav velkého dluhu, ale jak si dnes poměry stojí a co vše jednoty musela prodělati by dospěla na dnešní své postavení, bylo to jen snahou, prací, dobré sokolské vůle; proto myslím, že je a bude povinností těch mladších by i oni se ujali oné práce, která jim na prvním místě náleží, až ti starší snad (?) ochabnou.

Necht' příští dorost náš stane se stoupencem dobré věci sokolské, bud' me dbali toho, bychom je ve svém středu udrželi, pak zajisté máme v příští době záruku, že i oni též něco zможou, proto jen bez obav k společné a dobré práci.

V. K. Triska.

Detroit, Mich., 29. srpna 1915.

Odehází jeden za druhým — . Zvláště tento rok stihá jednotu naši tým, že ti, kteří při jednotě dlouhá léta stáli, její práce se účastnili, neb všemožně samou podporovali, odebírají se tam odkudž již se nenavrátní.

Dne 24. t. m. doprovodili jsme na cestě poslední dlouholetého bratra Františka Jantovského. Zemřel po nemoci kratšího trvání. Čest budiž paměti jeho. Rodině jeho patří naše soustrast' v bolu jejich.

Prázdniny naše chýlí se ke konci. Příštím týdnem započítí má rušný život v naší tělocvičně. Po oddechu dáme se znovu do práce. Tím nechci však říci, že se po dobu prázdnin nedělalo nic; to, to. Ani u nás nebylo možno zahálet. I u nás jako snad všude tam, kde rozsáhlejší Sokolovna postavena byla, nutno starati se o placení dluhu tím vzniklého. A takové starosti nedají zahálet, jenže činnost běže se jiným směrem. Nyní nám nastává nová práce v tělocvičně, a k té je zván a pobádán každý bratr a sestra. Súčastní se jí? Měli by, neb není to nic nemožného. A kdo nemůže osobně podílet se na práci té měl by aspoň jiné povzbudit k účasti. Aby se tak stalo zvolen byl výbor, a uloženo mu pracovati na tom, aby co nejvíce členů, členek, dítek obého pohlaví do tělocvičny bylo přivábeno. Výbor rozoslal krajanům vyzvání, kterým pobízí k návštěvě hodin tělocvičných a ve svobodomyslné škole české. K vyzvání přiložen i přihlašující lístek. V této agitační práci měl by být nápomocen každý bratr — měl by ta vyzvání s přihláškami rozdávat a působiti na krajan, by posílali dítky své do školy jak tělocvičné, tak svobodomyslné. Tím každý člen poslouží Sokolské věci a dítkám samým, vykoná dobrý kus práce pro lidstvo vůbec. Bratr, který přihlášky rozdává, má je též sám podepsati a tak se dozvíme, jak který bratr horlivě pracoval, jak náš úkol sokolský chápal, a jaký podíl běže na práci národní.

Dne 1. srpna při závodech župy "Svatopluk" T. S. J. S. zde odbývaných súčastnili jsme se též průvodu, který vyšel z naší Sokolny. Při příležitosti oné poznali jsme mnohé slibné síly v řadách bratří Slováků. 15. srpna pořádali jsme náš výlet výroční, ku kterémuž s námi v průvodu pochodovala T. J. S. "Palačky." Jiná léta pochodovalo s hudbou najmutou, tentokrát však jsme měli svoji vlastní, a jak pěkně se to vyjímalo a každému zamlouvalo. A hmotný

úspěch též z toho pro nás vyplynul. Z jara naši hoši začali rozmlouvati o Trubačském-bubenickém sboru a netrvalo to dlouho a sbor se ustavil, a co hlavního nyní již i pravidelně se cvičí. Ze sboru, který zde před léty stával, též někteří bři. začínají cvičení navštěvovati. Cvičení Trubačského a bubenického odboru na se vzal br. K. Macák. Při výletě tomto měli jsme též mimořádné počasí, sváteční. Žácky tělocvičné školy naší provedly cvičení s ozdobnými kroky a s rolničkami, kteréž pěkně provedeno. Členové výboru unie strojnické (Američané) žádali nás zda-li by možné bylo předvésti cvičení podobná při jakési jejich oslavě, což prý by mělo dobrý mravní výsledek, ale z pochopitelných příčin nebylo nám možno vyhověti. Výletu našeho účastnil se též br. Franta Jirásek s dečruškou Mařenkou ze Cedar Rapids, kteříž zde dleli návštěvou. V úterý na to účastnil se našeho "mimořádného" cvičení jehož též účastnili se bři. od T. J. S. Palacký.

V poslední schůzi jednoty naší stavební výbor podal Jednotě svou zprávu a odevzdal knihy. Předseda výboru br. J. Fryš v delší řeči nastínil práci a nesnáze, kteréž výboru překonat bylo za jeho 5letého trvání a zmínil se o zásluhách jednotlivých bratrů výboru onoho. Br. starosta děkoval bratřím výboru za námahu a obětavost, kterouž se prokázali a překonali veškerý překážky na úkor vlastních zájmů, a podotkl, že vše to jen z lásky k věci naší a národa; těm bratřím, kteříž nevěnovali plnou pozornost a nesledovali veškerou práci, která konána byla zajisté není možno představit si co sebezapření a energie bylo zapotřebí. Provedl jim pak "Na zdar"! Výtah zprávy budu hleděti zaslati k uveřejnění. Naši ochotníci se též již začínají připravovati. Řízení divadel svěřeno jednomu z "tátů" našeho odboru J. K. Tyl, bratrovi Frantu Bojasovi, tak těšiti se můžeme na rušnou sezonu.

Náš zábavní výbor si též vybral pro podzimní období něco co jim nedopřeje času k nachlazení, ale jsem si jist, že dodělá se úspěchů. Bude pořádán "Bazár", tuším že v listopadu, tomu "Na zdar!" Ve výboru zastoupeni jsou též sestry Sokolky, které, také při každé příležitosti velký podíl na práci běrou. Výbor bude nucen navštívit bratry a jejich rodiny a naše příznivce, aby je požádal o nějaký laskavý dárek ve prospěch umoření dluhu a jsem přesvědčen, že bratři vyjdou vstříci výboru onomu, nějakým dárkem, aby zdar byl zajištěn. Nuž: ku předu. Na zdar!

Karel Jirásek.

Montgomery, Minn., 30. srpna 1915.

Byv zvolen za dopisovatele jednoty naší, vynasnažím se vyhověti přání členstva co nejvíce psáti. Abych však tak mohl činit a nezabíral cenného místa psaním bezúčelným, jest na členstvu, by mi svou činností neutuchající poskytl vědeckou látku. A já potřebuji látky hodně, protože nedovedu se rozepisovati o všem, posouzení mnohého musím odložit, neb mi schází důkladná znalost sokolských věcí. Členstvo jednoty Montgomery tvoří většinu cvičící, přispívající je méně a obyvatelé města by měli přistupovati houfněji, aby naše jednota měla podporu hmotnou, které si zasluhuje. Slyším, že cvičící členové jsou základem jednoty a já jen si přeji, aby základ ten u nás byl pevný, by se mohlo na něm stavět. Schází nám však řídící stavby — to jest stálý, dobrý cvičitel. Br. Drassal vynasnažil se jak jen mohl, aby nás měl k práci dobré, ale nemůže nám přece věnovati tolik pozornosti, aby činnost naše nepoklesala. Doufejme však, že se nám podaří nějakého cvičitele stálého získati. Byli jsme také účastni Prvních státních závodů a sletu sokolského v Minnesotě a několik členů odneslo si také cenu. Na zdar!

Francis J. Kolář.

Crete, Nebr., 1. září, 1915.

Bratři! Tímto činíme Vám bratrské pozvání ku slavnostnímu otevření naší nové budovy, jež bude odbýváno dne 28. září 1915. Průvod Sokolské Jednoty a Českých spolků započne o 1.30 odpoledne, načež následovati bude odevzdání budovy sboru. Rečníci ku této významné slavnosti budou řečniti jak v českém tak i v anglickém jazyku. Večer pak v 8 hod. uspořádána programová zábava, jež bude spojená s tanečním vínkem. Těl. Jednota za přispění místních et. českých spolků, jakož i etně veřejnosti dosáhla onoho, již po tři léta toužebně očekávaného velkého svátku, totiž okamžiku, kdy dokončen a sboru odevzdán bude nový stánek, jenž jest a bude chloubou nejen naší Jednoty, nýbrž celé české veřejnosti vůbec a zajisté ti, již přispěli na toto krásné dílo, budou s uspokojením naň pohlížeti. Doufáme, že i Vy budete s námi při této radostné chvíli se podílet na této slavnosti. — Těšíce se na radostné shledání, trváme se sokolským "Na zdar!" za Těl. Jednotu Sokol, Crete, Neb. Jar. J. Eliáš, jednatel.

Chicago, 2. září 1915.

Ze sboru Sokolek Tábor-Slovanské Lípy.

Sestry Sokolky:—

Přiznávám se, že jsem byla poslední čas trochu nedbalou, ale doufám, že mi bude prominuto a slibuji polepšení. Zbývá-li nám letního času nějaká ta prázdná chvílka, tu spěcháme, bychom v přírodě trochu pookřály, neb v brzkou se opět dostaví zima a tu bude po výletech a my odkázány budeme opět na domácnost.

Dne 4. června měly jsme čtvrtletní schůzi, jež byla velmi čteně navštívena. Jednáno o tom, máme-li se připojiti k Národní Jednotě, či nikoliv. Po delší debatě bylo to opět odloženo. Já nevím, proč bychom měly váhati, vždyť poplatky jsou pouze nepatrně větší a my máme vždy pamatovati, že ve spojení jest síla. Po ukončení jednání zahrála nám sestra Brožová na piano naše krásné národní písně "Kde domov můj" a "Hej Slované" a my jsme ji zpěvem doprovázely. Na to sestra Bílková ml. přednesla proslov "Přemysl" a bylo ji vskutku radost poslechnouti. Jako obyčejně podáváno bylo i tentokrát malé občerstvení a tak jsme opět jednou zažily krásný večer a já se těším, že bude podobných více.

Bratři Sokolové požádali nás o účastnění na jejich výletu, v čemž jim bylo vyhověno a sestry vyzvány, by se výletu toho dle možnosti účastnily a vzaly si na starost hlavně nasycení hladových. Výlet byl pořádán dne 27. června a účastnění bylo veliké a zábava upřímná, tak že jsme nerady opouštěly to stinné místo výletní.

Nenadály jsme se, že anděl smrti vznášel se nad námi a že mnozí ti mladí a silou kypící junáci a dívky zasvěceny jsou smrti. Katastrofa lodi "Eastland" těžce zasáhla naši českou osadu. Ten nárek se nedá nijak popsat a hrozné bylo podívání zvláště na naší Crawford Ave., po níž jeden pohřební průvod stíhal druhý a často tři, až čtyři rakve vezeny byly najednou. A což to pole nových hrobů na našem Česko-národním hřbitově, kde pohřbeno bylo jedno sto šedesát pět nešťastných obětí "Eastlandu!" Necht' přijmou upřímnou soustrast' všichni ti, kdož byli hrozným tím neštěstím postiženi!

Dne 19. srpna odbývali Sokolové zábavnou schůzi spojenou s pojmenováním dítek. Pojmenovací obřady vykonal Sokol Ort co předseda a dítky byly všechny podarovány a rozproudila se pak volná a animovaná zábava. K obveselení přítomných nemálo přispěl br. Mulač svým výstupem "Bába Bláhová", jež přednesl znamenitě. — Dne 3. září máme opět schůzi a já dám o sobě v krátkosti opět vědět.

Na zdar!

Antonie Kutáková, dopisovatelka.

New York, 2. září 1915.

V sobotu 3. července slavila jednota naše památku Mistra Jana Husa, ne však samostatně, nýbrž s ostatními českými svobodomyšlnými spolky Newyorskými. Za účelem tím jednota již roku minulého začala konati se zmíněnými spolky pilné přípravy, by slavnost ta byla mohutnou a důstojnou oslavou. Náš sbormistr R. Průša svědomitě připravoval spojené pěvecké sbory k společnému vystoupení. Slavnost pořádána byla v rozsáhlé místnosti v Carnegie Hall při velké návštěvě Čechů i četných Američanů. Slavnostním řečníkem byl všem dobře známý Američan prof. Monroe, jenž o významu Husa promluvil v řeči anglické, druhým řečníkem byl pan A. R. Zicha, jenž promluvil česky. Oba řečníci byli s nadšením vyslechnuti a odměněni bouřlivým potleskem. Před přednesením anglické řeči zahrála hudba několik českých skladeb a po nich zapěly spojené pěvecké sbory několik českých písní, jimž všem dostalo se za jejich pěkný přednes plného uznání. Celkový průběh slavnosti byl důstojný, odpovídající svému účelu plně a naše jednota takto čestně shostila se své povinnosti.

V neděli 4. července účastnili jsme se závodů a veřejného cvičení bratrů Slováků při jejich sletu župy Michael Hodža, o jehož pěkném průběhu podána zpráva v čísle minulém.

Nepříznivé počasí zavinilo, že našeho výletu, pořádaného dne 5. července k bratrské jednotě do Little Ferry, jen malý počet členů se účastnilo.

K slavnosti přijetí nové jednoty ve Schenectady, N. Y. do N. J. S. vyslána župou také četa boreů z našeho prvního družstva, jež při veřejném cvičení tam cvičila. Na výletu tom podílelo se více našich bratrů a jistě že toho nelitují, neboť každému z nich bude povždy milou vzpomínka na bratrské přijetí a pohostění, jež se všem účastníkům od naší nové jednoty dostalo. A tlumočím jistě všech účastníků city, když vyslovuji tuto všem bratřím, již se snažili zpřijemnit nám pobyt v jejich středu, upřímný dík. Přeji naší nové jednotě mnoho zdaru u vykonávání vznešeného úkolu sokolského.

Za příčinou příprav k spoluúčinkování při "Táboru Lidu," jež pořádá místní odbočka Českého Nár. Sdružení 5. září, při kterém naši cvičenci společně s D. A. S. mají cvičit, zahájeno opět počátkem srpna pravidelné cvičení.

Vzdělávací odbor také zahájil svoji činnost a chce pořadat každý měsíc při druhé schůzi krátké přednášky a rozhovory, hlavně věci sokolských se týkající, s připojením několika zábavných čísel. Záleží nyní na bratřech, aby tuto dobrou snahu Vzděl. odb. podporovali a četně do schůzí oněch se dostavovali, a šířili tak zájem o dobrou a prospěšnou věc. Započne se již ve druhé schůzi v září.

Náš dramatický odbor také se čile chopil díla a má vybrané pěkné hry pro nastávající divadelní sezonu, a doufám, že přičiníme se všichni, bychom se lepším výsledkem pochlubiti mohli, než jaký se jevil při poslední sezoně, a že každý z nás nejenom na naše sokolské představení se dostaví, ale přivede i hojně svých známých.

V jedné z předešlých schůzí podána jednotě zpráva od výboru, zvláště k tomu zvoleného, o výsledku vyjednávání ohledně výletů, pořádaných Českou Svob. Školou a naší jednotou na stejný den. Určitého vyjednání nebylo nic. Bylo od nás žádáno, bychom od pořádání našeho výletu v ten den upustili, aneb šli s Českou Svob. Školou společně, ale jelikož naše členstvo žádný z těchto návrhů z rozumných důvodů nepřijalo, byli jsme žádáni o to, bychom se snažili, by nejenom naše jednota, ale i druhé spolky, v kterých naše členstvo je zastoupeno, přijmuly ustanovení, že každý člen

je povinen platiti 20c ročně ve prospěch školy, čímž by se této zaručila stálá podpora, a mohlo by se pak upustiti od pořádání "Českého dne", v den Dikůvzdání, v kterýžto den od nepamětna jednota naše výlet pořádala rok co rok. Zdebaty, jež se o tomto návrhu rozpředla, bylo viděti, že naše členstvo ani na to nepřistoupí. Naše jednota podporuje školu snad ze všech spolků nejvíce, a žádné zvláštní nároky si nečiní, ale ve sboru školním přece při každé příležitosti se tam na nás útočí. Budou-li ve správě školy zastoupeni lidé dobré pověsti se těšící, mající jen prospěch její na mysli, pak budou se vždy těšiti podpoře celé české veřejnosti, dnes ale, bohužel, tomu tak není. "Český den" může míti úspěch, kterýkoli jiný den v letní době, bude-li jen správně jednáno a nebude-li se hovět choutkám a zálibám několika jednotlivců. Mohl by se dobře pořádati některou sobotu třeba v Central Parku, bylo by to místo jistě vhodné, kde by vedle školních dětí obě Sokolské jednoty účinkovaly a měla by slavnost ta skutečně toho významu, který se před pořádáním první slavnosti sliboval, a mohla by se pozvat, a jistě by se také dostavila, americká veřejnost. Večer by se mohla pořádat zábava v české místnosti a nemusil by míti největší výtěžek z "Českého dne" Němec. Dítka by pak také nebyly svědky, jak některý tatínek musí vypadat, aby se něco vytěžilo ve prospěch školy.

Naše jednota vůbec si nyní finančně špatně stojí, ani za prázdniny svým cvičitelům letos neplatila, jak až dosud se dělo, a tudíž nebude na jiné účely, při nichž jiní dobře jsou placeni, přispívat, a aby pak při každé příležitosti proti nám bylo jednáno. V naší tělocvičně škole cvičí přes tři sta dětí, a to stojí nás do roka velké obnosy a kdo nám na ni přispívá? Bude-li jaký zvláštní příspěvek od členů vymáhán, bude to v první řadě pro účely naše, abychom mohli všem svým povinnostem řádně zadost učiniti, a nebudem připlácet na podobná velká zbytečná vydání, která jsme viděli v posledním výkazu Sboru zástupců Č. S. Š.

V srpnovém čísle "Věku Rozumu", byl uveřejněn otevřený list jednotě, kde byli jednotlivci i celá jednota napadeni, že prý se prohřešili proti zásadám svobodomyšlnosti. Bude zajisté na místě, když bratřím, již onen článek čtli, vše vysvětlím. Hned v prvních řadách onoho článku je vidět špatný úmysl a malá dávka rozumu. Pisatel činí výtku jednomu našemu členu, že je člověk rakouskými penězi placený, t. j. rakouskou vládou. Výtku nemístná, nemající žádného logického podkladu. V Čechách se usiluje o to, by do státní služby rakouské přijímání byli v náležitém počtu také Češi, by z těch milionů, na daních z českých zemí vybraných, nejenom náš nepřítel Němec měl lepší životy a zajištěnou budoucnost, ale také plným právem Čech. Když se žádá, by za konsuly do ciziny vybírání byli také příslušníci českého národa, tu by bylo nemístné pronásledovat krajanu, který je pouhým sluhou na rakouském konsulátě, který však vždy jednal ku prospěchu svých krajanů, je přes 20 roků naším členem, zastával mnohé zodpovědné úřady spolkové a vždy jednal jako dobrý Čech.

Každý ovšem nemá tak dobrého tatínka, který když synáček je neschopen něco doma vystudovat, pošle jej za moře, by jej měl s očí a posílá synáčkovi k jeho flámování pouze české peníze. Až se bude musit naučit někdy sám poetivě se živit, přijde zajisté k jiným, rozumnějším náhledům.

Pozvání k zmíněné slavnosti od dotyčného faráře na jednotu došlo, a když někteří bratři ono pozvání rázně odmítl, upozornil dotyčný bratr pouze, že pozvání je slušné, že se nese k oslavě muže, jehož památku i my oslavujeme, a že netřeba býti hrubými, že se může odpověditi slušně, s připojením, že pořádáme vlastní slavnost. Návrh na účastnění však žádný podán nebyl. Proti svobodomyšlnosti jsme se tudíž neprohřešili, jednali jsme pouze jako slušní

lidé. Vždyť máme zásadu, a každý Sokol jí zná. Sokol náš žádného náboženského obřadu se nezúčastní, a dělo se tak již v dobách, kdy ještě žádné české svobodomyšlné spolky nebyly, a bude se tak dít i nadále. Pan pisatel by si měl nějaký dobrý článek o svobodomyšlnosti přečísti, aby věděl a co se tím slovem míní. Není třeba někoho pronásledovat a tupit pro jeho náboženské přesvědčení. Takovým způsobem jistě ještě nikdo pro svobodomyšlnost získán nebyl. Je třeba jej poučít, a vše mu náležitě vysvětlit, a aby k nám měl důvěru, musíme mu být sami vzorem, musíme býti lidmi charakterními. Havlíček byl zajisté také člověk svobodomyšlný, pokrokový a pravil: „jako mne by bolelo, kdyby mne někdo pro víru a dobré přesvědčení mé haněl a tupil, tak jako člověk spravedlivý a poctivý nedovolím, by jiným se tak dělo“. Sokolstvo pak není sdružením stranickým. Jeho činnost směřuje k výchově celého národa, mohou tudíž v jeho řadách býti členové jakéhokoliv náboženského přesvědčení, ale toto nesmí nikdy tam uplatňovati. My nemůžeme a nebudeme někoho pronásledovat za to, že ctí Husa, ale snažíme se mu vysvětliti, proč ho má ctít.

V Kostnici je mohyla na místě, kde asi stála hranice, na níž upálen byl Hus. Každého roku k výročí upálení velké množství německých a švýcarských spolků protestantských pořádá slavnostní průvod k místu tomu, kladouce tam spousty věnců a kytic na počest našeho velikána. Můžeme jím to zazlívati, můžeme býti proti tomu, když jsou to spolky náboženské? Vždyť Hus, hlásaje svobodu ducha, byl dobrým, pevně věřícím křesťanem.

Městská rada pražská nechávala klásti jménem českého národa věnce na zmíněnou mohylu, který obstarával a tam položil Žid, a věnce ten byl však věnci Němců úplně zakryt, a každý cizinec navštívivší místa ta, v onen čas musil nabýti přesvědčení, že Hus byl dobrým Němcem, a to dělo se v době, kdy již byly české svobodomyšlné spolky.

Bylo to již po velkém sjezdu pražském, asi před šesti lety, kdy Sokol pařížský, jehož členem jsem tenkrát byl, usiloval u městské rady pražské o to, by kladení onoho věnce a zastupování českého národa v onen den, dělo se způsobem důstojnějším.

Mezi zdejšími svobodomyšlnými krajany jest hodně takových, již dokazují při každé příležitosti, jak oni jsou proti náboženství, a sotva se jim dítě narodí, první starostí jejich je, aby bylo také řádně církevně pokřtěno, ačkoli zde v tom ohledu je úplná svoboda. Je tedy potřebí vzdělání i ve vlastních řadách.

Pisatel onoho článku někde zaslechl něco z rozmluvy některých našich členů, (sám členem naším není), a nemaje správného sdělení o všem, o čem se jednalo, připojil odporušení o „hojně účasti.“ Usnesení hojně účasti platilo k výletu, který obmysleli jsme pořádati k sokolské jednotě do Little Ferry, a netýkalo se dopisu zmíněného faráře.

Jednota zaslala vysvětlení do „Věku Rozumu“, žádného zadostiučinění od pisatele nezádá, neboť kdo etí nemá, jinému ji nedá. Jest jen litovati, že list, který má sloužiti ku vzdělávání lidu, něco podobného uveřejňuje, od mladíka, kterého i jeho pověst pořadatel dobře zná. Dobré věci se takto neposlouží a časopisu jistě jen škodu přinese.

„Na zdar!“

V. Lipský.

La Crosse, Wis., 4. září, 1915.

V posledním čase byla naše jednota vyrušena z radostné nálady nad příjezdem br. Karla Chmelíře z Minneapolis do našeho kruhu, zprávou, že bývalý člen naší jednoty, br. Karel Alexander, nešťastnou náhodou přišel o život. Psát

nemohu o zesnulém mnoho, poněvadž jsem ho poznal teprve asi půl roku před jeho smrtí. Doufám, že Těl. Jednota „Sokol“, La Crosse, Wis., nezapomene na toho, jenž byl jejím zakladatelem a jedním z těch neúnavných pracovníků, již žijí pro Sokolstvo. Čest budiž jeho památce.

Jak jsem shora poznamenal, přibyl k nám br. Karel Chmelíř z Minneapolis. Vyzvali jsme ho k tomu, když jsme byli v St. Paul na státním sletu, ale tehdy nedal určitou odpověď a proto nás to překvapilo, když znenadání do našeho města zavítal, aniž by nám dal vědět předem.

Starosta naší jednoty, br. Vondrashek zaopatřil br. Chmelířovi práci, která se mu zamlouvá, tak myslím, že i v našem kruhu se mu zalíbí. Náš evičitel br. Krátký předal ihned své místo br. Chmelířovi, a týž se ujal evičení a jeho práce je patrna, neb se připravujeme na veřejné evičení, které se bude odbývati koncem měsíce října.

V neděli dne 29. srpna poctil nás milou návštěvou starosta Minneapoliského Sokola, br. Jos. Šrámek s rodinou. Na nádraží ho uvítalo několik Sokolů, což ho mile překvapilo, neb původně přijel k br. Chmelířovi pouze. Místostar. br. Frank Černý, totiž jeho manželka, připravila pro návštěvníky oběd, odkudž jsme pak se odebrali do naší evičební místnosti, kdež někteří bratři zaevichili, na to provedli jsme br. trochu městem a pak navštívili br. Vondráška, který nás zdržel na večeři. Rádi bychom viděli, kdyby i bratři z jiných jednot následovali příkladu br. Š. a poctili nás svou návštěvou o našem druhém veřejném vystoupení, které uspořádá naše jednota koncem měsíce října. Cvičení bude se odbývati odpoledne a večer bude taneční zábava; program nemáme podrobně vypracovaný, takže nemohu více zdělit. S bratrským „Na zdar!“ J. A. Hartzel.

POŠTOVNÍ SPOŘITELNY.

Mnoho a mnoho roků úsilovné činnosti vyžadovalo přiměti kongress Spoj. Států k zavedení poštovních spořitel. V Evropě, již mají tuzemci za zpátečnickou, spořitelny poštovní konaly své poslání 20 a více roků před tím, než zde zavedeny byly. A máme spořitelny dosud svázané, omezené — nebýti toho, jistě by se byly těšily ještě větší přízni. O jejich výhodnosti, o jejich prospěšnosti nemožno dost psáti, žel, že nám se na častější doporučení jich nezbyvá místa. Poštovní úřad podal nám zajímavé údaje o tomto oddělení. V Chicagu samém na 1. července bylo vkladů \$3,267,532.00, což je o \$961,600.00 více než roku předešlého. Z těchto vkladů jsou dvě třetiny přistěhovalců, z nichž Rusové stojí na prvním místě, Rakušané jsou druhí, Němci třetí a Italové následují. 1593 vkladatelů má ve spořitelně po \$500, více nemohou míti vzdor žádostem, by pravidlo toto bylo odvoláno. Druhým kamenem úrazu je, že nikdo nemůže uložit do poštovní spořitelny víc jak \$100 v jednom měsíci a jakmile má uloženo \$500, nemůže dále ukládati si úspory u vlastní vlády, která je ochotna opatřovat pouze část úspor a ne všechny. Obrovské obnosy peněz následkem toho byly vzaty z pramenů obchodních, byly všelijak uschovány, neboť nedůvěra v jiné spořitelny, zvláště ony soukromé, byla omluvitelnou. Stává se dost často, že někdo prodá majetek, kus pozemku a pod., dostane najednou víc jak \$500 a on nemůže je dát do poštovní spořitelny, neboť tam jednotlivce nemůže dát víc jak \$100 v jednom měsíci. Musil by složit na poštovní spořitelnu \$100 a čekat měsíc, aby mohl uložit druhých sto, atd. Vzalo by to pět měsíců, aby mohl uložit \$500, a kdyby měl víc jak \$500, musel by přebývající částku uložit někde do punčochy, neb u nějakého jiného ústavu peněžního. V tom ohledu by měla býti učiněna náprava a občané by ji měli požadovat.

Závody jednot v státu Minnesota v St. Paul dne 16. července 1915.

TŘÍDA II.

Číslo borec	Jména borec	Hrazda	Bradla	Kůň na šíř	Kůň na dél	Skok vysoký	Skok o tyči	Skok daleký	Vrh koulí	Běh	Součet bodů jednotlivce
11	Joseph Panushka (St. Paul).....	21.5	22.0	22.5	22.0	9.5	4.5	7.5	32.3	10.0	151.8
12	George Novotný (St. Paul).....	18.8	18.0	17.2	18.8	7.0	7.0	7.9	33.6	10.0	138.3
14	Karel Chmelík (Minneapolis).....	22.8	22.8	19.8	19.2	3.0	0.5	3.8	27.4	5.0	124.3
15	Edward Novák (Minneapolis).....	18.0	17.8	15.5	17.0	6.0	4.0	6.3	36.4	10.0	131.0

TŘÍDA III. (Oddělení vyšší).

26	Rudolf Schovance.....	14.5	13.0	20.5	19.0	0.0	0.0	2.8	25.0	5.0	99.8
27	Edward Sklenář.....	14.0	12.2	21.0	11.5	0.0	0.0	3.0	0.0	7.5	69.2
28	Josef Landa	15.0	11.0	18.0	19.0	2.0	0.5	4.2	22.6	7.5	99.8
30	Václav Dejmek	12.5	9.5	15.0	16.5	0.0	0.0	3.6	0.0	5.0	62.0
31	William Vrabek	15.5	10.0	15.5	19.0	0.0	0.5	2.4	24.0	5.0	90.9
32	Leopold Vokatý	15.5	12.0	19.0	20.5	0.0	0.0	1.6	0.0	5.0	73.6
33	Otis Sládek	11.0	8.8	14.5	10.5	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	44.8
21	Karel Zaleský	18.0	11.0	8.5	18.0	0.0	1.5	3.5	0.0	7.5	68.0
22	Ben. Stránský	0.0	0.0	7.5	18.5	0.0	0.0	4.0	33.5	4.5	68.0
34	Václav Fořt	18.5	11.8	21.0	19.5	0.0	0.5	4.0	23.4	6.5	105.2
35	Stanislav Vondrášek	15.5	0.0	15.0	13.5	0.0	0.0	1.5	14.6	4.0	64.1
36	Wm. Křita	15.0	11.5	21.0	21.5	0.0	0.5	0.6	25.0	2.5	97.6
37	Robert Tůma	14.0	10.0	19.0	14.0	1.0	4.0	1.6	21.4	0.0	85.0
38	Jan Koktavý	17.0	11.0	21.0	17.5	0.0	0.0	1.7	0.0	7.0	75.2
39	Karel Mach	16.5	10.5	20.5	18.0	4.0	3.5	1.7	30.4	7.0	112.1
40	Clent Vrabek	13.5	9.5	18.5	17.0	4.0	0.0	2.7	26.1	7.5	98.8
41	George Macháček	15.5	7.5	17.0	18.0	0.0	0.0	2.1	25.3	7.0	92.4
42	Emil Kubát	12.0	0.0	21.5	20.5	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	54.0
43	S. Skalický	11.5	8.5	17.5	20.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	57.5
47	Fr. O. Meiner.....	18.5	14.8	14.5	21.0	2.0	0.0	2.5	24.2	7.0	104.5
48	Jindřich Holý	0.0	10.8	8.5	18.5	0.0	0.0	0.7	0.0	2.5	41.0
49	Al. Strachota	16.5	10.0	9.0	14.0	0.0	0.0	2.4	20.4	4.0	76.3
50	Štěpán Luňák	20.5	12.5	11.5	19.5	0.0	0.0	3.9	0.0	5.0	72.9
51	Václav Miller	18.8	13.8	12.8	18.5	0.0	0.5	3.4	0.0	5.0	72.8
53	Karel Alexander	0.0	12.8	7.0	17.0	0.0	1.0	2.6	21.1	4.0	65.5
54	Jan Krátký	0.0	11.8	9.0	18.0	0.0	0.0	0.0	25.8	6.0	70.6

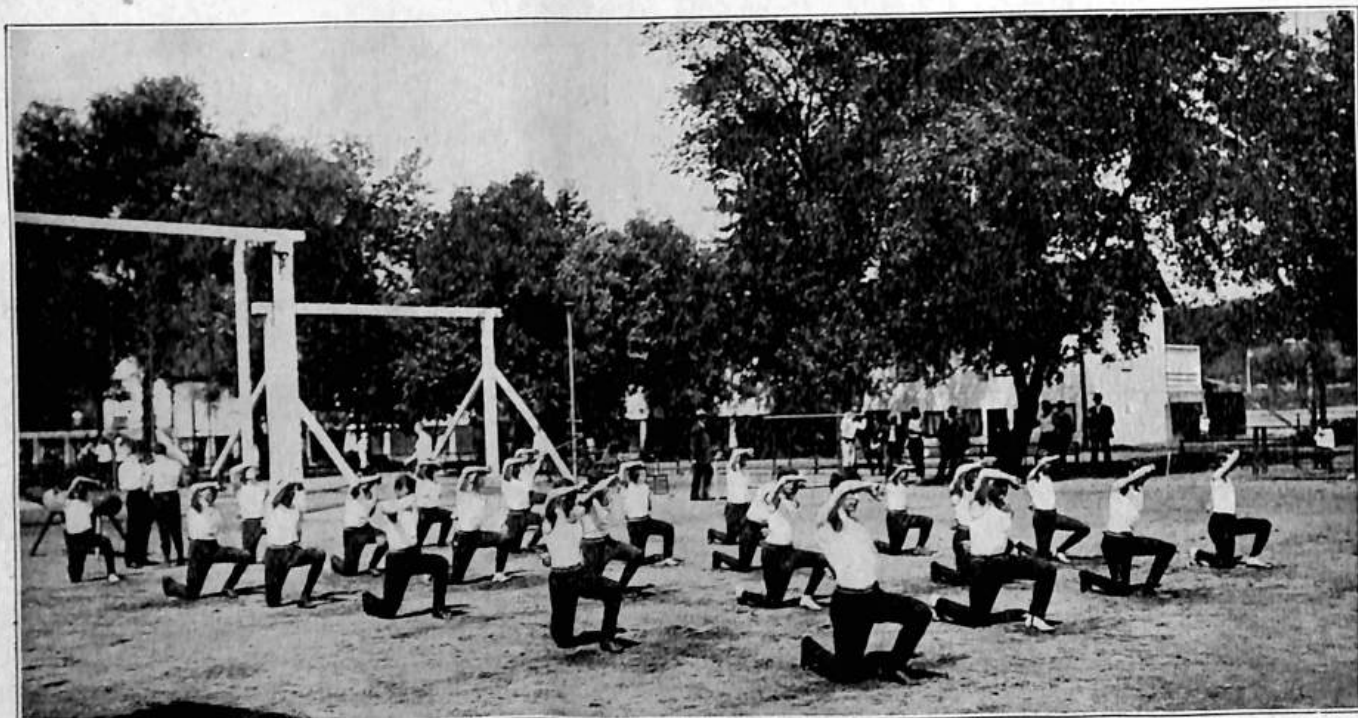
TŘÍDA III. (Oddělení nižší).

55	Frank Příbyl	15.0	10.5	17.0	16.5	—	0.0	0.0	22.3	2.5	83.0
56	Frank Dvořák	17.0	10.0	16.5	17.0	—	0.0	1.3	0.0	2.5	64.3
57	James Limberger	18.0	11.2	16.0	16.0	—	0.0	3.5	26.0	6.5	97.2
58	Henry Kalina	18.0	11.2	16.5	16.0	2.0	1.0	0.0	23.8	4.0	92.5
59	Vojta Havles	15.5	9.0	15.5	16.0	—	0.0	1.0	22.5	0.0	79.5
60	Edward Vondra ml.....	13.0	9.5	15.5	15.0	—	0.0	1.6	24.0	5.0	83.6
61	Frank Kolář	17.5	10.5	15.5	16.0	—	0.0	0.0	0.0	4.5	64.0
62	Edward Vondra	13.0	9.0	14.5	15.0	—	0.0	0.0	21.0	0.0	72.5
63	Václav Hovorka.....	14.5	12.0	19.5	17.5	—	2.5	0.0	26.4	7.5	99.9
17	Jindřich Trčka	12.0	9.5	16.5	18.0	—	0.2	0.0	25.5	5.0	86.7
18	Felen Hrubý	10.0	7.5	15.5	18.0	2.0	0.0	0.0	25.8	5.0	83.8

TŘÍDA IV. (Dorost).

65	Karel Shiller	13.0	11.0	20.0	18.5	3.0	0.0	3.5	0.0	7.5	76.5
66	Frank Kotas	10.0	9.0	16.0	14.0	5.0	0.0	2.9	0.0	5.0	61.9
68	Jindřich Uhlík	14.0	13.5	21.5	17.0	2.0	0.0	0.7	0.0	0.0	68.7
69	B. Šrámek starší.....	9.5	12.3	17.5	19.5	5.0	0.0	2.0	0.0	2.5	68.3
70	Josef Šrámek	13.8	12.5	22.1	22.5	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	70.8
71	B. Vopátek	10.0	10.5	15.0	17.0	6.0	0.0	2.4	0.0	7.0	67.9
72	Elies Macháček	12.0	10.0	17.5	13.5	1.0	0.0	0.0	0.0	0.0	54.0
73	All. Macháček	12.5	9.5	16.0	16.0	3.0	0.0	1.5	0.0	4.5	63.0
75	Fr. Bartha	11.0	7.0	15.5	18.0	0.0	0.0	1.4	0.0	4.0	56.9
19	George Bentli	12.0	10.5	20.0	17.0	0.0	1.0	2.1	20.4	4.5	87.5

Fotogr. br. R. Smutný.

Cvičení členů při sletu státním v St. Paul, Minn.

Prostná Sokolic státu Minnesota při sletu státním v St. Paul, Minn.

TRÍDA. (Sokolky).

Číslo boreč	Jména boreč	Prostná
64	Bessie Hejduk (St. Paul).....	13.0
67	Maruše Žďarský (St. Paul).....	20.0
76	Helena Shiller (St. Paul).....	19.0
84	Elsie Štěrba (St. Paul).....	18.5
85	Klara Hejduk (St. Paul).....	18.0
86	Mary Shiller (St. Paul).....	13.0
77	Štěpánka Alexa (St. Paul).....	22.0
74	Bessie Vávra (Minneapolis).....	19.5
79	Anna Brož (Hopkins).....	15.0
80	Josephine Škarolid (Hopkins).....	16.0
20	Marion Šustaková (Owatonna).....	15.0
16	Elsie Kubátová (Owatonna).....	13.0
10	Olga Stránská (Owatonna).....	11.0
23	Eva Prospalová (Owatonna).....	13.0

Jelikož položily slavnost uvedení na 22. srpen, jednatel se starostou rozhodli se žádost přijmouti a vyříditi. Zároveň požádána Župa Západní o vyslání člena k zastupování V. V. N. J. S. Usneseno toto sdělení jednatele schváliti.

T. J. S. Crete, Neb. zasílá dopis v záležitosti domnělých přeplatků za vstupné členů. Odkázáno br. jednatele k zodpovězení.

T. J. S. Berwyn žádá o vystavení nového diplomu. Br. jednatel pověřen za patřičný poplatek diplom vystaviti.

Jednota Sokolek Blesk, Baltimore, zasílá stanovy ku schválení a dopis, týkající se těchto. Br. jednatel za výbor na stanovy odporučuje schválení, což také učiněno.

T. J. S. Omaha žádá záslužní listinu pro bratry B. W. Bartoše, Vojt. Povondru a J. J. Kalčíka. T. J. S. New York žádá tutéž listinu pro br. F. Turka. Obě žádosti odkázány jednatele, by listiny vystavil, pakli shledá zmíněné k nim oprávněnými.

T. J. S. New Prague, Minn., oznamuje den, v kterém si přeje býti uvedena a žádá o vyslání řečníka k této příležitosti. Oznámení vzato na vědomí a usneseno požádati Župu Střední, by řečníka ustanovila.

Fotogr. br. R. Smutný.

Cvičení se švihadly Sokolic St. Paulských při státním sletu v St. Paul, Minn.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU
N. J. S., KONANÉ DNE 30. SRPNA, 1915.

Za nepřítomnosti starosty, který byl omluven, náměstek br. dr. Mueller zahájil schůzi. Nepřítomni byli zástupci bři. Mareška, Oteovský, Houser, Haller, Matas, Svoboda a sestry Schefflová, Štěpánková a Hanzliková. Bři. Továrek, Lang a Roubal omlouvají svoji nepřítomnost v minulé schůzi. Omluvy přijaty.

Čten zápis o pravidelné schůzi, odbývané dne 26. července 1915 a přijat s dodatkem, že br. Peeivál, jenž zaznamenan byl nepřítomným, dostavil se do schůze později.

Sokolky Dodge, Neb. zasílají dopis, ve kterém žádají býti přijmuty do kruhu N. J. S., přikládají povinný poplatek.

Svaz Hrvatského Sokola zasílá pozvání k sletu v Clevelandu. Usneseno za pozvání poděkovati a oznámiti Svazu že již kroky byly učiněny, by Župa Východní zastupovala N. J. S. na tomto sletu.

Ústřední Výbor Župy Východní žádá o uveřejnění zápisů o poradě Clevelandské a pravidel pro Čes. Obec Sok. v Americe v Sokole Americkém, jak vypracovány spol. výborem v New Yorku, které V. V. neschválil. Br. jednatel oznamuje, že po obdržení dopisu žádané uveřejnil v S. A. Dále podotýká, že starosta br. Šiman jest přítomně v New Yorku a při této příležitosti bude odbývati poradu se společným výborem v záležitosti této.

T. J. S. Milwaukee zasílá zprávu o úspěšné činnosti spol. evičitele br. Sedláka. Obsah zprávy vzat na vědomí.

Tech. Odbor zaslal zápisky ze schůze a podává zprávu o pořádání kursu v Chicagu a oznamuje, že rozhodl se ustanovit poplatek \$10.00 jednotám, nezastoupeným v N. J. S., podílejícím se na tomto kursu, kteréž rozhodnutí předkládá

V. V. ku schválení. Dále žádá o schválení dodatečných členů T. O., brů. Paskovského a Kolena. Zápisky a zprávy přijaty a noví členové T. O. schválení. O zamýšleném poplatku \$10.00 jednotám mimo N. J. S., majícím posluchače na kursu, rozpředla se delší debata a konečně odhlasováno 6 hlasy proti třem, schváliti odporužení Tech. Odboru.

Br. jednatel upozornil, že Župa Západní pořádá mimořádné závody. Usneseno, by tajemník k této příležitosti zaslal Župě blahopřejný příspěvek.

T. J. S. Říp v Pittsburghu, Pa., zaslala stanovy ku schválení. Br. jednatel za výbor na stanovy sděluje, že přehlédl stanovy a neshledal v nich ničeho, co by se přičilo stanovám Nár. Jednoty Sokolské.

Br. jednatel dále oznamuje, že T. J. S. Schenectady byla uvedena 8. srpna, a že br. Grabenstein, jednatel Župy Východní uvedení ku spokojenosti vykonal.

Jelikož návštěva ve schůzích V. V. poněkud ochabuje, usneseno, by tajemník přísně dodržoval pravidla o účasti zástupců ve V. V. a dopsal jednotám, jejichž zástupci schůze nenavštěvují.

Zpráva jednatele za měsíc srpen zní jak následuje:

Příjem za srpen.

T. J. S. Ravenna, Neb., příspěvek	\$ 5.40
Pokorný J., Chicago	.05
Sokolky Dodge, vstupné	2.50
Sokolky Dodge, příspěvek	2.50
T. J. S. Waco, Tex., příspěvek	61.70
T. J. S. Omaha, Neb., příspěvek	57.15
T. J. S. Oakland, Cal., příspěvek	6.60
Sokolky Malin, Oreg. příspěvek	1.40
Sokolky Malin, Oreg. do f. sjezd.	2.90
T. J. S. Plattsmouth, Neb., příspěvek	13.00
T. J. S. Newark, N. J.	17.05
T. J. S. Crete, Neb.	18.25
T. J. S. Minneapolis, Minn.	12.70
T. J. S. Howells, Neb. příspěvek	20.10
T. J. S. Howells, Neb. do f. sjezd.	3.40
Sokolky Newark, N. J.	1.65
Sokolky Clarkson, Neb.	5.50
T. J. S. La Crosse, Wis. příspěvek	2.50
T. J. S. La Crosse, Wis. do f. sjezd.	3.10
Sokolky Omaha, Neb., příspěvek	3.10
T. J. S. Tyrš, So. Omaha, Neb., příspěvek	37.80
T. J. S. Čech, Cleveland, O., příspěvek	60.40
Milberger Leo K. St. Louis, Mo., předpl.	1.00
Úroky z Amer. State Bank za červenec	2.74
T. J. S. Berwyn za diplom	2.00
Úhrnem	\$344.49

Vydání.

Čís. poukázky.	
937 Grabenstein M. ztráta času	\$ 15.00
938 Vonášek T. za redakci S. A. srp.	45.00
939 Čermák J. za redakci T. H. srp. číslo	15.00
940 Kušta & Mejdrieh, tiskopisy	11.70
941 Malý J. F., fotografie pro Tech. Hl.	1.60
942 Franklin Co. za stočky	25.33
943 Národní Tiskárna za 7,000 výtisků srpnového S. A., za 8 str. dodatečných	281.60
Za dopravu Sok. Amer.	35.14
Za tiskopisy	1.50
944 Čermák J. za kresbu pro T. Hl.	1.00
945 The Franklin Co. za stočky	1.92
Úhrnem	\$434.79

Stav pokladny.

Dluhopisy	\$3,000.00
Hotovost v pokladně	2,483.24
Směnné pohledávky	1,475.45
Záloha na nářadí	768.61
	\$7,727.30

Z toho patří do fondu:

Sjezdového	\$1,138.57
Sjezdového dluh směn.	109.00
Základního N. J. S.	300.00
Úrazového	438.50
Kursu	54.85
Ú. M. Školské	6.20
	\$2,047.12

Vyřídil tyto objednávky:

Sokolky Omaha, Neb., náčelnické zprávy a navrhovací listiny; V. Pechar, New York, Čermákův Těl. a jiné těl. knihy; T. J. S. New York zprávy náčelnické, záslužné listiny; Novák Rud., New York City, Čermákův Těl.; T. J. S. Ravenna, Neb., čtvrtletní zprávy; T. J. S. Howells čtvrtletní zprávy; Sazama Jos., New York City různé těl. knihy; T. J. S. Schenectady diplom (zvl. dodávka); T. J. S. Praha, náčel. zprávy; T. J. S. Galveston, Tex., stanovy, náčelnické zprávy a jiné prázdnotisky; Pokorný J. Sokolstvo, jeho směr a cíl; Sokolky Dodge, Neb. knihy; T. J. S. Milwaukee čtvrtletní zprávy; Tuma E., Cedar Rapids, Ia.; Husovy stočky; T. J. S. Forth Worth, Tex. 50 příspěvků knížek, odstupní, přestupní a cestovní listiny; T. J. S. La Crosse, Wis., odstupní, přestupní a cestovní listiny; F. Kopecký závodní řady; T. J. S. Crete, Neb. čtvrtletní zpr.; Štěrba J., So. Omaha, Neb. 3 diplomy pro sbory Sokolek: Tyrš v Omaha, Clarkson, Dodge, Neb.; T. J. S. Long Island záslužné listiny; Sbor Sokolek Blesk, Baltimore, Md., stanovy; T. J. S. Říp, N. S. Pittsburgh, stanovy; V. K. Tříška, St. Louis, Mo. telegramy a blahopřejné dopisy. K závodům záp. župy: diplomy, vavřínové věnce, 6 kovových cen. T. J. S. New Prague, Minn. koně. Plzeňský Sokol záslužní listiny; Sokolkám Rozvoj diplom; Plzeňským Sokolkám diplom; Sokolkám Chicago, diplom.

Čtvrtletní zprávy zaslaly:

T. J. S. Tyrš, Waco, Tex., za I., II., III. a IV. 1914. T. J. S. Oakland, Cal. za II. 1/4l. 1915. Sokolky Malin, Ore. II. 1/4l. 1915. T. J. S. Říp II. 1/4l. 1915. T. J. S. Ravenna, Neb. II. 1/4l. 1915. Tyrš, Cedar Rapids II. 1/4l. 1915. T. J. S. Čechie II. 1/4l. 1915. T. J. S. Newark II. 1/4l. 1915. Sokol Chicago II. 1/4l. 1915. T. J. S. Plattsmouth II. 1/4l. 1915. T. J. Howells I. a II. 1/4l. 1915. T. J. S. Minneapolis II. 1/4l. 1915. T. J. S. Crete, Neb. II. 1/4l. 1915. T. J. S. Cleveland II. 1/4l. 1915. Sokolky Clarkson za IV. 1/4l. 1914; za I. a II. 1/4l. 1915. T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich. Sokol Čech, Cleveland, O. za II. 1/4l. 1915. T. J. S. Fugner Tyrš, So. Omaha, Neb. za II. 1/4l. 1915.

Adolf Vlk, taj.

ZÁPISKY TECHNICKÉHO ODBORU N. J. S.

Na vyzvání zasláné chieazským jednotám, by vyslaly čekance do kursu, přihlásili se pouze členové od Sokola Chicago, Plzeňský, Tábor Slovanské Lípy, Praha, Čechie, Jonáš, Rozvoj a Česko-Americký. Aby kurs došel většího povšimnutí, uveřejněno též vyzvání v denních listech, by se čekanci dostavili dne 20. srpna do místnosti Sokola Chicago, kdy přednášky započnou. Jelikož vyzvání též sestry Sokolky, by se kursu účastnily a jelikož dosud

nejdou všechny členkyněmi N. J. S., byl žádán starosta V. V. br. Šiman, přítomný schůzi Tech. Odb. o vysvětlení, zda možno připuštění bezplatné. Ten vysvětlil, že pouze členkyně N. J. S. mají ta samá práva jako členové, co se týče kursu. Usneseno T. O., by sestry Sokolky nečlenky též připuštěny byly a to za jistý poplatek, a zároveň doporučení V. V., by stanovil poplatek pro nečleny 10 dolarů. K doplnění T. O. odboru doporučení: br. Paskovský od Sokola Chicago, a br. Koleno od Sokola Praha. Všem chicázkým jednotám oznámeno bylo, by po kursu, zapravily účet jim zasláný za stravování br. Sedláka. K zápisu čekaneč do kursu dne 20. srpna, dostavilo se 30. bratrů a 10 sester. Místnost propůjčena Sok. Chicago od 20. srpna do 3. září a Sok. K. Jonáš od 4. do 14. září. Br. Čermák navrhuje, by kurs v Chicagu, potrvál dva měsíce. Totiž, by po dobu panujících prázdnin, evičební hodiny rozvrženy byly následovně: Každý den od 3 do 5 hod. odp., pro ty, kteří mohou navštěvovati přednášky v době této, večer od 8 do 11 hod. pro ty, kterým není možno v době denní se přednášek účastniti. Jakmile zahájeno bude v jednotách evičení, kdy není možno evičitelům přednášek se účastniti, a získati místnost, budiž program upraven následovně: Společný evičitel navštěvuje v pořadu jednoty, odp. i večer, jak si sám pořad ten vypracuje. Budiž při tom evičení dětí, ženských odborů i členů, každý týden může věnovati jedné jednotě, bude-li třeba i více. Zde at' jest evičiteli nápomocen ve vedení evičení. Veškeré nedostatky, vady, at' si pilně zaznamenává a pak na tyto v společné evičitelské hodině upozorňuje. Dobu trvání kursu v Chicagu povede T. O. a další vysílání br. Sedláka po jednotách ponecháno Ústřednímu výboru župy střední a župě západní, zda-li si též přejí, by br. Sedlák je navštívil. Br. Sedlákem vypracovaný program k přednáškám schválen neb T. O. jest úplně spokojen s jeho přednáškami.

Jos. Vokřál, tajemník.

DROBNOSTI.

Dramatický odbor T. J. S. Bervyn pořádal 7. srpna t. r. divadelní představení v síni Sokola Chicago. Šel ze své síně a svého působiště do budovy Sokola Chicago, aby členové ostatních jednot chicagských mohli se snáze účastniti, a aby také účastí svou pomohli bratrům berwynským z tísně finanční. Spojeno tedy zábavné s užitečným, ale bratři toho nevyužívali. Sokol Berwyn byl ve svém očekávání zklaman a pochybujeme, že příjem kryl veškerá vydání. První dvě jednoaktovky, které byly sehrány, jsou z pera nám dobře známého nadšeného písmáka sokolského, bra. K. Domorázka-Mráze. Názvy jejich jsou: Jarní síly — Letní zrání. Poslední: Pro péro sokolů je charakterní obrázek, sepsaný br. Vác. Smutným. Účelem těchto obrázků z života Sokolského je poučiti lid lehkým a při tom i vážným a důstojným způsobem o úcelech našich. Dlužno říci, že všichni účinkující naučili se svým úlohám dobře a že je přednesli i s pochopením. I hudební pořad byl vybraný a br. Tůma dal si na tom záležeti, by jak sokolské, národní i jiné skladby byly předneseny náležitě. Br. J. Plaček přečetl po první jednoaktovce řeč vzpomínající zásluh M. Tyrše, zakladatele Sokolstva, kol něhož a jeho druha Fugnera otáčel se děj prvního i druhého obrazu z let 1862 a 1865, kdy oba tito mužové s pomocí nadšených stoupenců kladli základy k největší národní organizaci.

Jedna z našich mladších ratolestí na našem mohutném kmeni Sokolstva Tkčelovická Jednota Sokol Oak Park, v předměstí chicagském Oak Park, se mimo dramaturgii a tělovík zabývá výchovou svého dorostu, neb v něm vidí náhradu těch, kteří čas od času z našich řad mizí a odeberou

se na nějaký ten hřbitov na stálý odpočinek. — Uznal, že je v tom každodenním fádním životě třeba trochu osvětlení a proto pořádal dne 9. srpna se svým dorostem projížďku našimi parky. Zásahu hlavní má o to, že se věc vydařila, br. jednatel T. Továrek. Automobily v národních amerických a českých barvách nezištně poskytli lékárník Sok. Honzík, Sok. Popp, Sok. Holub a Sok. Menzel. Byl to pravý požitek viděti ty radostné tváře té naší sokolské drobtiny od nejmenšího až do těch, kteří již brzo v pravidelné řady sokolské vřazení budou. Nejdůležitější zastávka byla v Douglas parku, kde se děti seřadily kol pomníku našeho nesmrtelného Karla Havlíčka. — Takový malý capartek, hezký, v bílých šatečkách, zadeklamoval pěkně vhodnou básničku a pak se namáhal položit věnec z národních navštívenek se stuhou červeno-bílou na pomník, ale holčička Poppova nemohla dosáhnouti, musil ji sokol Továrek vysaditi. Dětky zapěly dojemně píseň: "Spi Havlíčku v svém hrobečku", že až přítomné ostatní občanstvo české slzelo, vzpomínajíc si na starou, vzdálenou, utlačovanou českou vlast. K dítkám promluvil náměstek Národní Jednoty Sokolské, Dr. Antonín Mueller.

Župa Severovýchodní koná přípravy k oslavě založení jednoty Sokolské v Clevelandu před 45 roky. Slavnost bude 7. listopadu v Národní síni na Broadway.

Spolek pro samerikanisování přistěhovačů přišel na myšlenku vypsati cenu pro přistěhovatele, kteří by zobrazili co nejživěji bud' štětcem, pérem nebo dlátem "Přistěhovalec v Americe." Soutěž skončí 15. listopadu. Návrhy mají býti posílány na paní H. C. Whintey, 8 W 8th St., New York City. Malba neb kresba nemá mít větší rozměr jak 24x30 pal. Skupiny sochařské neb postavy nemají měřiti více jak 30 palců, jak na délku, tak na šířku neb výšku. První cena je \$500, druhá \$250, třetí \$100, čtvrtá \$50 na malbu neb sochu; na kresbu černou a bílou je \$100. Má být znázorněn význam Ameriky přistěhovaleci a opáčně.

Velice významnou a skutečně zdařilou akademii na oslavu 31. výročí úmrtí našeho průkopníka, Dr. Miroslava Tyrše, uspořádal snaživý vzdělávací odbor "Klatovského Sokola" ve velké síni svob. školy "Ladimír Klácel" na rohu Leavitt a 19. ulici dne 11. srpna. Vzdor nepříznivému počasí se prostorná síň zaplnila dílem členy, dílem hosty a příznivci Sokola.

Po slavnostní ouvertuře, kterou jakož i ostatní hudební čísla řídil úspěšně sokol B. Franěk, následovala dobře promyšlená úvodní přivítací řeč sokolky Hantákové. Pěvecký odbor sboru přednesl naši: "Hoj vzhůru pestrý Sokole" a "Kde domov můj?" Sokolka Baborová deklamovala: Nad hrobem Miroslava Tyrše. Velmi zdařile byl podán živý obraz: Probuzení národa. Recitaci Klatovským Sokolům a Sokolkám přednesla sokolka Trefná. O významu vzdělávacích odborů v řadách Sokolských promluvila sokolka Piskáčková. Večer byl opravdu důstojný a památky našeho Tyrše hodným. Výbor se činil statně a musí se mu vysloviti, jak br. sokolům, tak sestrám sokolkám dík za tak pěknou činnost. Slavnostním řečníkem byl náměstek starosty Nár. Jednoty Sokolské, dr. Antonín Mueller.

Obě řeči jeho přineseme jakmile místo dovolí.

Bratři, kteří sami oznamují novou adresu, mají tuto zaslati přímo výpravěmu, s udáním adresy staré a jména jednoty, k níž náleží. Mnozí zasílají změny adres br. pořadatelům Sok. Amer. Tito musí pak zasílati změny ty výpravěmu, což jest spojeno se zbytečným vydáním a ztrátou času.

Zpráva jednatele V. V. za II. čtvrtletí 1915.

Příjem.

	Příspěvky	Zápisné	Do f. sjezd.	Úroky	Předplatné	Oznámky	Č. Tělocvik	Knihy	Záloha	Různé	Celkem
Květen	555.90	—	30.20	62.79	4.50	—	—	1.60	62.00	11.00	727.99
Červen	283.90	5.00	12.40	2.74	—	—	—	.90	—	200.10	505.04
Červenec	796.12	10.00	21.20	3.51	1.00	28.00	5.00	3.58	10.00	2.00	880.41
Za II. ¼-letí	1,635.92	15.00	63.80	69.04	5.50	28.00	5.00	6.08	72.00	213.10	2,113.44
Za I. ¼-letí	1,328.20	17.50	170.90	6.47	5.85	—	9.50	7.25	—	4.85	1,550.52
Za půl roku	2,964.12	32.50	234.70	75.51	11.35	28.00	14.50	13.33	72.00	217.95	3,663.96

Vydání.

	Tisk S. A.	Doprava	Redakce	Stočky	Procenta	Závody	Služné	Pošt. a dovoz	Záloha	Tiskopisy	Různé	Různé	Čhrnem
Květen	238.50	35.14	60.00	5.42	—	—	25.00	—	76.50	—	276.18	125.00	841.74
Červen	293.95	35.14	60.00	5.00	—	—	—	—	—	—	101.20	200.00	695.29
Červenec	291.60	35.14	60.00	25.81	3.75	25.00	120.00	20.90	200.00	—	13.00	—	795.20
Za II. ¼ celkem	824.05	105.42	180.00	36.23	3.75	25.00	145.00	20.90	276.50	—	390.38	325.00	2,332.23
Za I. ¼ celkem	749.37	105.41	180.00	5.50	—	—	125.00	16.87	42.00	9.75	—	50.50	1,284.40
Za půl roku	1,573.42	210.83	360.00	41.73	3.75	25.00	270.00	37.77	318.50	9.75	390.38	375.50	3,616.63

Příjem:

	V I. ¼l.	V II. ¼l.
Příspěvky	\$1,328.20	\$1,635.92
Zápisné	17.50	15.00
Do fondu sjezdového	170.90	63.80
Úroky	6.47	69.04
Předplatné	5.85	5.50
Oznámky	—	28.00
Čermákův Tělocvik	9.50	5.00
Knihy	7.25	6.08
Záloha na nářadí	—	72.00
Různé	4.85	213.10
Za I. ¼-letí	\$1,550.52	\$2,113.44
Za II. ¼-letí	2,113.44	—
Celkem	\$3,663.96	—

Vydání.

	V I. ¼l.	V II. ¼l.
Tisk Sokola Amer.	\$ 749.37	\$ 824.05
Doprava	105.41	105.42
Redakce	180.00	180.00
Stočky	5.50	36.23
Provise	—	3.75
Závody	—	25.00
Služné činovníků	125.00	145.00
Poštovní a dovozní	16.87	20.90
Záloha na nářadí	42.00	276.50
Různé	50.50	390.38
Různé	—	325.00
Tiskopisy	9.75	—
Za I. ¼-letí	\$1,284.40	\$2,332.23
Za II. ¼-letí	—	1,284.40
Celkem	\$3,616.63	—

Souhrnný příjem za půl roku.

Příspěvky	\$2,964.12
Zápisné	32.50
Do fondu sjezdového	234.70
Úroky	75.51
Předplatné	11.35
Oznámky	28.00
Čermákův Tělocvik	14.50
Knihy	13.33
Záloha	72.00
Různé	217.95
Celkem	\$3,663.96

Souhrnné vydání za půl roku.

Tisk Sokola Amer.	\$1,573.42
Doprava	210.83
Redakce	360.00
Stočky	41.73
Závody	25.00
Služné	270.00
Poštovní a dovoz	37.77
Záloha	318.50
Tiskopisy	9.75
Různé	390.38
Různé	375.50
Procenta	3.75
Celkem	\$3,616.63

Přehled:

Příjem za ½ roku	\$3,663.96
Z minulého roku	2,526.21
	\$6,190.17
Vydání	3,616.63
Zbytek v pokladně	\$2,573.54

UČME SE PLOVATI.

Po děsné katastrofě, která se udála dne 24. července t. r. na chicagské řece, kdy při překocení jezerního výletního parníku "Eastland" asi 1000 lidí, ponějvíce mladých lidí, oběho pohlaví zahynulo, vypravoval mi jeden ze zachráněných, hoch as 18letý, o zahynutí svého přítele.

"Nalézali jsme se na vrchní palubě", pravil, "když uvolněná loď počala se naklánět. Když bylo již patrné, že loď se překotí, pohlédl jsem na svého přítele. Držel se křečovitě nějakého sloupu, cestovní tašku svíraje v ruce, zíral úzkostně do kalné vody. Zábradlí paluby bylo již jen několik málo stop nad vodní hladinou. Na podlaze již nebylo možno se udržet. 'Pust' tašku a shod' kabát," vzkřikl jsem k němu, a plav! Neumím plovat, zaslechnul jsem, když skočil jsem sám do vody a několika málo pohyby dostihnul břehu, jsem se zachránil. Přítel zahynul. 'Neumím plovat', byla snad jeho poslední slova. Zachránění svému mohu děkovati jen proto, že dovedl jsem se udržeti nad vodou a ve vodě vykonati několik málo pohybů. Vzdálenost, již bylo nutno uplavati, činila jen několik, snad 10—12 yardů", podotkl vypravovatel.

Znal jsem utonulého. Byl to pěkně urostlý hoch, nejmladší, ale i nejsilnější z četné rodiny. Radost a naděje šedivého otce. Škoda toho mladého života. Umění, spíše možno říci schopnost, udržeti se nad vodou a vykonati několik pohybů, nutných k uplávání několika málo yardů, mohlo ten mladý život zachrániti. A životy mnohých a mnohých jiných.

A. Peroutka.

Kolik takových Sokolů?

Časopisy přinášejí tuto pozoru a povšimnutí hodnou zprávu: Náčelník Sokola českobudějovického obdržel těchto dnů listek tohoto obsahu z vojenské nemocnice v Mariboru: "Milý Bedřichu a všichni stálci! Dnes teprve mohu ti sdělit více. Mám levou nohu nad kotníkem odřatou. Je tedy se cvičením konec. Nezhorší-li se to, chodit budu dobře. Snad bude pro mne jiné práce v Sokole dost, že? Zdraví vás všechny srdečně. Váš M. Šídlo." — Br. Šídlo byl jedním z nejzdatnějších boreů Sokola českobudějovického a velmi platným členem cvičitelského sboru.

PÍSEMNICTVÍ.

Americký Občan, je nový týdeník politický, jehož hlavním redaktorem je br. Jos. Plaček. V programu slibuje vydavatelstvo všimati si v první řadě kulturního života česko-amerického, a referovati o důležitých událostech českých, všimati si politiky a poskytnouti čtenářům výběr dobré belletrie. — Setkáváme se tu i se sokolskou hlídkou, kterou povede br. Vilém Kroužilka.

Církev vraždící. — Historie pověry až na naši dobu. Od E. B. Koeniga. Vydal Aug. Geringer, 541 W. 12th St. 297 stran s 13 obrázky, váz. \$1. — Zajímavá tato kniha, v níž snesen přehojný materiál z dějin pověry a soudů s čarodějnicemi a kacíři ze všech zemí (také z Čech), je poutavou četbou, podávající živý obraz smutných kapitol dějin lidstva, dob, jež zásluhou církve byly stopeny v nejhorší tmě.

Bohemian American Cook Book. — Právě v těchto dnech byl vydán Národní Tiskárnou v Omaze, Neb., anglický spis Bohemian-American Cook Book, překlad Národní Domáčí Kuchařky Česko-Americké od Marie Rosické. Cena \$1.00, poštou \$1.10. Objednávky vyřizuje Národní Tiskárna, 509—511 So. 12th St., Omaha, Neb.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Blesk v Baltimore přijat byl Bohumil Smetana. Přestoupil k jednotě Čech v Clevelandu Jindřich Kerner (Adresa?)

— Do T. J. S. Cleveland přijat byl Václav Jech.

— Z T. J. S. Svornost v Bronx, N. Y. vyloučen byl Fr. Rochobrodský, ml., odstoupil Fr. Goetz.

— Do Těl. Sboru Dívky a Paní v Newark, N. J., přijaty byly Marie Lukšíček, Marie Kotek, Marie Rokos.

— Do T. J. S. Vyšehrad v Lucas, Kans., přijat byl Frank Vondrák.

— Z T. J. S. Schenectady, N. Y., vystoupil C. Matura.

— Do T. J. S. Tyrš v Omaha, Neb., přijat byl Vác. Šusterka.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijat byl Frank Jeníček. Odstoupil Jiří Šuma. Vystoupil Karel Vinš. Vyloučen pro neplacení příspěvků Otto Zíka.

— T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia. Duben: Odstoupil K. Blahník. Vyloučen Ed. Holec. Uvedeni Adolf Filipi, Jan Serbousek. — Květen: Uveden Fr. Tofl. — Červen: Popelka Ad., Svoboda Karel (adresa ?) — Srpen: Uveden Jan Hynek. Odstoupil Jan Novotný.

— Do T. J. S. Fort Worth, Tex., přijati byli: Fr. Liška, Arnošt Válka, Rud. Kočí, Fr. Dobeš, Štěp. Tomáš. Vystoupili Josef Mika, Fr. Mika, Jan Mach, Rud. Moravec. Vyloučení pro neplacení: Jan Liška, Fr. Tulis, Jos. Juraň, Ant. Vystoupil, Jos. J. rdáň, R. Dýmko.

— Do sboru Omažských Sokolek přijaty byly: Antonie Junková, Anežka Junková, Marie Vasko, Růžena Dvořáková.

— Do sboru Sokolek v Los Angeles, Cal., patří též Anna Smolková a Anežka Schwartzová.

— Z T. J. S. Minneapolis, Minn., vystoupili: Ant. Vaňha, Fr. Petrus. Vyloučení pro neplacení: Emil Aubrecht, Vác. Fencel, Jan Čermák, Jiří Stočes. Přijat Jindř. Uhlíř.

— Z T. J. S. Malin, Ore., vyloučena pro neplacení Marie Toflová.

— Od sboru Sokolek Chicago odstoupily: Marie Novák a Anna Pittner. Při katastrofě lodi Eastland zahynuly Jenie Streit a Ella Horažďovský—Streit.

— Z T. J. S. Komenský, Guy, Tex., vyloučen byl Frank Marek.

— Do T. J. S. New York přijat byl Alois Adamič. Pro neplacení vyloučen Ed. Částka.

— Do T. J. S. Cleveland přijati byli: Karel Přenosil a Václav Kříž. V min. čísle chybně bylo udáno, že se vyrovnal a odstoupil Lad. Šebek, mělo státi Antonín Šebek.

— Do Sok. Tábor Slov. Lípy uveden byl: Jaroslav Štýrský. Vyrovnali se a znovu přijati: Martin Svoboda, August Daněk, Karel Blažek. Odstoupili Jan Legát a Josef Cihlář. Zemřeli Frank Barta, Josef Shultz.

— Do T. J. S. Praha v Chicago přijati byli: Vojtěch Pereněk, V. K. Soukup a R. Fleisher.

Odstěhovali se bez udání nové adresy.

Baltimore: Jos. Horký, 2218 Ashland Ave.; Jindř. Kerner, 901 N. Broadway.

Cleveland—T. J. S. Cleveland: Jan Dukát, box 28, Montville, O.

Detroit—Podlipný: Jos. Maršík, Jr., 479 Clark Ave.

New York: Ant. Samek, II., 418 — 14. Ave., Astoria.

Los Angeles: Fr. Teplý, 355 N. 22. Ave.

San Francisco: Al. Heindl, 712 Flood Bldg.

V Clevelandu přestěhovali se:

Jos. Hrabák, 10110 Quebec Ave. (Cleveland).

Vic. Vondrášek, 2315 E. 77. St. (Cleveland).

V. Končana, 3447 E. 55. St. (Cleveland). Pošta nenašla, není takové číslo.

New York: Jos. Kehop, 412 E. 70. St.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzenském Sokole, 18. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 S. Ridgeway Avenue, Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonáček, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Čermák, 2533 S. Central Pk. av. Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Place, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Špaček, 1817 So. 56. Court., Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Wm. Otcovský, 2458 So. Kedzie Ave.; V. Houser, 4742 So. Honore St., Tel. Yards 2849; Ant. Pecival, 3347 W. 26th St., Tel. Rockwell 1316; V. Roubal, 2221 So. Kedzie av, Tel. Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland ave., Tel. Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. 42. Ct., Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave. Oak Park, Ill.; V. Kilberger, 2215 W. 18. St. Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento ave., Tel. Humboldt 1300. — Otilie Splavcová, 1328 W. 18th St. Barbora Schefflová, 1436 W. 18th Street, Chicago. — J. Lang, 1433 — 59. ave., Cicero, Ill. J. Mareška, 5431 W. 23. St., Cicero, Ill. M. Štěpánková, 2232 So. Kedzie ave. — R. Hanzlíková, 2513 Central Pk av.

Technický Odbor: J. Pokorný, náčelník, 1300-2 S. 41st Ave. — Tajemník: J. Vokřál, 1735 W. 18. St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzenském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a pod. obrazejte se přímo na br. K. Krásného.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein, 3531—3rd ave., New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67 St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., N. Y. C.; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., N. Y. C.; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Josef Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vojt. Filip, 19—3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Karel Šafránek, 307 So. 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Jos. Kruta, 426—428 E. 163. St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Kozák, 535 E. 78. St., box 3.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3. hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2638 N. Sartain St.

T. J. S. Westfield, Mass. 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Fr. Třešnak, box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. úterý v Sokolovně; taj. Emma Stupka, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. M. Kamila Wojtišková, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59—2nd ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. A. Kočovská, 92 — 19th Ave.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděle o půl 5. odpol.; taj. Ant. Smietansky, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y., účetní Ant. Šedina, 135—1st Ave.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Leo Všetěčka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frčka; pokladník Vác. Přech, 3272 Fulton Rd.; náčelník Jan Jirásek, 129 E. St., W., Detroit, Mich.; 1. podnáč. Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland; 2. podnáč. Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland; organisátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábělek pro Pennsylvanii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland. Schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2. hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Lad. Huml, 5129 Dolloff Rd.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděle v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St. S. E.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník Boh. Milý, 228 Maybury ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. a 4. středu v Sokolovně, roh Tillman a Asa ul.; taj. Fr. Hlavatý, 283 Maybury Gr. Av.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain O. Schůze 4. neděle v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Fr. Hartl, 606 W. 22. St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděle v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St.; taj. Jan W. Novák, Butler Plank Road, Millvale, Pa.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděle v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Nový II., R. R. 2, box 79-a.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; Náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; 1. podnáčelník Fr. Jirásek, Cedar Rapids, Ia.; 2. podnáčelník Fr. Štěpánek, Milwaukee, Wis. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago. 2. čtvrtek. Taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill. Tajemnice Kateřina Kubíčková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Sokolky Chicago. Schůze 1. pátek v měsíci. Tajemnice E. Sadilek, 2400 S. Sawyer Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. Jan Votoček, 1801 W. North Avenue.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov ave. Taj. Jos. Čapek, 1339 S. Tripp ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Mat. Beránek, 5118 Hermitage av.

T.J.S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave. Tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago. Taj. Františka Bíšek, 4640 N. Crawford av. Česko Americký Sokol v Chicago, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; taj. Lad. Richter, 1429 W. 18. St.

T. J. S. St. Louis, Mo. — Schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen ave. Taj. Josef Král, 1806 Allen ave.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník V. Kilberger, 2215 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 z. 12. ul. Taj. F. Šindelář, 1509 Clarence ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Em. Žaloudek, 5051 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago, St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděle v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Emil Tůma, c. o. Slovan Americký.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděle o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Chas. Lepie, 631 N. Center St.